



சுவமீலி புராணம்

அடபல வான சகலதாரியற்றிய

# சுவமீலி புராணம்.

✽(௧)✽

இவ,

பழைய எட்டைப் பட்டக்காரர்

புதிதான், பாட ஹதார்

உத்தமக காமிண்ட, தல்லநம்பிச் சர்க்கரை மன்றடியா

ரவர்கா

எரு பக்கியாடி,

விவேகக் கொகரன் பத்திராதிபர்.

புதிதான்,

தி அ. முர்நகரம் கோரவர்களாற்

பிசாதித்து,

வச எச்சாககம் பிசாதித்

ரமக,

திருச்செங்கோடு

விவேகக் கொகரன் அச்சுக்கூடத்திற்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

சுன்னிபிஷ் 1-4-0

Copyright Reserved



## அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த பட்டாலியூர்த் திருப்புகழ்.

இருகுதை ஸீடறிக் காது மோதுவ

பரிமள நளினத் தோடு சீறுவ

இணையறு வினையைத் தாளிநீருவ—அதிசூர,

எம்படர் படைகெட் போட நாடுவ

அமுதுடன் விடமொத் தாடாயிருவ

ரதிபதி கலைநப் பாதுகுழுவ—முனிவொரும்

உருகிட விசகிற் பாவை மேவுவ

பொருளது திருடற் காசை கூருவ

யுகமுடி விசெனப் பூசலாடுவ—வடிவேல்போல்

உயிரவதை நயனக் காதல் மாதர்கள்

மயச்சரு கமளிற் போய்விழாவதை

உலதடி சிழவின் சேர வாழ்வதும்—ஒருநாளே

முருகவிழ் தொடையைப் பூடி நாடிய

மாகத சீரணப் பீலி மாமரில்

முதுரவி கிரணச் சோதி போல்வய—வியில்வாழ்வே

முண்முடி ரிரணச் சூலி மாலினி

சரணெனு மவர்பற முன சாகக்

முடுகிய கடினத் தாளி வாகினி—மனுபானம்

பருகினர் பரமப் போக மோகினி

அரகர வெனுமகித் தாரி யாமனி

பரிபுர சரணக காளி-காளிகள்—நடமாடும்

பறையறை சுடலைக் கோயில நாயகி

இறையொடு மிடமிட் டாடுகாரணி .

பயிரவி யருள் பட்டாலியூர்வரு—பெருமானே

கத்தூரி யமரு மருகமத விததார படிர் இமகல்

கற்பூர களப் மணிவன—மணிசேரக்

பட்டார வடமு பட்டர்வன நிட்டுர கலகமிடுவன

கச்சோடு பொருது நிமிர்வன—தனமகதக்

கொத்தூரு நறவ மெனவத ரத்தூறல் பருகி யவரொடு ;

கொற்சேரி யுலையில் மெழுகென—வுருகாமே

கொக்காக நரைகள் வருமுன மிக்காய விளமை ஈழன்முயல்

குற்றேவல் அடிமை செய்யுவதை—யருளாயோ

அத்தூர் புவன தரிசன நித்தார கனக நெடுமது

லச்சான வயலி நகரில—உறைவேலா

[யோ

அச்சோவெ னவச வுலகையி லுட்சோர்த லுடையபரவை

டக்காகி விரக பரிபவம்—அறவேபார்

பத்தூர் பரவ விரைவுசெல் றொய்ந்தூர்விரவ வருடரு

பற்றாய பரம பவுருஷ—குருநாதா

பச்சோலை குலவு பனைவளர் னைச்சோலை மயில்கள் நடமிடு

பட்டாவி மருவு மமரர்கள்—பெருமானே

2

சங்கைக்கத் தோடு சிலுகிடு சங்கிச்சட் கோல சாரிகள்

சங்கற்பிக் தோடும் வெகுவித—கலைஞானச்

சண்டைகுட் கேள்வி அலமலம் அண்டர்க்குப் பூசையிடுமவர்

சம்பத்துக் கேள்வி அலமலம்—இமவானின்

மங்கைக்குப் பாக னிருடிக ளெங்கக்குச் சாமி யெனவடி

வந்தித்துப் பேசி யருளிய—சிவநூலின்

மந்தரப்பஸ் தார தரிசன யந்தத்துக் கேள்வி அலமலம்

வம்பிற்கற் றுது பாகதி—யருள்வாயே

வெங்கைச்சக் ரீபர் படையைப் பிழைக்குப் போக விடவல

வென்றிச்சக் ரேசன் மிகமகிழ்—மருகோனே

[ழில்

வெண்பட்டுப் பூணல் வகைமுக கண்பட்டுப் பாளைவிரிபொ

விஞ்சிட்டுச் சூழ வெயில்மறை—வயலூரா

கொங்கைக்கொப் பாரும் வடகிரி செங்கைக்கொப் பாகுறமல

கொண்டைக்கொப் பாகுழகிலென—வனமாதைக்

கும்பிட்டுக் காதல் குணுகிய இனபச்சொற் பாடுமினையவ

கொங்கிற்பட் டாவி நகருறை—பெருமானே.

உ  
கடவுள்துணை.

## முகவுரை .

- ௦௦௦௦௦ -

அநாதி மலமுத்த சித்துருவாகிய சிவபெரு—உ  
மாக்கள் நெறியறிந்து முத்திதலைக்கூடுக "எனத் தம்முளத்துக்  
கொண்ட பெருங்கருணையால், லேதா கம மென்னும் முநநூலை  
யருளிச்செய்தார். அதுதேதித்திர ரூபமான விஜிபோதமாக  
இருத்தலின், அக்கருத்தைத் தழுவினே வியாசமுனிவர் பதி  
னெண் புராணங்களையும் கதாருபஞானபோதமாக இயற்றினார்.  
அப்புராணங்களுள்ளே பலவகையான நீதிகளும், மார்க்கங்க  
ளும் கதைகளோடு சேர்த்து அலங்காரத்துடன் செய்யுட்க  
ளாற் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புராணங்களுள்ளே ஒருபிரகாரம்,  
இல்லாது பொருந்தாதாயும், மற்றொரு பிரகாரம் இன்பரூபமா  
கவும் விளங்குகின்றன.

இந்தப் புராணங்களுள்ளும், உப புராணங்களுள்ளும், ப  
த்தியோக ஞானவழி நின்ற அடியார்களை ஆட்கொள்ளும் பொ  
ருட்டுப் பரமேசுவரன் எழுந்தருளிய திருப்பதிகாரின் மகத்துவங்  
கள் கலந்து சொல்லப்பட்டிருக்கும் அபபடிச சுருக்கமாகச்  
சொல்லப்பட்ட வற்றை விரித்துத், சொல்லப்படாது போனவற்  
றிற்குப்புராணமுறை தெரிந்து, வேறுமகத்துவங்கள் கற்பித்துப்  
பலதல புராணங்கள், பல பெரியோர்களால் விளக்கப்பட்டுள்  
ளன. இந்நூல்களெல்லாம் வடமொழியி லிருத்தல் பற்றித்தமிழ்  
புலவர்கள் கட்டுப்பயன்படுமாறு செந்தமிழாய்ந்த பெரியோர்  
பலர் தாங்கொண்ட கருணையால், தமிழில் மொழிபெயர்த்  
துதலியிருக்கிறார்கள். மற்றுந் தலங்களெல்லாம் பழங்காலக்க  
தைப்பெருமை பற்றியே சிரப்புடையன எனக்கொள்ளக் கூட  
க்கின்றன. மேலோர் வழிபாடு செய்துநெறிகொண்டே மூர்த்தி  
தல தீர்த்தம் மூன்றுஞ் சிரப்புடையவாகின்றன இப் பட்டாலி  
சிவமலை என்பது கருத்தப்பெருமானுக்குக், தலமே. இங்குவழி  
பட்டோர்களும் மிகப்பெரியோர்களே. இச்சரித்திரமுங் கருதப்

புராணம் எச் சங்கிதையி லுள்ளதென வட்மொழி மான்மியங் கூறியுள்ளது. வடநூற்புலவர் கூறியசரித்திரத்தை அம்பலவாண சூகவிராயர் தமிழ்ப் புராணமாகச் சொன்னயம் பெருநாயம் பெறச்செய்து போந்தார்.

இந்தச் சிவமலைப் புராணத்தையும், சிவமலைக் குறவஞ்சியையும் அடியார்கள் படித்துப் பத்திகொள்ளுமாறு, அச்சிட்டு, வெளியிடுங்கள் என்று நளவருஷம் தைப்பூசத் திருவிழாவன்று, குட்டைப்பாளயம் ஸ்ரீமான், அர்ச்சுனக் கவுண்டரவர்கள் பிரஸ்தாபித்தனர். பல இடங்கட்குப் பொருள்சொடுத்தும், ஆள்விடுத்தும் தேடியும் பிரதியகப்படவில்லை. குறவஞ்சி மாத்திரம் பரிசோதித்து எழுதப்பட்டு அச்சவேலை நடந்து வருகிறது. நிகழும் பிங்கள வருஷம் ருரசங்காரத் திருவிழா நடந்து, இருக்கல்யாண உத்ஸவத்தன்று ஒருபுராணப் பிரதிசுண்டு மேற்குறித்த கனவாண் உதவப்பெற்றேன். அந்தப் பிரதி ஆசியும், அந்தமுமில்லாதது. ஆனால் எனது கண்பர், காங்கேயம் அஷ்டாவதானம் ஸ்ரீமான், C. V. சேஷாசலநாயடு அவர்கள் 124படலுள்ள ஏட்டுப்பிரதி ஒன்று கொடுத்தனர். கடந்த மார்ச்மீஸ் முதல்தேதி (15-12-17)ல் பழயகோட்டைப் பட்டக்காரர், ராயபுரது ஸ்ரீமான், உத்தமக்காமிண்டநல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியாரவர்களும், ஸ்ரீமான் அர்ச்சுனக் கவுண்டரவர்களும், உரித்தவரும் தைப்பூசத்தன்று சிவமலைப்புராண மூலமுய், வசனவரீந்த சேர்ந்த அச்சப் புஸ்தகத்தைப் பல பெரியோராரைப்பற்றிச் சிவமலையிற் பார்க்க வேண்டுமென்று மெத்த ஆவலோடு அறிவித்தார்கள். காகிதத்துக்கென்று பொருளும் உதவினார்கள். மறுதினமே காங்கேயம் பட்டக்காரர் ஸ்ரீமான், மும்முடிக்கணபதிப் பல்லவராய மன்றாடியாரவர்கள் ஒரு ஓலைப்பிரதி உதவினர். இன்னும் கிடைத்த சில பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு பரிசோதித்து எழுதி, அச்சியற்றினேன். இப்பெற்றியாளர்களின் விருப்பமும் எனது எண்ணமும் நிறைவேறும் வண்ணம், எவ்வகை இடையூறும் நேராத காத்துமுடிப் பித்த ஸ்ரீவைசுப்பிரமணியக்கடவுளது திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றனன். அபம்.

எட்டுப் பிரதிகளிருந்து அன்றன்று மூலச்செய்யுட்களை எழுதி, அச்சுற்றி ஒப்புநோக்கிப், பின்பு சிவமலைப்புராண வசனச் சுருக்கம் எழுதி அச்சியற்றியதுமாகிய விரைவு வேலையால் பிழைகளிருக்கவுங்கூடும். அருமைதெரிந்தோர் மன்னிப்பார்களெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிரதிகள் உதவினோர்.

குட்டைப்பாளையம் ஸ்ரீமான், அர்ச்சனக்கவுண்டரவர்கள் பிரதி 1  
காங்கேயம் ஸ்ரீமான் மும்முடிக் கணபதி பல்லவராய மன்றாடி யார் பிரதி 1

காங்கேயம் அஷ்டாவதானம் ஸ்ரீமான், C. V. சேஷாசலநாயக அவர்கள் பிரதி 1

சிவமலை ஜோசியர் மகா-ஸ்ரீ ராமசாமி குருக்கள், பிரதி 1

பிங்கள ஏற்தை

19--1--1918

திருச்செங்கோடு.

}

இங்ஙனம்.

தி. அ. முத்துசாமிக்கோனார்.

உ

நூலாசிரியர் வரலாறு.

நீர்வளம்பொருந்திய சோழமண்டலத்திலே, பூர்வஞ் சைனத்திற் பிரிந்து, சைவத்திற் புகுந்து நீறுபூசி வேளாள குலத்திலே, சாலிவாகன சகாப்தம், 1654, கி. பி. 1712 விஜய வருஷத்திற் பிறந்து 60 வது வயதில் இராபாயண கீர்த்தனைபாடி, சூரபாஷா ஸாசி மகாஹாநாஜா, அவ்வேந்தனின் அருமை நண்பரான புத்தேரி ஆனந்தரங்கபிள்ளை, மணலி முத்து கிருஷ்ண முதலியார், தெய்வருமாள் செட்டியார் முதலியகனவான்கள் சமைய அரங்கீகற்றிப்பெருமையடைந்த, சீகாழி அருணாசலச்சுவிராயர் என்னும் பிரசித்திபெற்ற மஹா வித்துவானைத் தமிழ்நாட்டில் தெரிபாதார் இரார் அவருக்கு மூன்று குமாரர்கள் சேஷ்டகுமாரர் அப்பலவாணக்கனிராயர் என்பவர். இவர் பிறந்த வருஷக்கணக்குத் தெரியவில்லை; என்றாலும், இவரது தந்தை அருணாசலச்சுவிராயருக்கு முப்பதுவயதில் விவாக



மானதென அவர் சரித்திரத்தில் தெரிகிறது. இதனால் இந்த அம்பலவாணக்கவிராயர் கி. 19. 1742 க்குப் பிற்றந்தவராக வேண்டும். இவர் இளையரிலேயே தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் நன்குகற்றவர். சைவசித்தாந்த நூல்கள் முறையே பயின்றவர். கொங்குராட்டின் கிழக்குக்கேரீடி எல்லையிலுள்ள கொல்லிமலை (சதுரஜரி) அறப்பள்ளிசுரர் சதகம் ஒன்று கூறியுள்ளார். அச்சதகத்தின் 100-வது செய்யுளில்” அம்பலவாணக்கவிராயனாகு மென்புன் கவியையுஞ் சூடியே” என்பதனால் தெரிகிறது. பாடுவித்தோன் அச்சதகத்தின் முதற்பாட்டில்” மோழை பூபதிபெற்ற வதிபனெம தருமை மதவேள்” எனக்குறிக்கிறார். இவனை 7-வது செய்யுளில், கங்காகுலத்தலைவன் என்றும், 73 வது செய்யுளில்” வேளாளர் குலதிலகன் என்றுங்கூறப்பட்டுள்ளன.

பின்பு இவர்சேலத்துக்குசென்றபொழுது, அங்கு நாளை யும் நடப்பது செருப்படித்தருவிழா நடந்தது. அங்குப்பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டு போகின்றவர்கள், உண்டிகையில் தஷணைபோட்டுத் தலைகுனிந்தால் தோலால்தைத்துத் தட்டததில் வைத்திருக்குஞ் செருப்பையெடுத்துப், பூசாரி அடிப்பது வழக்கம்; இவருடன் அங்கு வந்தோர் இது என்ன யியா? விரந்தையாக இருக்கிறது எனக்கேட்டார்கள். அதற்குக்கவிராயர்.

“ மருப்பாலேசவுந்தரிய லகரிவரை வோனிறைக்கு மாகவிக்கும், விருப்பாலே பொருளுதவா லோபிகளைச்சேலநகர் வீறுமாரி, குருப்போலே வரவழைத்துப்பணம்பரித்து நிமிர்ந்தலை குனியச்செப்து, செருப்பாலே யடித்தடித்துப் புத்திரவப்பலமுறையுஞ் செய்கின்றோள்,,

எனவிடை பகர்ந்தனர் பின்பு திருச்செங்கோட்டுக்குச் சென்று பூநீ அர்த்தநாரீசுரர் தரிசனம் செய்து வந்தனர். தரிசித்தீர்களா? எவ்விதமாக இருக்கிறது என்று கேட்டவர்களை நோக்கி:—

“எத்தனையோ தமிழ்க்கலைஞரிருந்து தமிழாய்ந்ததீதான்மை யிசைச் செங்கோட்டின், அர்த்தநாரீசுவரோவத்து விதப்பொ ருளாகுமவரெய் தீண்டுந், சுத்த சிவா சாரியரோ குடமுனி நேராவர் சூழ்ந்துவாழுந், புத்திசாலிகள் சங்கப் புலரினை யாவ ரெனிற் பகரலென்னே.”

என இச்செயுளைக்கூறினர் என்பர். இவர் இங்கு நின்றும் காங்கேய நாட்டிற் புகுந்தனர் இவரது சைவப்பொலிவும், பிர சங்க வன்மையும், வாக்குச்சாதுரியமதாரமுங் கலாட பட்டக் காரர் முதலியவிலேகிகள் இவரைக்கொண்டு சிவமலைப்புராணம் பாடுவிக்க வேண்டுமென்றுபேசி அறிவித்தார்கள். ஒப்புக்கொ ண்டு நல்ல நாளில் சுபவேளையில், சிவமலையப்பார் தரிசனஞ் செய்து புராணம் பாடத்தொடங்கி 14 சருக்கம் 497 விருத்தத் தில் புராணத்தைப் பூர்த்தி செய்தனர். தெரிந்த பட்டக்காரர் முதலான பத்திமாண்கள், அரங்கேற்றுவித்துக் கவிராயா மன மகிழ்ச்சி கொள்ளுமாறு சன்மானம் புரிந்தனர். புராணத்தில் அங்கங்கேபத்திச்சுவைமுதிரப்பொதிந்து சைவமணங் கமழு ம்படி இசைத்திருப்பது இவரது சிவபத்திவலியைக் காட்டுகிறதா. பெரிய நூல்களிலே பயின்று அரிய கவிகளின் அவையி லீடுபட்டவரும் அங்க வருணனை புரிவதில் நுண்ணிய அறிவினை ரென்பதையும், இப்புராணம், வள்ளிநாயகியார் திருமணச் சரு க்கத்தில்.---

“கனவினிது மெமையெதிரே காணிலச்சங்கொண்டு வெய் யோன் கதிர் புகாத, வனமதனிற் கடிதோடும் வாலியெதிர் பொ ருதவஞ்சி மனறந்து நின்று, முனைகொளு வெங்கனை தொடுத்து துணைவரொடுஞ் சேர்ந்தவனை முடித்தா னென்னத், தனுவிரா கவன் வீரந்தனை நகைக்கு மடவரல் தன் சாறு மாதே.”

என்னுஞ் செய்யுள் முதலியவற்றற்றெறிக்கிறது. சைவத்தில் இவர் கொண்டுள்ள மேலானமதிப்பை அகத்தியமுனி உபதேச ச்சருக்கத்தில் 6, 7, 8, 9, 10. செய்யுட்கள் விளக்குகின்றன.

## VIII

இவரது கைவசிக்காத சாஸ்திர ஞானத்தோச்சியால் திரிபகார்த்த லட்சணத்தைச் சுருக்கிக்காட்டும் ஆற்றலை, அந்தச் சூத்திரத்திலேயே.

“பகருதற்கும் பதி பசு பாசமோர் மூன்றும்  
இகழ்விலாப்பதி போலவவ விழுமையு மனுகி  
தகைமையாகிய பதியினைச் சார்ந்திடா பசும்  
நிகிரிப்பதி பொருந்திற் பாசம் கில்லாது.

என்பது முதலியன நன்கு புலப்படுத்துகின்றன, இப்புராணம் பாடுதற்கு உகவி புரிந்தவர்களின் தகுதி விளங்குமாறு முதன் சாபந்தீர்த்த சருக்கத்திற்குடனுமற் காட்டியுள்ள என்மை பாராட்டத் தக்கது.

வானவர்களிற் சிறந்தோர் மணிகண்டனுடன் மூவர்  
மான மன்னரிற் சிறந்தோர் வழுதியுடனொரு மூவர்  
மேன்மை வேளாளர் தமிழ் மிகச்சிறந்தோர் மன்றாடி  
தானகன்ன நெனுந்தடக்கைச் சருக்கரை மன்றாடி மன்னன்

பன்னரிய புகழ்படைத்த பல்லவராயக் குரிசி  
லென்னவரு மூவர்களுமேனைய வேளாளரும் வேன்  
மன்னவர்க்குத் தொன்றுதொட்டு வழிவழியாயடிமை செய்வா  
ரன்னவர்கள் குலதெய்வ மாகிநிற்ப நெங்கோமான்.

என்பன. இன்னும் இவர் வரலாறு அதிகம் தெரியவில்லை.

### சிறப்புப்பாயிரம்

மங்குரேயப் பொழில் வான்றடவுபட்டாலி மான்மியந்தனை  
க்கலை வல்ல, புங்கவர் மதிக்கப் பொருணயஞ் சிறந்து பொலி  
வுறத்தமிழினிற் புணர்தான், தங்கிய புகழ்சேர் காழியனருண  
சலக்கவி யுதவிய புதல்வன், இவகித மிகுந்த வம்பலவாண் னெ  
னுங்கவி ராய நாவலனே.

முருகன் துணை.

# சிவமலைப்புராணம்.



பாயிரம்.

காப்பு.

விநாயக வணக்கம்.

தானவாரிய மாணகவ னுந்தியந தடநி  
தான வாரிச னும்பணி வெள்ளியஞ சரிலத்  
தானவாரிய னிடத்துறை மலைமங்கை தருமுத்  
தானவாரிபெய் தருதிதாள் சிரத்தினிற் றரிப்பாம்.

பால்வண்ண நாதர் துதி.

நீர்கொண்ட கடல்குழம நிலவுகை முழுதளந்த நெடியமானும்  
ஏகொண்ட சதுமுக னுமிமையவரு மருமறையு மிறைஞ்சியேத்த  
வார்கொண்ட களபமுலை மா துலல்ல மங்கை கயுடன் மருவிவாழுந்  
சீர்கொண்ட பட்டாலிப் பால்வண்ணர் திருமலர்த்தாள் சிந்தை.  
[செய்வாம் 1.

நல்லமங்கையம்மன் துதி:

கல்லமங்கை யாய்ப்பின்வரக் காட்டுமலர்ப் பதத்தேதானும்  
கமலத்தோனும், வில்லமங்கை கொண்ட ருசசித் திடவவாக்கு  
வேண்டுபெரு விருப்பம் நல்கும், நல்லமங்கை வாய்காக மதிபுனை  
ந்த பரமனிதம் மருவிவாழும், நல்லமங்கை யிருகோக நகத்தா  
ளாயகத்திலுற நாட்டுவாமே 2.

கயிலாசநாதர் துதி.

அரியயவ்வே ளிருசுடர்கள் முறைசெய்தொழி லவர்தயின்  
கையன் றென்றியாருந, தெரியமதன் றனையெரித்தும்கிரங்குந்  
தும் முனிநால்வர் தேறியோரு புரிதருநா னுயிர்கணியங் புண்த்  
நீத்துமப் மைனிழி புதைத்தனான்று, கரியவிரு னுறங்குண்கும்  
நின்றகயி லாயனையெங்குத்துள் வைப்பாம். 3

## சிவமலைப்புராணம்.

### ஞானம்பிகை துதி.

குனிசிலைமா உணையெரிதது வெற்றிப்பெற்றெங் கருணமனிழிந்  
கோதையார்மா, விரிநமக்கென் நெனவிரந்த விறையவன்  
மேற் சாயகடைந் தேலத்தாண்டிக், கீனியெனவுள்ளுடைநதாணி  
ன்சரணமென மற்றவனுள் கலங்கா வண்ணம், இனியவலப்பாட  
மன்பி னீர்தஞா னும்பிகைதா விறைஞ்சுவோமே.

### கணபதி துதி.

கரமலையை யுரித்தவன்றோர் சிதைத்திசைப்பேர் தரித்தவ  
னைக்கவின் கொள் சரமீ, கரமலையிற் தரித்தவாய் பரமமட  
போர் பொறித்தமலர்க ளையாணைச்சூ, கரமலையு லெவ்விடங்க  
முருகனுக்கு முன்னவர்க் ககனத்தவாய், கரமலையு தருளு  
மைந்து கரத்தானையு பாரிந்து கவலைதீர்ப்பாம்

### வேறு. குமரக்கடவுள் துதி.

இலகுமதியே ணியனுமையன் னெழிலார் குறங்கின் மணி  
ப் புயத்திற், கலபமயின் முதுகிலன்பர் கருத்தின்வேதா கம  
முடிவி, வலகின் முலிவர் கரபன்மா லணியுமகுட முடிமிசை  
யிற், குலவுகுமா னிருசரணக் குழிப்பொற்கமலம் வணங்கல்  
செய்வாம்.

### இதுவுமது.

விர்தமதமுஞ் சூர்மருகர் விறலுங்கெடுத்த குறுமுனிவன்  
சந்தவிசைச்செந் தமிழரியச சாற்றுங்கூவன் சிவன் விழியில்  
வந்தசிறுவ னீமைமயின் மதலைகங்கை மடல்வையருங்  
கந்தன் மணிக் கிண்குணிச்சரண கமலமெமது கருத்துள்ளைப்பாம்.

### வேறு. தேய்வயானை துதி.

சுகமுண் டிமிழந்தோன் பொருந்தவமுஞ் சதவேள் விக்கோ  
னுயர்ந்தவமும், புகலலரும் வாரணமரிதாய்ப் புரிந்தவமுந் தருங்  
குமரி, சூகன்மஞ் சரிப்பன னிரண்டுபுயக் குவட்டிற் றினைக்குங்  
களபமுலை, ஈகல்வேல் விழிக்குஞ் சரிபதப்போ திணையெம்  
மிதயத்திருத்தல் செய்வாம்.

வள்ளிநாயகி துதி.

கலைப்பூனுவ லாட்டிமலர்க் கரடும்விண்ணுட் டரமகளிர்கர  
முமேளந், புலத்தில்வருங் கிலிகடையப் பொருந்தவரைத் தி  
மிதனும் புயல்போன்மேனி, வலத்தகரர் குலகால் வைவேலொ  
ன் செம்பொன்மணி மகுடமாறும், அலத்தகமுந் தடவியசீறடி  
வள்ளிநாயகிதா ளகத்துட் சேர்ப்பாம் 9

வேறு திருந்திதேவர் துதி.

கண்ணுதற்றிரு வடி தொழ வருமயன் கண்ணன்  
விண்ணுளோர்பில மீதுளோர் கவமுனி வேந்தர்  
எண்ணிலாதவர் நெருக்கற மணிபிரம் பேநது  
மண்ணல்நந்தித னடிமலர் முடிமிசை யணிவாம். 10

வீரவாகு தேவர் துதி.

மாரவாகுலந் தவிர்த்தினி தாகிபமகிழ்வு  
கூரவாகுமன் றனைவனத் திடைவரக குறித்த  
பாரவாகுயீ ராறுடைப் பண்ணவற் கிளைப்  
வீரவாகுவைச் சிந்தையில் விளங்கவைத் திடுவாம். 11

அகத்தியமுனிவர் துதி

சகத்தானை யன்றவனை மகவானைபரவாகச் சாற்றுமே  
ய்வா, சகத்தானைக் கிரிதுளைத்த தண்டானை பொருபத்துத்  
தலையானைந் தி, சகத்தானை கொண்டு வென்றோன் றனைப்பரமன்  
செப்கானைத் தவிரச் செய்யா, சகத்தானைப் பரவுதிரு வசத்தா  
னை நித்தமுமஞ்சலி செய்வாமே. 12

ஆஞ்சநேயர் துதி.

மருவிருந்த கடம்பணியு மார்பன்சொல் பணிசிரத்து  
மனத்துந்தாங்கிப், பொருவிநந்த சிவமலைபுன மாருததிக்கனி  
லிருக்கும் புனிதன் பூனிற, றிருவுரங் கொண்டாற் கினையோன்  
முகலெழுபான் வெள்ளமெனுஞ் சேனையுப்ப, வருமருந்து தரு  
மனுமன் பாதப்போ தெப்போது மகப்போ துய்ப்பாம். 13

வேறு.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் துதி

அத்திருக்களைத் தந்தருள்செய் யங்முனைமுலைப்பா லினிதருந்தி  
யத்தியணங்கு வடிவமைத்தோ னடிமாமுளரி யகத்தினிற் கொண்  
டத்திராத்தி யெனுமநாவார் யாத்தகற்றா ணதுபுணையா  
யத்திகடந்தோன் பதம்பாவு மடியார்சரணுக் கன்புசெய்வாம்

சுந்தரர் மாணிக்கவாசகர் துதி.

மாமுதலைத் தடிந்தகதிர் வைவேலோன் திருத்தாதை மகி  
ழம்பாடி, யேமுதலை வாய்ப்பிள்ளை யினைத்தந்தோ னிருசரண  
தீமத்திக்கூடற், கோமுதலை யொன்பதுநாற் கோடிக்காய் மால  
யன்கண்கொண்டி காணு. மாமுதலை மாமீதில் வரவழைத்தோ  
ன்சரண மலர் மனதுட் கொள்வாம். 15

நக்கீர தேவர், அருணகிரிநாதர் துதி

றுதலின் விழி காட்டினுநீ நுவற்றிடுப நவலபிழையே நே  
க்கா பென்ன, முதலவன்முன் வலிபேசு முருகாற்றுப் படைப்பு  
வலன் முளரித்தானும், அகிமதச ரசமொழிசு மினியதிருப்புக  
ழும்பாடி யருள் சேராறு, வதன னருள் பெறு மருளை கிரிநாதர்  
கழுனுமென்னுள் வளருமாத்தோ. 16

பொன்னம்மை துதி.

தன்னிகரிலாத சததிசிலமலைவாழ் தலத்தார்தா னீக்ரநாட்  
டா, தன்னகின் மற்று முள்ளா னைங்கரனகிழ் ஒளித்தபணி யத  
னைவானத். தின்னிடையிற் கரநீட்டி யேந்திவர வழைத்தேவர்க்  
குமிசையக் காட்டும், பொன்னம்மை யெனுந்தாயை மறவாமலெ  
ய்ப்போதும் புந்திசேர்ப்பாம். 17

வேறு. மலையடக்கம்.

தெரியுநான் மறைகடேருச் சிவபரன் குருவாம் வேலன்  
சரிதம ததனையான்செந தமிழினுற் சொலமதித்தல்  
கரிப்பம்முலெலிடத்திற் காணுமிந் திரவிற்பற்றப்  
புரிபுர மலம்பச்செல்லும் பாலனைராகு மன்றே.

பண்டருந் தவர்க்குச் சூதன் புகர்வடமொழியை பாணா  
தண்டமி முதனாச் செல்லும் தன்மைவா ரிதியோரேழு  
முண்டிடு முனீரோர்வாரி யுண்பெனென் றொருவனங்கை  
கொண்டுநீர் தன்னையள்ளிக்குடித்திடன் மாணுமனதே. 19

சேடனாயிர நாவினாற் கற்பத்துஞ் செய்பக்  
டொணுச சிவகூடலைக்குகன்சரிதம யானகூறல்  
நீடுமில்வுல கிருளெலா நீக்குவன் யானென்  
றோடியினமீனி யொன்றொளிகாட்டுத லொக்கும். 20

வேறு.

இப்புவிபெலா மதிக்கத் தக்கவிலை பெற்றதொரு வியன்மா  
ணிக்கன், குப்பையிலே கிடந்திடினு மிகழாமற் கொள்வார்தக்  
கொள்கைபோலச், செப்புமுலை வள்ளிபங்கன் திருப்புகழாகையி  
னாலயான செப்புமிப்பா, லெபரிழைய தாயிடினுங் கைக்கொ  
ள்வ தன்நிலலோ ரிகழ்ந்திடாரே. 21

பாயிரம் முற்றிற்று

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

கண்ணகன் ற நீரக்கலுழியும் வாசனைகமழும்  
தண்ணை னுமமகில் சந்தொடு வேய்முதற்றருவும்  
விண்ணள ரவிபே மிடைதலான் மதிகதிர் வெய்யோ  
னண்ணுமவெங்கதி ரொளிபுகா நைமிசாரணியம்.

துன்றுவானவர் துயர்கெட முப்புரந்துலைபக்  
குன்றவாச்சிலை யேந்திய பிறைமுடிக்கோமா  
னன்றிவேறொரு கடவுளை வழிபடாவகஞ்சேர்  
வென்றிமா தவர் தொகுதியே யிடந்தொறும் விரவும். 2

பரிதிவெங்கதி ரினம்புகாப் பான்மையாற் பார்த  
விருளிருந் திடப் படவராபணி விளக்கெடுக்கும்  
பொருளின் மாகவா புரிந்திடு மகக்கெழு புனைபுகு  
கருமுதிர்குல மெனமயி னடித்திடுங்கண்டு. 3



## சிவமலைப் புராணம்.

கருதிபாகம் புராணசாத் திரமெலாஞ் சொல்லும்  
பொருளுந் தோன்றிடப் பூவையுங் கிள்ளையும் புகலும்  
மிருகமுட்பற வைக்குல மானதும் மேன்மைத்  
தருமமுன்பெரும் புகழையுந் பெறவருள் தரிக்கும்.

ஊனருந் திடிற் றுலைவிலா நாகமுண்டென்றே  
ஆனதன் றிலெம் பழிநினைட் டொடருமென் றறிந்தோ  
மேன்மைமாதவர் புகலுமவ் விதிவிலக் குணர்த்தோ  
பூனையுர்புலா லருந்திடா னுயிர்க்கன்பு புரியும்.

கருந்துழாய்ப்பசுங் கண்ணியன் றேவிக்குங் காமலத்  
திருந்தநாண்முகன் பனைவிக்கும் வசிட்டனுக் கினிய  
வருந்ததிக்கு மெய்க்கற்பியல் கற்பிக்கு மழகிற்  
நிருந்துமாதவர் பன்னியர் பண்ணையுஞ் செறியும்.

வேறு.

எலிபாப்படந்தி லேறினியாடல் செய்யு மினமான் கன்று,  
புலிமுலைப்பா வினிகருநதங் களி கவைக்கால் குண்டினட்புப்  
பொருந்திமேவு, மொலிநிறைநீ ரரிக்குருளை யுண்டிடக் கையால்  
வாரி யூட்டிம் லெழும், வலியகங்க மொடுபசிய கிள்ளையொரு பஞ்  
சாத்தில் வாழு மாதோ.

வேறு.

இவ்வண்ண மிகலென்று மின்றாகுந் தனிவனத்தின்  
மைவண்ண நாயன் கைவர் வருந்தியுநா நெற்கரிய  
செவ்வண்ண நளினமலர்த் திருப்பாதப் பெருமான் றன்  
மெய்வண்ணந் தனையுணரும் விமலமாஞ் சிந்தைநினைல்.

ஆதியுமை யொருபாகத் தண்ணறிந் வஞ்செழுத்தும்  
பூதியுங்கண் டிபுமெய்வாரிப் பொரு ளெனவே போற்றுகிற்பார்  
தாதிவ்ருங் காமலத்தோன் றனைச்சென்னி யிறபுடைத்த  
சோதிநெடு வேலண்ண றாயடிசுந் விளக்கவல்லார்.

இத்தகைய முனிவர்த் தொன்னிலா தவந்நாப்பண்  
மத்தகயத் துரிபார்த்த மணிகண்டன் பதம்பரவும்  
வித்த நெய்ப்ச் சூதமுனி வியாக்கிரவா சனத்தினிடை  
யெத்தவரு முணந்துபணிந் தேத்தவன்மி னினிது நந்தான்



## சிவமலைச் சருக்கம்.

கனனமால் விடையவன சுருணையாலரு  
ஞுவமையில் கருதவே ஞுவருது நிச்சலுந்  
துவஞ்ஞா விடையிரு தோகையோ உறை  
சிவமலை மகிமையின் றிரங்குன செப்புவாம்.

1

அந்த மாதியின் ருகிய லமலனா மொருவன்  
றந்த கருதவே வினிதுறை சிவமலைத் தனமை  
சுந்த நானமறை சுகத்திர முகமதாய் விரிந்து  
முகதை நான்முக ஞுளினு மொழியமுற் றுதால்.

2

ஆயினுஞ்சிறி தறிந்தவா றிசைக்குது மமலை  
சேயி னின்னரு னாலெனச செழுமன ற நூல்க  
ளாயும வேதவி யாதனா மடிகளெற குரைத்த  
தூயவாசக முறைசொல்வ னெனவனபிற சொல்வான்

3

வேறு .

சரியத ஞுரித்துப் போர்த்த கண்ணுதற் கடவுண் மேனாட்  
டரியலர் புரங்குள் வெல்லத் தறுகண்வா குகிராணை  
விரிகதிர் பரப்புஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையைப் பற்றி  
விரிசிலை யாகக் கையின் வளைத்திடுங் காலைதன்னில்

4

அந்தமேருவி னுச்சியி னண்டங்ஙள் பரவச்  
சுந்த தஞ்சிவ பசுனுறை தனிக்கொடு முடியொன்  
றிந்த மானிலத் திடைசுந்தி வீழ்ந்தது விதனல்  
வந்த நாமமுஞ் சிவமலை யெனப்பெயர் வழங்கும்.

5

வேறு .

ஆதியா முகத்திற் செம்பொ னடுத்திடு முகத்தின் வெள்ளி  
ஆதிய செப்பு மூன்று முகத்தினிற் கலியுகத்திற்  
நீதினாச் சிலையா மிந்தச் செங்கையாற் காமருபச்  
சோதினா மலையென் நும்பேற் காமறினாற் துழக்கநாடர்.

6

வேறு .

வானதி'பூடிமேற் றேய்தலா லொளிகொண் மாமதி தவழ்  
தலா லாத்தி, தேனவிழ்' ஓகொன்றை கூவிளமென்மேற் செறி  
தலாற்றாணுவென் றேது, மேன்மையாற் சத்தி சிவமென வெங்  
கும் விளங்கலாற் றேலுடை யதனான், மானிடங் கொண்ட  
வளத்தினுன் முக்கண் வானவ னிகர்க்குமம் மலையே. 7

அண்டமு நிலனு மளக்கலாற் செம்பொனாகமேற் பொலி  
தருமதனால், வின்டென வெவரும் விளம்பவந் ததனால் வேணு  
கானங்கள் மெ வுதலாற், றண்டருக் குலங்க ணிரந்தர மிடைந்து  
தழைத்துருப் பசுமைசாட்நிதவால், வண்டுழா யலங்க லணிந்த  
ருண் மெளலி மாயவ னிகர்க்குபல் வரையே. 8

சந்தமா மலர்மே லிருத்தலாற் கலைமான் கண்டிட னாவரை  
தலினு, லந்தமா னுந்தி வந்திடுமதனா லாடக வருவமா குகை  
யாற், சந்தக மெண்க னுறுதலாற் பலவாஞ் சராசரம்படைத்த  
தன்மையினால், வந்தனற் றிசையு முகம்பெறு மதனான் மலரவ  
னிகர்க்குமச் சயிலம். 9

வேறு .

தான ஶீரோன வருவியா றொழுகி மாதங்கப்  
பான்மை காட்டிவந் தடுத்தவ ரிடர்துகட் படுத்தி  
மேன்மை தங்கிய சித்திக ஞாதனிமிக் குயர்ந்த  
வானை மாழுகத் தண்ணலை நிகர்க்குமவ் வடுக்கல். 10

வேறு

அஞ்சிறைத் தோகை மஞ்ஞைமீ துறலா லாதியாம் பரம  
னூல் வரலாற், றஞ்சமென் றமரர் பரவலாற் சத்தி தாங்கலாற்  
றலையிலா றுளதான, மஞ்சன குறவர் வன்விசே ருதலான் மரவி  
னையட்டிடும் வலியாற், குஞ்சரி களப முலைகலந தினைக்குங்  
குமரனை நிகர்க்கு மக்குன்றம். 11

வேறு .

சீழ் சிங்குல முடியே கருமைகாட்டுதலா  
லரிப ரந்திடு கண்கள் பற் பலவுள் வதனூற்  
றருளி நீழல்கண் டிருத்தலாற் றோனவர் சாயப்  
பொருத வந்தகா லிர்திர லிகர்க்கும்புப் பொருப்பு. 12

வேறு .

அக்கிரி யிடச்சார் பதனிலேயேன மணைந் துமண் டனையக  
ர்த்திடுதல், மிக்கவான் கங்கை சிகரமேற் காணுஉ லெள்ளன  
பாகினோன் மீது, புக்குநீண் முடியைக் கண்டன னென்னப்  
பொருக்கெனப் பாதலம் புகுந்தியா, னிக்கண மதனிற் றிருவடி  
என்ப னென்னமான் முயலுத லியையும. 13.

சங்கனி யெயின மடநல்லார் கொழுநர் தங்கனோ டே  
வே றிருப்ப, வங்கவர் வதனமென்றுசா ளரத்தி னணைந்திடு மதி  
யைமென் முகத்திற், றங்கவா டவர்க ளணைத்தலு மருணன்  
றனைக்கண்டு வாரிசமனைய, செங்கரம் நீக்க வுயர்தலு மென்னச்  
செழுமதி மேற்றிசை செல்லும். 14

பரிதியூர் தேரிற் கட்டுமோ ரேழு பசும்பரி தன்னைவல் லெ  
யினர், தருமகா ருருங் கொடிஞ்சியஞ் சிவதேர் தன்னிடை கட்  
டுதற் காமென், றிருகா மோச்சிப் பிடிப்பதற் செழுலு மிங்கி  
வைகண்டபா கருணன், வெருளிமத் திகையாற் பரியினைப் புடை  
த்து விரைவினின் மேற்கடல் குளிப்பான். 15

உடுக்குல மதனைக் குறச்சிறு மியர்க ளொளிதிகழ் தரள  
மென்றெண்ணி, வடுத்தவி ரிளமென் முலைமிசை சூட்ட எடத்  
தினுக்காமென வதன்பா, லடுத்தவாரசி மாமலரினைப் பழித்த  
வங்கையாற் பற்றுதற் கோச்ச, விடுத்கணுற் றென்றோ டொன்  
பாடு வண்ணமேகுவ மேருவினிடையே. 16

வேறு .

நுங்கங் கானவ சாகமே—அங்கங் கானவ ராகமே  
ங்க மண்டத் தவர்களே—சங்க மண்டத் தவர்களே. 17

நாகமோதுபுன் னாகமமைவனம்-நாகமோதுபுன் னாகமமைவனம்  
கோகமாமதி லும்பர்குலங்களே-கோகமாமதி லும்பர்குலங்களே 18

மழமினார்வீசீரல்வி தத்தையே-பழகும் பஞ்சர தத்தையே  
அழகு மஞ்ஞைக ணித்தமே-விழைவதாய்ச்செயும் நித்தமே 19

வேறு.

இன்ன தன்மைய வாகிய வெழிற்சிவ மலையின்  
அன்ன வாகனன் மாதவ ரருமறை பரவும்  
சென்னி யாருடைத் தேசிக னினிதுயிற் றிருப்பான்  
அன்ன வெற்பினுக் கிணையெழு புவனத்து மரிதால். 20

வேறு.

சிவமலை யென்றிடச் சிதையுந் தீவினை  
சிவமலை யென்றிடத் திருவர் தெய்திடும்  
சிவமலை யென்றிடச் சேரும் புண்ணியம்  
சிவமலை யென்றிடச் சித்தியாகுமால். 21

வேறு.

ஒருகாலம் மலைகுழுவோ ருலகமுழு வதுஞ்செங்கோ லோச்  
சிவாழ்வார், இருகாற்குழந் திடமவரே யிர்திரபட்டந்தரிப்ப  
ரிணையிலலாத, மருவார்பூங்கடம்பணியு மார்பணையவ் வரை யிட  
த்தில் வந்து காண்போர், திருமாலி னுந்திவந்த வயனாகிப் புவி  
சிருட்டி செய்வானறே. 22

வேறு

சுகமதினிற் காசிதில்லை யருணையாதித் தலங்கடனிற் புரி  
யுமகந் தவங்க டானம், பகர்விரதம் பூசையிவை செய்யும் பேற்  
றிற் பலனயுதந் தருமிந்தப் பதியிற்செய்யி, னிகரிவந்தக் கிரியி  
டத்தி லயிலவே ருங்கி நீங்காம லேனிதுறையுந் கந்தவேளைத்,  
திகழுமென்றிற் சிறந்திடுகார்த் திகைநாட் கண்டோர் சிவபதத்தில்  
வீற்றிருப்பார் இண்ணந்தானே. 23

வேறு.

தவர்பயி லீந்தச் சிவமலை யிடத்துத் தங்கிரன் னியதிகள்  
முடித்துப், பவமகந் றெழுத்தோ ராறுமுச்சரித்துப் பங்கயக்  
கடவுளை முனிநோகான், நிவனொளி மலையைச் சூழ்ந்துமே லமர்  
ந்தசேயினைத் தெரிசனஞ் செய்யிற், கவலையி லீன்ப சாகரீத்  
தழுத்துங் கயிலையங் கிரிகுகுறை யாவார். 24

உத்தமதரமார் தலங்களோ ரனந்த முலகினி நிலைபெறு  
 மதனின், மெய்த்தகு தலங்க டில்லையே யாதி வியன்பதி பல  
 வத னுள்ளு, மத்த னுலையமா மேருவின் சிகர மாகையா லறு  
 முக னமரு, மித்தட மலையி னிகர்வதாய்ப் புவியோ ரேழினி  
 னியம்புவ ரெவரே. 25

வேறு.

வன்பினு லந்தப் பதியினிற் கொலைசெய மதுஷண விலை  
 மாத, ரின்ப மார்த்திடப் பொன்பணி களவுசெய் திடலெந்த  
 முறையானும், வெம்பிய மனத்தி னினைத்திடி லெண்சித்தி  
 மெய்முத்தி தருமென்றா, லன்பி னுனைப் பவர்பெறும் பேற்  
 தினை யாவரே யளப்பாரால். 26

விவமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. ஸ்ருத்தம், 64.

சத்திமலைச் சருக்கம்,

அத்திரவிழித்திரும ணுளைய னும்ப  
 ரெத்திகையு மேதொழு திறைஞ்சகிவ வெற்பின்  
 மெய்த்தகுபு கழத்திரம் விளம்பினமவ் வெற்பே  
 சத்திமலை யென்று பேர் தரித்தமுறை சொல்லாம். 1

வேறு.

கங்கை தங்கிய செஞ்சடைக் கடவுண் முனிமய  
 மங்கை யர்ப்பிகை தனையங்கு மணம்புரிந் தனந்தந்  
 துங்க வெண்மதி யொருபுடை யுகுகெனத் தேனாற்  
 தங்கு பேரொளி வெள்ளியம் பொருப்பிடை சார்ந்து. 2

புவன கோடியுளு வமையில் கோயிலுட் புருந்திங்  
 கெவரை யுந்தடை புரிசெனச் சிலாதர னியற்றுந்  
 தவப லன்றரு நந்திவர் தினைசெய்ச் சாற்றிப்  
 பவள வாயுமை நலந்தினைத் திருந்தனன் பன்னாள். 3

ஆய காலையி னிர்திரன் முதலிய வமரர்  
காயும் வெவ்வுட் வைக்கனல் கடல்விடங் கடுங்கூற்  
றேயுந் தீயசூ ரியற்றிடுங் கொடுமையை யெவர்க்கும்  
நாயனார்க்குரைத் தகழ்ந்துநர் ஆயரென நடந்து. 4

ஏன மன்னமுங் காணரு மிமையவ ருறையும்  
வான ளந்தபொற் கோயிலின் வாய்தனில் வந்து  
கூனி ளம்பிறைக் கண்ணிய மலைமகள் கொழுன  
ஞான நாயக வருளுருவடிய நாதா. 5

அறமணுத் துணை நினைகிலன் பாதக மனைத்தும்  
நிறையும் நெஞ்சினுல் சூரனா மவுணானுல் நெடுநாட்  
சிறையி லுற்றெமர் படுத்துயர் செப்பமுற்றதா  
லிறைவ காத்தரு ணீயெனக் கூஉய்முறை யிட்டார். 6

வேறு.

திரைக்கட லெலிபோ லிர்திரன் முதலார்தேவரிம் முறை  
முறை யிடலு, மரக்கெறி குமுத வாயுமை புணர்நீத் தரியணை  
மீதில்வர் தையன், வரைப்புய நந்தி தனைவிளித் திங்கு வானவர்  
தம்மையுய்த் திடெனக், காக்கம லங்கள் கூப்பியாங் கவனுங்  
கடவுளர் தம்மை புள்ளுய்த்தான். 7

வந்திடு மமர ரெம்பிரான் சுமல மலரடி பணிந்துமுன் நிற்ப,  
விந்துசே கரனாங் கவர்முந் நோக்கி யியம்புவான் பொருவருஞ்  
சேனாய்த், தந்துபோ ரவுணக் குலங்களை வாட்டித் தருதுறும்  
மியற்றிரு வனைத்துஞ், சிந்தையி லையம் கொள்ளலீ ரிருக்கை  
சேருமென் றினிதருள் செய்தான். 8

அமரர்கள் விடைபெற் றகன்றபி னெம்மை யானுடைக்  
சூரவனை முகத்து, விமலலே ராறு முகத்தவ னானுன் மென்  
னுதல் விழிகளின் மிரண்ட, வமலமாம் புலிங்க முதித்தவப் புலி  
ங்க மாறையும் பவனனக் கினிவா, னிமையவர் பரவுங் கங்கையி  
னுய்க்க விவரவை தாங்கமைந்திலாய். 9



சந்திர மவுலிக் குரைக்க மற்றவனுஞ் சரவண நதிக்குற  
யிகவுந, தந்ததி லுய்க்க வாறுமா மகவாய்ச் சலசமென் மலர்  
யிசை யினிதாய், வந்தநான் முதனுஞ் செந்திரு மீ லும் வானவர்  
முதல்வனுந் துதிக்க, வந்தளம் பிழைபோல் வளர்ந்தினி திரு  
ந்தா னிறையவன் விழிவருங் குமரன். 10

வகிர்மதி புணையும் ஷேணியன் விழியின் மைந்தனைத் தந்த  
ருள் செய்தி, சகமுழு தீன்ற வெம்பெரு மாட்டி தானநிற் திற  
றைநாள் வரையி, எனமகிழ்ந் தன்பாய்த் தன்னிடமாக வருள்  
புரிபாதுகண் ணிடமாய், மகவினைத் தந்தா னென்றுவெங் கோவ  
மனத்திடை கிளைத்திட வெழுந்தாள். 11

குருமணிக் கலன்க ளழுத்திடும் பசிய கொம்பென் நடந்  
திட மலைமான், மருமலர்க் கமலச் சேறடி பெயர்ப்ப மற்றவள்தா  
ளணிசெம்பொற், பரிபுர மதனை யெந்தை நோக்குதலும் பதித்  
திடு நவமணி யதனிர்; றிருமக டனினு மெழில்பெறு மொன்  
பான் சேயிழை யவருதித் தனரால். 12

மின்பரி புரத்தி லுதித்திடு மொன்பான் விளங்கிழை யவ  
ரையு மெந்தை, யன்பொடு நோக்க வம்மடர் வையர்தம் மாவிளந்  
தளிரிளவயற்றி, னின்புறு கருப்ப முறுதலு மதனை யிமய  
மான் கண்டுவெந் தழலிற், பின்புநெய் சொரிய முண்டிடுங்  
கனல்போற் பெருகுவெங் கோடமேற் கொண்டு. 13

வேறு .

பரிபு ரந்தரு பாவையர் தங்களைப் பார்த்துக்  
குரும ணிக்கலன் றுங்கிய கொம்பனீர் நீர்கொள்  
கருவு விர்த்திடா திருந்திடக் கடவிரெ ன நிகைத்துக்  
கரு முகிற்குலம் கண்படு கயிலையை நீங்கி 14

திருவும் வாணியும் தவஞ்செய்துந் தீண்டுதற் கரிய  
'கிரும' லர்ப்பதம் சிவந்திட நடந்துதெற் கேகி  
'மருவ' லார்ப்பதம் பொடித்தகார் 'முதத்தினில் வந்த  
வொருத னிப்பெருங் சிவமலைச் சராலி லுற்றாள். 15

இருள் டங்கலும் யருக்ட வெழுந்த செங்கிரணதீ  
தருண பாணுவிற் றிகழுமச் சிவமலை தனை ச்கண்  
மருகு மன்பொடி தடங்கிரி யுச்சியி லொருபா  
லருளொடு நிகழ முயன்றுகொண் டிருந்தன ளமலை 16

இன்ன வாறுமை தவமுயன் றிருந்தன ளாக  
மன்னு நாபுரந் தனிலவரு மொன்பது மரீதர்  
சொன வென்றாதி நதியுடன் கடுக்கையுஞ் செறித்த  
பொன்னின் வாகசுடைப் புண்ணியன் றிருவடி போற்றி 17

ஐய வெங்களுக் கண்டங்க ளனைத்தையு மீன்ற  
தைய லப்பிகை தந்திடுங் கொடியசா பத்தான  
மெய்பு றங்கருச் சமநதியா மெலிந்தனம் விரைவி  
னாய்பு மாறருள் புரிகெனப் பணிரதினி துரைத்தார் 18

இரந்து வேண்டிய மாதரை யெம்பிரா னோக்கி  
முருந்தை வென்றிடு முரன்மா துமையவண் முனிவாற்  
புரிந்த சாபத்தை நீக்குவார் புவனத்தி லெவரே  
திருந்த மற்றவ ளிடத்தினி னீவீர்கள் சென்று 19

அன்பி னோடி ராப் பகலினு மவள்பணி தலைக்கொண்  
டின்பு றப்பணி செய்துமே லுங்கள்பா லிரங்கி  
யன்பினாற்புரி சாபத்தை மாற்றுவ ளுங்க  
மின்பெலா மகன் றினியதாஞ் சுகம்பெறு வீரால் 20

தெக்க ணத்திசை தனி லுயர் சிவமலை யிடத்தின்  
மைக்கண் மானுமை தவத்திருக் கின்றனள் வனச  
மொக்கு ளன்னபூண் முலைத்துணை மடநல்லீர் நீவி  
நிக்கணத் தினிற் கென்மினென்றி றையவன் மொழிந்தான்

எற்றின் மேல்வரு மெம்பிரா னருள்சுரந் தினிதாய்க்  
சாற்று வாகசுஞ் சுகத்தினு மணத்தினுந் தாக்கி  
மேற் றவகிழித் தெழுந்தவ வெற்பின் வந்ததய்தி  
யாற்று மற்றவ ஷுமைமுன்வர் தடிதொழு தேத்தி 21

வம்பி றாமுலைமாதமொன் பதின்மரு. மதங்கொள்  
கம்ப மாவுரி போர்த்திநிங் சுண்ணுதல் புனைந்த  
தம்பி ரான்புகல் மொழிப்படி. தடங்கிரி யுதல்  
மெம்பி ராட்டிசொல் லேவல்கள் செய்துனி திருந்தார். 23

வேறு.

அண்ட கோடி. க ளனைத்தையு ம்னற்காத் திருள்செயு  
மெம்மனை, கொண்ட வெஞ்சினந் தணிப்பதற் காசுவெங் கூற்  
றுயி ருண்டாளார், நண்டு முாயணி மால்மு லிடையின்றிக்  
சலசமென் காரத்தன்னின், மண்டு தீமழு மறிததல் விழியிள  
மதுகொன்றை மலர்த்தாரும். 24

கரிய கண்டமுங் கசந்து வெண்ணீற்றொளி கவின்றரு தனி  
மெய்யுந், தெரிய நான்மறைப் பாதுகை மீதினிற் சேர்த்திய திரு  
த்தாளு, மரிய யோகபட் டிகையுங்கட் டங்கமு மாகமன் மத  
கோடி, யுருவ மிக்குள தவமென வடிவுகொண் டுமைதிரு முன்.  
வந்தார். 25

வந்து நின்றுநித்தவர்தமையி ருமென மணிப்பொளு தனமி  
ட்டுக், கந்த வாரகுழ லாரியை கூறுவாள் காகினி தனினீவி.  
செந்த நாடிக்கு வந்தென் காரிய மியம்புமி னெனவெந்தை  
கிந்து ரத்திரு றுதற்கயல் விழிமினே செப்புது மினிக்கேளாய்

வேறு.

எந்த ளுருமெந் நாடுமெப் புலனமு மெமக்குச்  
சொந்த மாயினும் வேலைகுழ் தொல்புனி யிடத்தில்  
மந்த சாசலத் துத்தர திசைசுரின்னில் வசிப்போம்  
புந்தி யார்வமோ டுங்கிராம் வந்தவற் புதங்கோள் 26

இரகி மங்கையைத் துடியிடைக் கமலையை மிகுத்திடுங்  
கவின்கீழுந், கவி லாமனத் தருந்திக் கதிகமாங் கற்பும்  
வாரிதிசூழந், தமணி நேர்தரு பொறையுந் குணங்களுந் தரு.  
மழுமுபிரக்கன்பு, புரியுஞ் செய்கையு மீகையுந் சிலமும் புகழ்  
மையுந் தவப்பேறும். 28

பெருமையும் பெறுமங்கையம் பருவமாம் பேதைதன  
கழைமென்றோள், மருவியீரொழு புவனததும் நிகரிலா அமர்  
தனைத் தரவுள்ளங், கருதி யத்தகு கன்னியை யும்பரிற் காசினி  
தனிலெங்குந், துருவி வந்தனன் கண்டன முனைமுன்செய் சப  
தவப் பெரும் பேற்றால். 29

கரிய மைவிழிச் சிற்றிடைப் பசியதோட் கன்னிநீ யரிதா  
கம், புரியு மாதவப் பேறும்பாஞ் செய்திடும் புண்ணியத் திர  
னான, சரிதை யின்பயன் தானுமொன் றுயது தயவுசெய்திடி  
லென்னே, யரியநன்மக வுதித்தடுங் காலையி லருக்கர் நேரா  
யென்று. 30

தவ வருக்கொடு வந்தவ ரிம்முறை சாற்றலு முமைகே  
ளாச், சிவ சிவாவென மலர்க்கரங் கொடுதுளைச் செவிபுதைத்  
தயர்ந்துள்ளங், குவடெ னப்பணைத் தெழுமுலை சுமந்திடை  
கொம்பரி னாசைந்கொல்க, வவண கன்றிரண டடிபெயர்த் தடு  
முன மருமறைப் டொருளானோன். 31

நஞ்சுமர்ந்திடு மிடறுமுக கண்களும் நாலெனுந் திரடோ  
ளும், பிஞ்சுமா மதிரதியறு கிதழியம் பிணையலும் பொலிந்தோ  
ங்கும், பொன்செய் செஞ்சடை மகுடமுங்காணவே பொரு  
விடை மேற்றோன்றி, யஞ்ச லஞ்சல்நீ யெனவுமை கரம்பிடித்  
தாண்டகை யிவைகூறும். 32

வேறு.

கந்த வார்குழற் கவுரிகே ணிணையன்றிக் காதன்  
மைந்தனைத்தா வேதுவே, துன்னுடன் மருவு  
மந்த மில்லதோ மாணது முள்ளடங்காம  
லெந்தம் பார்வையின் வந்தன ணிணையிலாக் குமரன் 33

மனமதிந்கரு, ஸூவிரு வருக்கொடு வந்தருண் மகவுந்தா  
னினைது மாமக வேயன்றி வேறில்லை நிகழ்த்துது மதனைக்கே,  
எனையகேயைநீ விழியினிற் காண்குறி னனபொடு மணிக்கச்சுத்,  
தன தடங்கனிற் யால்கரந் தொழுகுமித், தன்மையுந் தெரிவா,  
யாவ். 34

இர்தீ மால்வரை தன்னினீ யருந்தவ மியற்றிடு மதனாலிக்,  
கந்தரக்கிரிப் பெயர்கூத்தி மலையெனச் சொற்றிடப் பொலிந்  
தோங்கு, மந்த ரத்தனவாம் வெள்ளி மலையினு மச்சுநல் விருப்  
பாய் நின், மைந்த னாங்குகள் வாசமுற் றிடுமிதன் மகிமையா  
ரறிவாறே. 35

என்ன வோதிமுன் னோன்மலை மங்கையை யிடபமே லுகந்  
தேற்றித், துன்னு பூதவெம் படையொடு கயிலையு சோதி  
மால் வரைச்சார்பிற், பொன்னி னாண்மல ரம்புயம் பூத்திடும்  
புனற்சர வணத்தெய்தித், தன்னை நேரிலா னுமைமுக நோக்கி  
நின்றனையரைக் காரணென்றான். 36

பனிவ சைத்திரு மாதுமம் மகார்தமைப் பார்த்தினி தருள்  
கூர்ந்து, நனி மகிழ்ச்சியின் மூலிரு சேயையும்\* நளினமென் கர  
மோச்சி, யினி தெடுத்தன னோருரு வாய்முக மிரண்டுமூன்  
றொருமுந்நான், கெனு மணிப்புய மாகினன் மேலவர்க் கிறை  
வனொமாரு கந்தன். 37

அன்ன தன்மைய தாகிய மைந்தனை யணிமணிக் குறங்கே  
ற்றிப், பொன்னி னன்னமென் றிதலைகள் பூத்தொளிர் பொம்மல்  
வெம் முலைத்தீம்பா, றன்னை நன்மணி வள்ளத்திற் சொரிந்து  
மைந்தனுக் கருளுட னூட்டி, யென்னை யாளுடை யானுக்குந்  
தனக்கும் நன்னிடையில் வைத்தினிதாக. 38

சுரர்கள் கற்பக நறுமலர் பொழிந்திடத் துந்துமி யைந்தா  
ர்ப்ப, வரகரா வெனக் கணங்களு முனிவரு மடியருந் துதித்  
தேத்த, விரவுசுர மகளிர்முன் னடித்திட விஞ்சைய ரிசைபா  
டக், கரையிலா மகிழ் சிறந்திட விணையிலாக் கயிலையுச்சியி  
னெய்தி. 39

ஏற்றி னின்றிழிந் தெம்பிரா னினமயவெற் பீன்ற மங்கை  
யுமாகு, மாற்றருந் திறற் குகனெடுங் கோயிலின் வந்தரி யனை  
மீதில், வீற்றிருந்தனன் பூவினின் வந்தவன் மேகமேனியன்  
விண்ணோ, சாற்றல்சால்கண நாதரு முனிவரு மடியினை பணி  
ந்தேத்த. 40

வேறு.

கொந்த லர்க்கருந் குழலுமை வெள்ளியங் குவட்டிற்  
கிந்தை யன்பொடு பரனுடன் சென்றபின் சிலம்பின்  
வந்த மாதாரர் கொள்கரு முதிர்ச்சியால் வருந்தி  
யந்த ரத்துயர் சிவமலை யதனிலே யிருந்தார்.

41

சத்திமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ ளிருத்தம் 105

வீரைச்சருக்கம்.

வேறு.

சூரனெஞ்சமுங் கிரவுஞ்ச சயிலமுந் துளைத்த வேலனைத்தந்த  
காரைநேர்தரு குழலுமை தவஞ்செப்த காரண மதனுன்முன்  
ஹாரை வென்றிட வருமலை சத்தியென்றுற்றதை யுரைத்தாம்பின்  
வீரைமாதக ரென்றொரு திருப்பெயர் மேவியகதை சொல்வாம் 1

வெள்ளி மால்வரைக் கோயிலி னரியணை மேவியபின் வெள்ளைப்  
பிள்ளைமாமுகிப் பிளவணி வேணியன் பிராட்டி. தன்மூக நோக்கி  
வள்ளைவார்குழை மாதுநின்பத மலர்மணிச்சிலம்பினில் வந்த  
கள்ளறாமலர்க் கோதையர் கொண்டிங் கருப்ப மங்கதனாலே. 2

பொருவி லாதமெய் வருந்தின ரவர்பெறும் புதல்வரா னவராகு  
மருளி னோநீர் நல்கியகுமரனுக் கன்புட னேவற்செய்

பெருமை நீங்கிலா த்துணைவராய்த் தூண்டை பிறந்திடுமரிபேறு  
வெருவவங்கையாற்புடைத்திடும் வலியுளவென்றி வீரர்களாவார்.

ஆன்னதாலவர் கருவுயிர்த்திடுவகை யருள்புரி கெனவிசன்  
சொன்ன வாய்மைகேட்டகங் களி துளும்பிடக் தோகைநல்லவளுங்கா  
ரென்னுமிவார்குழ னூபுரமாதர்க ளின்னண்பினிதாகப்  
பின்ன மின்றியே கருவுயிர்த் திடவெனப் பேசின ளருளோடும்.

வாரிணங்கிய மூலைத்திரு மடந்தையும் வாணியும் பணியுந்தாட்  
பாரவெம்முலை யுமையவ ளிம்மொழி பகர்தலுஞ் சிவவெற்புச்.  
சாரல்வாயுறு மொன்பது மாதருந் தடக்கையின் வார்கொண்ட  
வீரவாகுவே யாதிய வொன்பது வீரர்கடமைப் பெற்றார் 5

பின்னுமடும்மட மாதர்கள் வெயர்வையிற் பிறந்தனர் விறல்பூண்ட  
மன்னு வீரரோ நிலக்கரிக் வாறவண் வந்திடுமதனாலே  
பன்னு வீரமா புரமென வாயதப் பதிக்கினிதாம் நாம  
மின்னு மப்பதிக் கேதுவால் வரும்பெய சிசைத்திடமுற்றதால் 6

கே வ னு .

ஒருமிவ் வண்ணம் வந்த விலக்கத் தொன்பானும்  
வீரர்களாரு மெய்ச்சிவ வெற்பின் மீதேறிக்  
காரமர் கண்டத் தெந்தையை யுன்னிக் ககனத்தா  
சாரும் வியப்புற வேதவ நோற்றா ரதுபோது. 7

கே வ னு .

வீறுபெறு நா லுமுகன் மேயபத மின்று  
மாறுமென வெவாணிமருண் மேவமணி வண்ண  
வீறில்பத மானதுமி னித்தளிநு மென்று  
வேறுபல வெண்ணமுற மெய்த்தவ மிழைத்தார் 8

இன்ன வாறியர் தவாபுரிந் திடுமதை யிதழிப்  
மின்னலான் றிருவுளத் தெண்ணி யவர்க்கரும பெற்றி  
தன்னை நல்கிட வண்டங்க ளனைத்தையுந் தந்த  
மின்னிடைககெடி குகனெடும விடையினை மேற் கொண்டு 9

துலையிலா வலிப்பூத வெம்படைத் திரள்குழக்  
கலையரிக் குலம் நெருங்கிய சிவமலைக் கண்வந்  
தலகிலாத் திறல்வீரர்க ளானவர்க் கெல்லாந்  
தலைமை வீரவாகுப் பெயர் தரித்தவற் பார்த்து. 10

புரங்கொல் புன்னகைப் புண்ணிபன் கூறுவானீ வி  
ருரந் தவாதுசெய் தவங்கண்டு நெஞ்சக முவநதேம்  
நிரந்த ரந்திரு நீங்கிடா நிலையா யிருக்க  
வரங்கள் வேண்டிய துரைத்திடும் வழங்குது மெனலும். 11

ஐய நின்றிரு வடிமலர்க் காம்பணி வினாசெய்  
துய்ய வேண்டுமென் நிசைத்தலும் பாமனுண் மகிழ்ந்து

கையில் வேற்படை தாங்குமிக் கந்தனெஞ் சிறுவன்  
மெய்ப்மையாக தும்முன்னவ நெவரினு மேலோன். 12

இவன் மொழிப்படி யேவல்செய் தாற்றாமி நெமக்கும்  
புவனம் யாவையும் தந்தவீழ் புனிதைக்குஞ் செய்யும்  
தவலருப்பணி தனிலொரு சகத்திர மடங்கா  
மிவன ளிக்குய் னீவிரவேண் டிடுமிய னைத்தும். 13

என்னவே புகன் நெம்பிரா னுமையொடுங் கழினை  
தன்னி லீய்பிரிவாக் கோயில்புக் கிருந்தனன் சயிலக்  
கன்னி தந்திடுங் குமரனச் சிவமலைக் கானின்  
மன்னு வீரராம் துணைவர்பா லருளொடும் வதிந்து. 14

வேறு.

கயத்தொடு கயத்தை மூட்டிக் கடுஞ்சமா வினைத்தும் வெற்பாம்  
புயத்துணை வீரர் மற்போர் புரிந்திடச் செய்துஞ் சேற்ற  
வயத்தொடு வயத்தைத் தாக்கி யரியபோர் மூட்டிவித்துஞ்  
செயத்தகு மிவ்வாறுட நெரிந்துவீற் றிருந்தார் மன்னோ 15

ஆர மாமுலை நூபுர மாதர்க ளருளும்  
பார வாகுள வீரர்க ளப்பருப் பதத்தின்  
சாரல் வாயுதித் திடுதலா லப்பதி தனக்கு  
வீர மாபுர மென்று போர் விளங்கிய தன்றே. 16

வினாச் சருக்கா முறறிற்று.

ஆ விருத்தம். 120

அகத்தியமுனி உபதேசச் சருக்கம்.

மனிதருஞ் சுரர்களு மாதவஞ் செய்யும்  
புனிதருந் தொழூந்தலப் புகழ் பகர்ந்தனம்  
கனிதரு மனபினா கந்தவேள் குறு  
முனிவனுக் காகம மொழிந்த தோதுவாம் 1

கருந்து மாய்பசங் கண்ணிய னுந்தியங் கடலத்  
திருந்து வந்திடு மயன்றனைக் குட்டினோ னிவ்வா  
றருந்து னைவரோ டாடல்செய் திருக்குமந் நாளில்  
வருந்து மும்பர்க்காய்க் கடலுனு முனியங்கு வந்தான. 2



வேறு

வந்த மாதவன் மூன்றா முகமுடை வள்ளல்  
கந்தமா மலர்ச் சேவடி பணிந்து கைகூப்பி  
முந்தை வேதனார் தெளிகிலாமறைப் பொருண் முழுது  
மெந்தை பேயெளி பேன்றெறிந் திடும்வகையிசைத்தாய் 3

ஆங்க தன்றிபே படைசலிக் கமலன்முன் னுரைத்த  
தீங்க கன்றிடும் வடமொழிக் கெதிரதாய்ச் செப்பும்  
பாங்கு ருந்தமி ழியலெலா முரைத்தனை பரிவாந்  
றேங் கருட்கிட னுனையன்றி வேறிலைத் தெரியின் 4

மாற்ற ரும்பிறப் பறுத்துநின் மலரடி கிழலின்  
வீற்றி ருந்திடும் படிக்கருண் மெய்ம்மையா கமத்தி  
னற்றை பேற்குனி தருள்செய வேண்டுமென் றடியிற்  
போற்றி நின்றிடக் கருணையாங் குமாவேன் புகலும். 5

தரும சிந்தனை யுடையவ ராய்த் தவம் பயின்றவராய்  
அருமறைப் பொரு வாய்ந்திடு மகத்தராய்ச் சன்னக்  
கருவநற்றிடி முபர்ச்சியிற் கலந்தவன் பினராய்ப்  
பொருவி லாவுரி ரிடத்தன்பு பூண்மனத்தி னராய். 6

ஆக்க மாகிய வரனுரு வாகுமஞ் செழுத்து  
நீக்க மின்றியே பாயின்றிடும் நினைவுடை யவராய்த்  
தீக்கை சுத்தரா யிருக்குமச் செய்கையோர்க் கிறைவன்  
வாக்கி னாற்சொலு மாகமம் வகுந்திட லாமால். 7

தான நன்மகம் பொறைதவந் தருமநல்லொழுக்க  
மேன்மையாங்குல மொடுகல்வி விச்சையாசார  
மானதம்வெளி யிரண்டினும் பூசனைமகிமை  
யானநற்குண மியாவுமுன் னிடத்தினினமைந்த. 8

ஆதலா லுனக் கொதலா மெனவுரைத்தங் குப்  
பேத மொன்றிலாத் துணைவராம் வீரசைப்பிரிந்து  
தாதகித்தரு நீழலிற் றணித்திருந் தினிய  
வாதரத்துடன் குறுமுனி தெளிந்திட வருள்வான். 9

வேறு .

எந்தைதன் னான்கு தினைமுகந் தனினு மெழுந்த தா லியப்பருவேத  
மந்தமி லுச்சி முகத்தினி லுதித்த தாகம மதனை யெம்மண்ணை  
வந்தனை செய்ய வுரைத்தன னெந்தை மற்றவன் மடியினிலிருந்து  
சின்தையன்புறயாங்கேட்டன மதனைத் தெருட்டுவ னுனக்கெனச் செப்பி.

வேறு .

பகரு தற்கரும் பதிபசு பாசமோர் மூன்றா  
மிகழ்வி லாப்பதி போலவவ் விருமைபுடனாதி  
தகைமை யாகிய பதியினைச் சார்ந்திடா பாசம்  
நிகரிலப்பதி பொருந்திடிற் பாசம் நில்லாது. 11

என்ன வவ்விய றையெலா கெடுத்தினி தியம்பி  
பன்னு மங்கையிற் கனியெனத் தெருட்டினன் பதும  
னின்ன முந்தெரி யாமறைப் பொருளினை யீசன்  
தன்னுளம்பெரு மகிழ்வுறச் சாற்றிய குரவன். 12

அருளொடுங்குகன் மொழிந்துமொகம மனைத்தும்  
மொருதாஞ்சொன வுடனுணர்ந் துலகெலாஞ் சொல்லும்  
பொருளும போனிறைப் பூரண வடிவ மாந்தன்மை  
மருளெலாங் கெடத் தெளிந்தனன் மலையமா முனிவன்.

அகத்திய முனி உபதேசச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 133.

அகத்தியமுனி பூசைச் சருக்கம்.

மாயச் சூன் மருக ரிருவர் மெய்  
தீயக்காய்ந்திடுஞ் செந்தமிழ் மாமுனி  
நேயத்தான் மலை நேரிழைத்தருள்  
சேயைப்பூசனை செய்முறை யோதுவாம்.

எந்த வேளையில் யாதுகேட்பினுமவை யாவுஞ்  
சின்தையாருலர் தீர்த்திடச் செப்பின னெனக்குத்

## சீவமலைப் புராணம்

வேறு

தந்தை தன்னினுந் தாயினுந்தமிழினுமன்பரம்  
எந்தை கந்தலே னெனநின்றதகத்தியுனிசைப்பான். 2:

வேறு.

னரையரசன் பண்ணெய்த மா தனத்தின் கந்தலின் மானின் கன்றே  
கரையில்பிற விக்கடலைக் கடக்கவருள்செய்தபெருங் கருணைக்குன்றே  
இரவு பகற்றனிதனுணையே யுயிர்குயிரேயாருமிணை யில்லா நின்னை  
யரவியருச்சினைபுரிய னென்மனது பூண்டதெனப் பரிவிற் சொன்னான். 3:

வேறு.

வேலையுண்டிடுந் தவமுநி யிவ்வரை விளம்பலு மதுகௌச்  
சேலேநேர் விழியுமையவள ருளிய திருமகனெரு கோடி  
காலையாதவ ரொருபுடை யுதிதெனக்க வினுறுபடிவத்தின்  
நிலமாமயின் மீதினிற்றேனுன்றின னிகரில் வைறபடை தாங்கி. 4:

மூனிவரன்கண்டதீர்த்தமு மகிழ்ச்சி மூண்டிட நீர்படிந்திடுதற்  
கிணியமா தீர்த்தமொன்று கண்டகை யிருத்திடுவ குண்டுகைக்கங்கை  
தனையுமுட் கலந்து படிந்து ிறணிந்து சங்கரன் விழிமணிதாங்கிக்  
கனியுமன்புருகா யாதெழுத்தெண்ணிக் கந்தலேடிருமுன்பு வந்து. 5:

நெய்முதலா னறியகுற டிரிஞ்சுசூழம்பிருக நிறையவாட்டி  
மைதவீர்கங் காந்திமஞ்சனமாட்டி கலைமகுட மணிபபூணூடு  
கொய்மலர்த்தா மஞ்சாந்தங் குளிர்நானமினைபலவுங் கூற்றைக்காய்ந்த  
வையனுதை யாகமத்தின் விதிப்படிக்குவணைநதமுத மாகியாகு. 6:

வேறு.

திருமுன்புநிவேதனஞ்செய் திரெட்டு முகமணிபற் றிப்பின் செய்யும்  
பொருலிலருக்கிய முதலா யீந்துகந்த னேன்மலத்தார் பூசைமுற்றுங்  
கரவிலன்பிணுடன் புரிந்து தொண்டர் தமக்கிரவகியாதக் கடியகாரி  
லருளுருளாய்முனைத்தனையென் றஞ்சலித்துத்துதிக்கின்ருனன்பிலேடுங்

வேறு.

முதல்கண்முதல்வனான முக்கணன் ருசவவேபுற்றிக்  
நீர்வியக் கருங்கட் செவ்வாய்க் கவுரிதன் மைந்தபேற்றி  
பாவியேன்பிழைகடாத்ததுப் பணிக்கொள வந்தாய்ப்பேற்றிப்  
தேவர்கடேவர்பேற்றி சிவமலைக் கொழந்தேபேற்றி 8:

விவய்யதா னவர்கள்களையும் வினையினுன். மெலிந்து தீர்த்து,  
மையர்க னாய்வந்த வருட்பெருங்கடலே போற்றி,  
மையல்கொண் மனத்தேனின் பொன் மலரடிக்கன்ப னாகச்  
செய்யவிங் குவந்துவந்த; சிவமலைக் கொழுந்தே போற்றி. 91

தத்தியதிராரீர்வேலிக் சகத்தவ ரமரியார்க்கும்  
புத்தியுந் தருமப்பேறும் பொருளுநல் லுண்டிடுக்கப்  
பத்தியுமெளி தினங்கைப் பழமென விருநான் கென்னுஞ்  
சித்தியமுதவவந்த சிவமலைக் கொழுந்தே போற்றி. 101

வேறு.

எனத்துதித்திறைஞ் சிடுங்குடமுனிவன்மே லெம்பிரான் ருள்  
கூர்ந்து, சினத்தைவென்றிடு முனிவனின் னொழுக்கமுஞ்செய்த  
புணையுமன்பு. மனைத்துங்கண்டியா முவந்தனம் வேண்டிடு  
மருவாங்கேளென்ன, மனத்தின் மாசறு முனிவனு மண்ணை  
வணங்கிமற்றிது கூறும். 111

கார்த்திகைத்திட வருங்குழலுமையவள் கண்மணி யெனவந்த  
கார்த்திகேயுநின் னடிமலர்க்கருச்சனை கடையனென் செயுயிர்த்த  
கார்த்திகைப்பெரு மதியினிற் கலைநடை கதிர்மதியுடன்கோந்த.  
கார்த்திகைத்திரு நாளினிலெந்தைநீ கருணையினிதிற்ற. 121

இந்தவெற்பினைத் தரிசினஞ்செய்தவ ரித்திருநகர்தன்னின்  
வந்திருந்தவர் வந்திடமுயன்றவர் மதித்தொருகணமேனுஞ்  
சின்னையெய்தவர் பாதசராயினுந் தீயவெம்பகைசீக்கி.  
யந்தமில்பெரும் போகங்குய்த்துநின் னடிமலர்பெறவேண்டும்.

இன்னுமோர்வர மியான்கண்டதீர்த்தத்தை யெளிதினிற்றரிசித்  
தோர், மன்னுமங்கையாற்பரிசித்தோசங்குந் வரன் முறைபயிற்  
தோர்கள், சென்மலேழினிற் செய்திடும்பவவினை தீர்த்து நின்  
மலர்ப்பதை, நன்னிழற்கணை மினிதிருந்திடுப்படி நல்லருள்செ  
யவேண்டும். 141

என்னவேயொதி யாசலமுனிவர னிசைத்தஹ மதுகோச  
என்னதா கெனப் பணிந்துமைமகன் பொதி யாசலந்தனின் வந்து

ஹும்மீதவ னைச்செலவிடுத்துமெய் மகிழ்ந்துவீரர்களோடுந்  
தன்னதிச்சையா யாடல்செய்திருந்தனன் தடவரை நெடுங்கா  
னில். 15

அகத்தியமுனி பூசைச்சருக்கம், முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 149.

அஹமன் பூசைச் சருக்கம்.

வாரிவரப்பக் கிரியுருவ வடிவேல்விடுத்தோன் நிருவடியின்  
வாரியயின்றோ னருச்சித்து வழுத்துமாறு சிறிதுரைத்தேம்  
வாரிதுயின்றோ னேவலினான் மலர்மான்சனகி தனைத்தேட  
வாரிகடந்தோன் குகனடியின் மலரிட்டருச்சிப் பதுசொலுவாம்

அந்தமேருக் கொடுமுடிக ளதிரப்பிடுங்கி த்திசையதறற்  
சிற்த வெறியும் வலிபடைத்த திறல்சேர்வாயுச்சிவ னருளாற்  
றந்த மதலை குகனைநெஞ்சிற் றரிக்குமறிவன் பொரவெதிர்த்து,  
வந்தவவுணர் காலனனு மானென்றுரைக்கும் வயவீரன். 2

வேறு.

மாதவஞ்செய்யச் சிந்தையிலுன்னி வளம்பெறு காசியில்  
வந்து, மேதகு கங்கை நதியினிற் றோய்ந்து மெய்ம்மையாம்  
வெண்பொடி யணிந்தங், கோதரு மெழுத்தஞ் செண்ணிவான  
ளவு மோங்கிய பனிவரை மகடன், காதனாகனைப்பூசனைசெய்  
துட் கனிவொடு துதித்தினி திறைஞ்சி. 3

ஆலயவலமாய்ச் சூழ்வருபோதி லருமறைமுடிவெலாந்தெ  
ளிந்த, சீலமாதவனும் வியாதனாக்குறலுந் தெரிந்துமா முக மன  
ன்கியம்பிக், காலமோர்முன் றுந் தெரிந்துமுனிவ கருதருந்தவஞ்  
செயக் கடல்குழி, ஞாலமேற்புனித தலமுரையென்ன நான்  
மறைமுனிவர னவிலும். 4

பரிதிதன்னிடத்தி லரியதாங்கலைகள் பயின்றிடு மஹமகே  
ணெஞ்சிற், கருதியவரங்கள் விரைவினிலீந்து கதிதரு மொரு  
தலமதனிற், சுருதியுந் தொடரா வெம்பிரான்றனக்குத் தூயமா  
மறைப்பொருளுரைத்த, குருபரனானவள்ளிலைநெடுவேற் கொற்  
றவனினிதுவீற் றிருக்கும்,

சிவன்மலையதன்பே ரக்கிரியிடத்திற் சென்றுவானவர்த  
மைக் காக்க, வுவிரிநஞ் சயின்ற நீலகந்தரத்தி னெருவனைப்ப  
திட்டைசெய்து வப்பின், கவளமாகளிற்று முகன்பினருதித்த  
கந்தவேடனையுமர்ச்சிக்கிற், பவமுழுதகற்றி வரம்பல பெற்றுப்  
பாசமோ சனஞ்செயலாமால். 6

அன்னமாதலத்தி னறுமுகத்தவனை யருச்சனைபுரியிலிவ்  
வகிலந், தன்னிடைப்புனித தலந்தொறுமுறையுஞ் சம்புவையு  
மையையயங் கரனை, மின்னயிற்கரனைச் சிவாகமநூலின் விதி  
வழிவழாமன்மெய் யன்பின், பன்னருமுகம னுடனருச்சனைகள்  
பன்னிய பயன்தரு மாதோ. 7

வேறு .

தெக்கணதி சைக்கணது செம்பொனுரு வாரு  
மக்கிரிவ ராககிரி யானதின் வடக்கு  
முக்கணன் விருப்பொடு முடிக்குருகினேரா  
மிக்கபுவி யோர்புகழ் காவேரிநதித்தெற்கு. 8

ஆதிசிவன் பட்டிமுனி யன்பினொடு காணப்  
போதியிடை தாண்டவம் புந்தநகர்க் கீழ்பால்  
கோதில்பசு வுக்குநிலைகூட்டுபதி யென்ன  
மேதினிசொல் வஞ்சிககர் மேற்றிசைய தாகும். 9

வேறு .

கூறு மந்தச் சிவமெனுங் குன்றந்தான்  
மாறிலாவண்ட மட்டுமுயர்தலால்  
ஆறுசேர்சடை யான்சிவலோகத்துக்  
கேறாட்டிய வேணிநிகர்க்குமால். 10

எனவிலையெனது குரவனும் வியாத னிசைத்திடமாருதி  
வினவி, மனமகிழ்ந்தெழுந்து நருமதை நதியின் வந்ததி னியதி  
யிற்படிந்து, புனலிடைசயம்பு வாய்முனைத்தெழுந்த புனிதமாமி  
லிங்கமென் றெடுத்து, தினகரனூருந் தேரினைத் தடைசெய்  
சிவன்மலைச் சாரலின்வந்து. 11

வேறு.

யண்கிழித்துப்பிச்செழிக்க வருங்காஞ்ச நதியாடி  
 விண்கிழித்தும் புறத்தினெழு மேருமுடிச் சிவமலையைக்  
 அன்னாளாக் கண்டதெடக் காங்குவித்தக் கிரியின்மிசை  
 யண்களிருக்குருதிவழிப் படியிலிங்கப் பதிட்டைசெய்து 12  
 பூத்திரன்னைண்டருச்சித்துப் புனலாட்டிச் சாந்தமுதற்  
 சாத்தியமுணானிவே தனஞ்செய்து தாழ்ந்து துதித்  
 தேந்திலலஞ் சூழ்வருயோ திரவிகர ணம்புகுதா  
 னாததிழ்வினிதுறையு மருட்குமா னுருவுகண்டான். 13

வேறு.

கண்டவுடன் சூழ்ந்தெழுந்து கற்பகப்பூங்கா நிகர்த்த கா  
 ன்கள்கூப்பி, விண்டமொழி தழுதழுப்ப வுடல்முழுதும் புளக  
 முற விழிநீர்சோரப், பண்டொருகா லந்தனினு மறிபாவற்  
 புதல்பெருகப் பகர் பேரின்பத், தெண்டிணைவா ரிதியினிடை  
 சூழ்கியருவுருவுருவாஞ் செய்கைதாங்கி. 14

தன்னையறிபாதும்கிழ் தலைசிறப்பக் கூத்தாடித் தட்டமி  
 ட்டெப், பின்னானன் றிருவடியினருச்சினைசெய் தினியமுத்திபெ  
 ற்ச்சித்தத்தின், உன்னருங்கற்பகப்பூவி னலர்கொடுவந் தருச்  
 சனைசெய்துயர்வான்கங்கை, யின்னனுமென்புனலாட்டித் தூசு  
 சுந்தமலர்மாலை யிவையுஞ்சாத்தி. 15

வானமுதை யிகழ்ந்ததிரு வமுதுமுதற் சிற்றண்டி வன்க  
 பாடி, யானகிவே தனம்பண்ணி விடைபிடைபா சமனார்க்கிய  
 மாதிரித்து, தூதலங்கொண் முகமனீ ரெட்டுடனே மாபூசைது  
 வன்றிச்செய்து, தேனெழுரு கடம்பணியுஞ் சேந்தனடி தாழ்  
 க்துதுதி செய்பதுற்றான். 16

வேறு,

திரவாரி திடர்ப்புட வோர்நொடியிற்  
 சாவேறொடு காங்கய னேசாணம்  
 ஆரவானதை மெய்க்கணி யாயணிவோன்  
 ராவா சாணம் குமாசாணம்.

முட்டாமரை யோனை முனிந்துயிலங்-கிட்டாய்சாண மி  
றைவா சரணம், மட்டார்குழல் வாரண மாததனர், தொட்டா  
டிய மாசுகளே சரணம். 18

திருமாலய னிந்திரன் மாதவர்கொல்-பொருளாகிய வற்  
புதனே சரணம், அருளாளிம வெற்பா சன்மகளாம்-வருமாத  
மை கண்மணி யேசரணம். 19

வேறு.

என்றுதுதித் திறைஞ்சிநிற்கு மனுமன்முனற் தேர்கைமயி  
லேறிவானோர், குன்றெறிவேற்படைதாங்கி கருணையே திருவுரு  
வாக் குமரன்றோன்றி, வன்றிறல்சேர் மாருதிரீ செய்திடும்பூ  
சனைகண்டு மகிழ்ந்தோம் வேண்டும், நன்றுவரங் கேளெனவு  
மஞ்சனைபுத் திரண்டாழ்ந்து நவிலுற்றான். 20

வேறு.

பிரசமா மல்லின்மேய பிரமன்மா வின்னங் காணுப்  
பரமனற் குரவநின்பொற் பதத்திலர்ச் சனைசெய்தன்பி  
னிரவொடு பகலு நீங்கா தேவல்செய் துய்யு மிந்த  
வரமரு ளடியேற் கென்ன வள்ளலுங் கருணைகூர்ந்து. 21

வேறு.

அருகதனில் வருதியெனப் புறந்தடவி கனகன்வலி யடக்  
தத் தூணில், வருமடங்கலேற்றினிகர் புயவலியும் பெறுதியென  
வரமுநல்கிப், பொருவருவா னதிரீருந் தருமலருங் கொணர்ந்து  
நம்மைப் பூசைசெய்திங், கிருபின்முத்தி யுந்தருது மென்றுதன  
துருவினிடையிற்புக்கானால். 22

எந்தைபிரான் கருணைகொடு கொடுத்தவாம் பெற்றவன்றா  
னியம்புவண்ணஞ், சந்ததமுந்தப்பாமல் வானுலகிற் பாய்ந்து  
நறுந்தருப் பூக்கொய்தங், கந்தாகங் கையுங்கொணர்ந்து குகனு  
டன்சந் கரணையர்ச்சித் தங்குதன்பேர், வந்திடவோர் புனற்றட  
ங்கண் டினிதுசிவ மலையினிடை வசிக்கூராளில். 23

காசினியெலாஞ் சூழ்ந்து யாழில்வல்ல நாரத்தன்மெக் கண  
த்தைநோக்கி, மாசுதலிற் திகுகாசி கேதாரங் காஞ்சியண்ணு  
மலைவேங்கைத்தாட், டேசமுனி பதம்சலிக்கர்ப் பரமனிடங் கா



ட்டுசெம்பொற் றில்லையாதி, தேசபுகழ்த் தலங்களெல்லாந் கண்டிறைஞ்சி யொப்பில்சிவ வெற்பில் வந்தான். 24

குடமுனிக்காத் திருவுருவங் கொண்டுவந்த சேய்தனையும் குன்றந்தந்த, மடமயிலை யொருபாகம் வைத்தபிரான் றனையும் வழிவாய்ப்பக்கண்டு, தடமலர்க்கை யிணைகூப்பி நிலமிசையெட்டுருப்புமுதற் ருழந்தெழுந்து, திடமனத்தனாகிநின்றதரிசிக் கும் போதனுமன் சேணிற்பாயநது. 25

கற்பகநன் மலரொடுவிண் கங்கையுங்கொண் டண்ணல் குகன் கமலத்தாளில், அற்புடனன் னீராட்டித் திரும்மரா ளருச்சனைசெய் ததனைக்காணுஉ, மற்புயமா ருதியைமிகப்புகழ்ந்து முக மன்புகன்று வானிலுற்ற, பொற்புறநன் மலரிங்கு வந்த தெவ்வா றெனமுனிவன் புகறலோடும். 26

வஞ்சகக்கம் பத்துடையோன் காழுமுது மொருநொடியில் வன்னிக்கீந்த, வஞ்சனைதன் மகன் புகல்வான் யாழ்முனிவ குர்க்கிளைகளனைத்தும் வீட்டிக், கஞ்சமலர்க் கண்ணையனிந்திரன்வா னோர் முனிவர் கவலைதீயிற், பஞ்செனச்செ யெந்தைதனக் கரிய தோகற் பகப்பூ பகர்தி யென்றான். 27

மாருதிசொல் வினவியயாழ் முனிவரனுஞ் சத்திசிவ மலையி னீங்கிச், சீருலவும் பொன்னுலகிற் சென்றனனிந் திரனவன் சொல் செய்திகேட்டுப், பாருலகில் வந்து குகனடியிலருச் சனை புரிந்த பரிசுபின்ன, ராருமறி யப்புகல்வாம் வாயுமகனு முகன் பொன்னடி நீங்காமல். 28

பத்தியுட னிம்முறையாய் நெடுநாளர்ச் சனைபுரிந்து பரமன் யாகம், வைத்தவுமை தருமதலை தாளிணையிற் பணிந்து நினை மறவாவன்பர்க், கொத்தமுத்தி யெனக்கருா வேண்டுமெனப் புகன்றிடலு மும்பர் போற்றும், வித்தகனாகிய குமான் மாருதியை நோங்கி யிவை விளம்புவானால் 29

நகிலரிய பஸ்கோடி யுகங்கண்டு வேண்டுவரனிகள் பெற்றுப், புயியிலும்ப ருலகினிக ரெவருமின்றி மேருகிரிப் புறத்தி லேகித், தவவடிவி னிருதியங்கண் வருதியாம் பின்னர்முத்தி தருது மென்னச், சிவன்மதலை விடைகொடுக்க வவன் பணித்த மொழி மனத்துஞ் சிரத்துந்தாங்கி. 30

மத்தகய முனிவன்பின் வந்தபிரா னடிநாளும் வீணக்கஞ்  
செய்யச், சத்திசிவ மலைப்பிரியப் பொருந்தாமற் றனதுசத்தி  
தன்னிற்பாதி, எத்தலமு மிணையிலசிவமலை நிழீஇ விண்ணை  
றியா விலகுமேரு, அத்திரிபான்வடபாலி லினிதுசென்றங்கொ  
ந்தனனாலதுமன்றானே. 31

அதுமன பூசைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம், 180.

## இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.

வேறு.

மந்தி ராசலம் பொருபுயமாருதி வந்து  
புந்தியார்வமோ டருச்சனை புரிதிரம் புகன்று  
மிந்தி ரன்குக் னோடமராடிய வேதஞ்  
சின்த வங்குவந் தருச்சனை செய்கிற மிசைப்பாம். 1

அண்டமாயிரத் தெட்டினிற் செலுத்தா சாண்மை  
கொண்ட சூரபன் மன்செயுங் கொடுமைகண் டஞ்சி  
விண்டிலததவர் யாவரும் மேருமால் வரையி  
னெண்டி சாமுக முனிவரு மொருங்கமர்ந் திருந்தார். 2

அந்த நாள்வயி னொருபகன் மலைமக ளருள்சேய்  
விறதை யாடலை மதித்தொரு முகமதாய் மேவி  
கந்த மாதனத் திருந்துதன் னிச்சையாற் ககனார்  
வந்த மாதிய பொருப்பெலாம் வேறொடு மகிழ்ந்து. 3

நண்ணு மால்வரைச் சிகரங்க னிலமுற நாட்டிக்  
கண்ண கன்றபாற் கடலினை யுவர்க்கட லாக்கி  
எண்ணு மற்றய கடலையும் வேறதா வியற்றி  
விண்ணின் மீன்களை முறைபிறழ்ந் திடும்படி விடுத்தா. 4

மன்னு திக்கயந் தனைத்திசை மாறிட மறித்துப்  
பன்ன கங்களெட் டினையுமோர் திக்குறப் படுத்துப்  
பொன்னி நாட்டுள தருக்களைப் புலியிடைப் பொருத்தி  
இன்ன வாறெம்பி ரான்விளையாடல்செய் திருந்தான். 5

தேன விழ்ந்திடு கடம்பணி தடம்புயச் செவ்வே  
ளானவன் செய்யு மாடலீ தென்றறியாமற்

ஞானவர்புரி மாயவஞ் சனை பெனமதித்து  
வானவர் சத மகனொடுஞ் சினத்தொடும் வந்தார் 6

நாடி யிங்கிவை புரிந்தவர் லாரென நண்ணித்  
தேடி னாரெவர் தம்மையுங் கண்டிலர் திகைத்து  
வாடி நின்றிடுங் காலையின் மதலையாய் வந்தங்  
காடல் செய்திடுங் குமரனைக் கண்டனூ ரமரர். 7

மாய வஞ்சக வல்லனா மகரனீங் கிவன்றூன்  
சேயனும்படி மழவுருத் தாங்கியிச் செய்கை  
யேயெ னுந்துணைக் குள்ளினி தியற்றின நென்னாக்  
காயும் வெஞ்சுமந் தொடங்கினன் குமரன்மேற் கண்ணன். 8

விசய மாமழுத் தேமராஞ் சக்கிரம் வேல்வாள்  
தசைமணங்கமழ் முத்தலைப் படைகொடு சரங்கள்  
திசையெ லாஞ்சுடு தீப்படை புனற்படை திகாந்த  
மகைய மண்டிடு மாதரும் படைமுதலனைத்தும். 9

குதலை மென்மொழி தெளிகிளா மழவுருக் கொண்ட  
மதலை மேல்விடுத்த தார்த்தன ரவைவந்து மலைமான்  
றிதலை பூத்தொளிர் திருமுலைப் பாலயில் சேய்தாள்  
அதனை மும்முறை சூழ்ந்துயின் பேயின தன்றே. 10

தொட்ட பற்பல படையெலா மதலைதன் றுணைத்தாட்  
கிட்டி வந்தனை செய்தல்கண் டிந்திரன் கிளர்தொட்  
ட்டி யாலமுண் டானலன் கவுத்துவர் தன்னை  
யிட்ட மார்பினன் றுணவனயனல னின்னும். 11

தக்கன்மா மகம் பொடியெழுத் தேவர் மாதவர்கள்  
திக்கெலாமிரிந் தோடிடத் தடிந்தருள் செய்யு  
மிக்கவிரபத் திரனலன் கிவனுடன் மேவச்  
சக்கரக்கா னுதவிய தனயனு மல்லன். 12

வீரமிஞ்சிய வுவுணருக் கிறைவனும் வெய்ய  
சூரபன்மனுந் தானல னுயிரந் துணைக்கைம்  
பார கேசரிமுகனலன் மாயவன் படையை  
யாரசுரபணி நாசக வீரனு மல்லன் 13

மற்றுளார்வலி நமக்கிணையோ வென மதித்துக்  
கொற்றவச்சிரந் தணியெடுத் தெதிரதாய்க் குருகி  
பற்றலார் புரம் பெயடிபெழு நலசத்தவன் பாலன்  
மற்றடம்புய வரையின்மேலெறிந்தனன் மாதோ. 14

துங்க வச்சிரப் படைவந்து திருவடி தொழுமுன்  
கங்கை மைந்தனோர் கார்முகம் குனித்தொரு கணையா  
லங்கெதிர்த்து மிரதின் முதலிய வமார்  
தங்கள் செனனியும் புயங்களுந் துணிந்திடத் தடிந்தான். 15

அண்டர் கோன்முத லமசர்க ளியாவரு மமறிந்  
கண்ட துண்டமாய் வீழ்ந்தனர் பொன்னவன் கண்டு  
சண்டமாருத வேகமாய் வந்துமை தருசேய்  
முண்டகப் பதந் தொழுதுமுன் னின்றிவை மொழிவான். 16

மாயை தந்திடு ரூபன்மன்னெனு மவுண்  
னையு மண்டங்க ளாயிரத் தெட்டினுக் கிறைபூண்  
டேய புனெழுழில் செய்வித்த தனறியுஞ் செருக்காற்  
றாய கற்புடைச சசிபுயந் தோய்ந்திட நினைந்தான். 17

அன்ன வாறுகண் டிரதின் சசியுட னகன்று  
பொன்னின மேருவி னமராக்ள் சிலரொடும் போனான்  
மின்ன றிரதின் றருமகள் சயந்தனும் பெயரோன்  
முன்னும் வானவர் பலரொடு மும்பரில் வதுந்தான். 18

வெள்ள மாயிரஞ் சேனையோ டருக்கனை வெகுண்டோன்  
கள்ள வீழ்ந்தபூங் கற்பக நாட்டிடைச் சென்று  
கொள்ளை விரட்டெரி யூட்டியிந் திரன்றரு குமான்  
றள்ளருந்திறற் சயந்தனென் றொருபெயர் தரித்தோன். 19

அத்தனிப்பெருஞ் செல்வனை யமரரைப்பற்றி  
மெய்த்துணைக்கர முதுகுறக் கயறநிலை வீக்கி  
அத்த நாளுறு வீர மாயேந்திரத்தடைந்து  
சித்த நோகுற வல்லியிட் டருஞ்சிறை செய்தான். 20

என்று யோகுநீத் தெம்பிரா னிடையமா மயிலை  
என்று நன்மணம் புணர்ந்தவ் னிடங்கலந் துன்பும்

நென்று நின்றனைத் தருகுவ னிளம்பிழை போல  
என்று நீவளர்த் தருளிமேனிவ்விடம் வந்த. 21

குன்ற மன்னதோட் குரரி முகன்முதற் கொடிய  
கன்று வெஞ்சினத் தவுணரைக் கொன்றுபோர்க் களத்தி  
லென்று நூற்றின்மே லெடடுக மியாமிருந் துன்ப  
மென்றுநீ தவிர்க்தரு ள்செய்வை யெனறுகாத் திருந்தேம். 22

ஐய நின்வினா யாடலென் றறிந்திலா தசுரர்  
செய்யு முாயுமென் றெண்ணினின் பால்வந்து தேவர்  
வெய்ய தாஞ்சம ரியற்றியிங் கிருந்தனர் மிசைசேர்  
மைய லுமிழ்வினை வலியினு ளவர்க்கிது வந்த. 23

தெரிகி லாதுசெய் தீமைகளைத்தையுப் பொறுத்துத்  
தீவரம்பெறு குரபன் மாவையுஞ் செயிததுச  
சுரர்களுய்ந்திடும படிக்கருள் புரிகெனத் துதித்துப்  
பரவி யேடும பணிந்தனன் பண்ணவர் குரவன். 24

அந்த மாதியின் றாகிய வருட்பெருங் குமரன்  
சிந்தை யிற்பரி வாகியே தேவர்க டமமோ  
டிந்தி ரன்றனை யெழுகென வெழுந்துவந் தன்னோர்  
கந்த வேடிரு தாண்மலர் பணிந்துகை கூப்பி. 25

அண்ட மியாவையு மீன்று யிரனை த்தையுங் காக்குந்  
தண்டளிர்ப்பத வம்பிகை யருளிய தனய  
தெண்டினைக் கடல் விடமுண்டு சிதான் முதலாம்  
அண்டர் தங்களைக் காததரு ள்மர்தங் குரவ. 26

அரிபணப்பகு வாயர வாகிய் சாபம்  
பிரிவுறச்செயு மைங்குற் கிளவெவம் பெரும  
பாவினோர்ப்படிந் தாடினோர் பவந்துடைத் தருளை  
புரிப திரதி தவபல லுதவிய புதல்வ. 27

அருணவஃபுய மலரவ னகந்தையை யடக்குந்  
தருணநாண்மலர்ப் பாணிய வடியவர் தமக்காய்க்  
கருணையேதிரு வருவமாய் வந்தருள் கந்த  
பொருணி சம்புமா கம்ங்குறு முனிக்கருள் புனித. 28

கீதவாரியை யுண்டிடு வடவீழ்மேற் றிரண்  
மோத வந்ததாம் நின்னுடன் யாம்பொரு முயல்வித்  
திதெலாம்பொறுத் தின்னருள் புரிசெனச் சிவந்த  
பாத பங்கய முடியுறப் பிஷ்ணரும் பணிந்தார் 29

சரண் பணிந்திடு புங்கவர் தங்குளிலிறையாம்  
புரந்த ரணறனைப் பார்த்திவை புகலுவான் சூரன்  
வரங்குலைந்திட வவன்குல முழுவதும் வட்டி  
நிரந்தரந்தரு நீங்கிடா நின்னக ரரசு. 30

தருதும் வானவர் தம்மொடு மேருவிற் சார்ந்தங்  
கிருவெனப்பெரு விடைகொடுத் திருதிர னரிய  
திருவிருக்கும்விண் ணட்டவர் தங்களுக் காயோர்  
திருமுகத்துட னுடல்செயறுமுகச் செம்மல். 31

வேறு.

அம்பொன்மால் வரைக்கு முருகையன் விடைபெற்றெழும்  
போதவ் வமரர் கோன்பொன், செம்பதும முகநோக்கிப் பணி  
வரைமா தனத்திலவந்த செல்விதந்த, வெம்பெரும்: னென்றறி  
யா தம்பொருதி வச்சிரங்கொண்டெறிந்த பார, வெம்பிழை தீர்  
ந்திடும்படிக்கு விளம்புகென வந்தணனும் விளம்புவானால். 32

வேறு.

பாத கண்டத்திற் றெக்கண திசையினற் பகலை  
யிரவு செய்தவன் றனைச்சிவன் செய்துநின்றிந்நஞ்சுந்  
திரம் காதவன் கொடுவரு கானிரித் தென்சார்  
தரணி யேற்புகழ் சிவமலை பென்றொரு சயிலம். 33

அநதமால்வரை யுச்சியி னறுமுகத் தமலன்  
சந்த தங்குடி யாயிருந் தருளுருத் தாங்கி  
வந்திருந்தவர் தமக்கெலாம் நல்வரம் வழங்கு  
மிந்த முப்புல வத்தினு மதற்கிணை யிலதால். 34

கயிலை தன்னினுங் கந்தமா தனத்தினுங் கரிய  
புயல் கிழித்தெழு திருத்தணி தன்னினும் புலியிற்  
பயிது மறறுள பெருகுப்புக டன்னினும்புகைவே  
லரிலவன் விருப்பாகவீற் றிருக்குமல் வடுக்கல். 35

ஆசிலக்கி தனிற்சென்று வேற்படை யவனைப்  
 பூசை செய்திடிற் செய்பிழை பொறுப்பதை யன்றி  
 நாச மென்றுமில் பெருவரம் வேண்டுவ நல்கிப்  
 பேசுநுந்தனி முத்தியு முதவுவன் பின்னர். 36

என்று பொன்னவ னியமபலு மகபதியிசைப்பா  
 னன்று சொற்றனை யையவம்மலை பொன்னி டிப்பா  
 லோன்று மென்றிடிற் மெக்கணத்துவரியி லோங்கும்  
 டெவன்றி வீரமா மயேந்திர ஞாங்கரின் மேவும். 37

துங்க மிக்ஞாய் சூரபன் மன்றமர் சூழ்ந்து  
 சிங்க வேறெனப் பற்பல கோடியாத் திரிவா  
 சங்கனெய்தியா மறுமுசத் தமலனை யன்பிற்  
 பொங்கு பூசனை புரிவதெவ் வரெனப் புகன்றார். 38

வேறு .

ஆதலாற் சிவ வெற்பி லனுகியே  
 போத மூர்த்தியைப் பூசை புரிந்திட  
 அதுகாலம் தல்லவினிச்சிவ  
 போது தன்னிற் புராரி குமாளுல். 39

வேறு .

மட்டிலாப்பெறு வரம்பெறு சூன்வாழ்வன்றி  
 னட்டின் மேலுமா யிரலண்ட மீதினிலிருக்கும்  
 மட்ட தானவர் கிளைபெலா மொருங்குபட் டிருநாள்  
 கிட்டவந்தது லஞ்சக ரொழிந்தபின் கேளியாம். 40

அரந்தை தீர்த்தருள் சிவாசல மெனும்வரை யதிற்சென்  
 றாரந்த வாதவேற் படையவனடியிலன் புகந்து  
 திரக்த ரும்படி பூசனை செய்குவ மென்னப்  
 புரந்தர ரற்குமெய்ப் புளகுறப் பொன்னவன் புகன்றான். 41

இனிதுரைத்தனை யையநீ யென்றுவா னவர்கோன்  
 புனிதன் முப்புரம் பொடித்திட வரக நாண்பூட்டிக்  
 குணியி லாச்செயுந் சூன்றினட யமார்தக் குழுவர்  
 தனியமைச்சனு முடனுறச் சார்ந்தினி திருந்தான், 42

வேறு.

இன்ன வாறிவ நிருக்குமற் றவுணர்க ளெவர்க்கு  
மன்னர் மன்னனாஞ் சூரபன் மன்னெ னும் வலியோன்  
தன்ன தாணையாற் சயந்தனூதியசுரர் தம்மை  
இன்ன னித்தமு மவுணர்க ளியற்றுதல் வினவி.

43

கந்த வேடனை விழியினுற் கருணையாற் றந்த  
தந்தை யான்மதுத் துளித்திடு சலசமீ திருக்கு  
மந்தணன் றிநு மாலவ னிரதிரானமார்  
வந்து வெள்ளியங் கிரிவயின் முக்கண்வா னவனை

44

பாவி நின்றலு மெந்தைமான் முகமலர்ப்பார் த்து  
வருக வென்றுரை செய்தனன் மலரவர்ப்பார்த்துச்  
சிரம சைத்தனன் புரந்தரற் கெதிர்நகை செய்தான்  
விரவு வானவர் தமையெலாம் நோக்கினன் விழியால்

45

இன்ன தன்மையா யாவர்க்கு மினிதருள் சுரந்த  
பொன்னின் வார்சடைப் புண்ணியப் புனிதனை நோக்கி  
அன்ன வாகனன் பாகசா தனனுடனமார்  
பன்ன கத்தின்மேற் றுயில்பவன் யாவரும் பகர்வார்

46

இடியை நேர்தரு சொற்பகர் தானவர்க் கிறையாங்  
கொடிய சூரபன்மன் செயுங் கொடுமைகள் கூற  
முடிவு ருதினி யாகிலுங் காத்தருள்முக்க  
ணடிக ளென்றலு மஞ்சலீ ரெனர்ப்பகர்ந் தமலன்

47

வேறு.

கருணையே திருவுருவாய்க் கண்ணுதளி லுதித்தருளுங் கந்  
தவேளை, யருகழைத்துக் குறங்கிருத்திப் புறத்தடவி யுச்சிமோ  
ந்தன்பிடுகைக்கிப், பொருளின்மைந்த சேட்டி தன்பால் வீரமயே  
ந்திரமென்னும் புரத்துள்வையும், அருள்சிறிது மில்லாத சூர்க்  
களைகளெனச் சொல்ல தனைத்துமன் டிடி.

48

தேவர்கிறை விடுத்தமக பதிக்கிணைய பொன்னுலகாள் சிற  
ப்புறங்கிப், பூவுகறவோன் முதலெவரும் பொருந்தரசினியலின்  
முறை புரியச்செய்து, வாலிரைவி னெனவுரைத் தீராயிரம்மென்



எம்பூத னடவைத்தியைத், தாழியித்திடுங்குண்டோ தான்முத  
லாம் யடைத்தலைவர் சமீலநோயம். 49

உரமிஞ்ர்த் புயலீர றோரிலக்கத் தொன்பதின் மருல்கமு  
ண்டோ, ஸாவிர்த மலரவனிந் திரண்டுவானோ ரிவ்வனிக மனைத்து  
நீட்டி, இரதகயத்ரகமுந்தந்திணையிலாப் படைக்கலமு மீனிது  
நல்கிப், பரமன்விடை கொடுத்தருள வப்படியே யெந்நைதென்  
பாற் பாரில்வந்து. 50

தானவர்கள் கிளைமுழுதுந் தொலைத்துமக பதிமைந்தன் ச  
யந்தன் விண்ணோ, ரானவாதஞ் சிறைநீக்கிப் பரங்குன்றில் வந்து  
தெய்வயானை தன்னை, மேன்மைபெறு மணம்புரிந்து பொன்னு  
லகா னிறைமைசூர் வேந்தற்கீந்து, வானவர் சேனாதிபதியான்  
குமாநாயகன் கயிலை மன்னும் நின்னர். 51

கற்பகப்பூ நரியமணங் கவர்த்து வந்து தென்வசந்தக் கால்  
கள்விச, விற்புருவ வரமகளிர் சித்திரப்பா வையினடிப்ப விண்  
னோ ரேத்தக், கற்பனை யாழ்வல்லோர்க ளிசைவிரவத் துந்தி  
மிகள் கல்லென்றார்ப்பப், பொற்புமீகும் வெள்ளிமலை போன்ற  
வெள் வாரணப்பிடரிப்போந்துலாவும். 52

மிக்கசெல்வச் செருக்கானுஞ் செப்பைவென் றண்ணுந்  
தெழுந்து விழுமுகொங்கை, மைக்குழலிந்திராணி யின்ப வாரிஜி  
யிறுராய் காதன் மயக்கத்தானு, மக்கயிலை நிகர்த்த சிவாசலத்  
தெய்தி யெந்தைபிரானடியிற் பூசை, மெய்க்கிரமமாய்ப்புரிவோ  
மெனவிருந்த நினைவயர்ந்தான் விண்ணோர் வேந்தன். 53

அங்கத்தான் மருட்கையெய்ச்சுக் கானலைதெண்ணீரெனவே  
யலைமான்போலப், பைங்கனக மண்டபத்திலே யமைத்த சித்திரப்  
பொற்பாவை யெல்லார், திங்கண்முகச் சசிபோற்கண்டின்பல  
மண்புடனே தினைக்கவெற்பார், துங்கமணிப் புயத்தனைக்கக்  
கையுறவாறதனற் றுயரம் பூண்டும். 54

செப்புமுலை யயிராணி சோவந்தா னீயெவடான் செப்பு  
கென்று, மொப்பரிய சயந்த னுற்றுலராமகன் பேதுக்கிற் குற்று  
யென்று மிப்படிநன் மதிமாறு படமெக பதிமயங்கி யிருக்குங்

காலை, எப்படியும் கண்டவரு மியாழிஸ் வல்ல நாரதனைக் கெய் தினானால். 55

இந்திரனைக் கற்பகக்கா விடைபிளினிர்கண் டாசுமொழிப் பம்பவன்னா, னந்தமுனிவரனை முன்போலேத்தி முகமன்புகலா தார்நீ யிங்கு, வந்ததென விற்குநில்லாதே கெனவும் புகலவிந்த மகவானுக்குச், சிந்தைகலங்கிய தென்னென்றையுறுசு சசிமருங் கிற் சென்றான் மன்னே. 56

இந்த முனிதனைச்சசிகண்டஞ்சலிசெய் தினியமுக மன்பு ல்கூறி, யந்தவிசின் மீதிருத்தி பெப்புவிபின் மீதிருந்திங் கடை ந்தாயென்னச், சந்தமலருங் கூந்தற் சிற்றிடைசேல் விழித்துவ ர்வாய் கனியினின்பொற், குந்தநகை யயிராணி கேட்டிட நார தமுனிவன் கூறுவானால். 57

பூதலமெலாஞ் குழ்ந்து வந்தனனாங் கொருபுதுமை புகலக் கேண்முன், சீதரன் பூவுலகளவு காணவுருக் கொண்டதெனத் தென்பார் தோன்று, மேதகுசிவாசல மென்றொருமலையங் குளத தன்மேல் வெற்புஞ் சூருங், காதயில் வேற்படைதாங்குங்கந்தினி நிருக்கின்றான் கருணைகூர்ந்து. 58

சித்தர்முனி வோரியக்கர் கின்னரர் மாலயன்முதலார் தே வர்யாரும், நித்தமகலாது குகனடியி லருச்சனைபுரிவார் நியமத் தேரிடு, மத்தகைய மாதவத்தி லஞ்சனைமாதருளியசே யனுமா னென்போன், இத்தலத்துத் தருமலரு மந்தரகங் கையுங்கொடு வந்தினை யிலாத 59

ஆறுமா முகத்தவனைப்பூசைசெய்து மலரவனையாகச்சிறி, மாறதா யெதிர்த்த பகைவரைத்தடியக் கனகனுயிர் வாட்டிங், யாளி, யேறுமாவலியு மின்னும் வேண்டுமினி தாம் வரங்கள் யத வும், பெற்றான், வேரியாமுரைப்பதென்னை யிந்திரனச் சிவகயிங். மீதிற்சென்று. 60

கஞ்சனையஞ் சப்புடைக்குங் கரகமலக் குகன்பதத்தைக் கண்டாற்றியிற், பஞ்செனவே பாதகங்களொழிந்து முனத்தெண் றவரம் பலிக்குமென்னத், தஞ்சமென்றோர் தனும்கூர்த்தந்தக்.

கவனங் கவணையன்றித் தானின்றென்ன, விஞ்செலுரைத் தியாழ்  
முனிவன் றிசைமுகத்தோ ணுலகினிடை யேகிளுஞல். 61

நாரதனவ் வுரைபகர்ந்து பேய்பின்னர் புரந்தரன் பானறைமென்  
கூந்தற், கூரயில்வேல் விழிச்சசி சென்றுரை செய்வாண்மரை  
யன்புகூர்ந்து காத்த, தாரணி யீராறு புயச் சண்முகபோன் பூமி  
யிலம் பரத்தைத் தாண்டும், பாரமகா மேருநிகர் சிவமலையென்  
றொருநாமப் படைத்த வெற்பின். 62

உச்சிதன்னி விருந்துதன்னைத் தரிசித்தோர் பூசித்தோ  
ருள்ளந்தன்னின், இச்சையுட னினைந்திடுவோர் தமக்கினிய  
வேண்டுவா மெல்லாந்தந்து, பச்சைவண்ண னறியாத பதமல  
ருந் தருவனெனப் பகர்ந்தான்வீணை, விச்சசமுனி வரனீது நிச்  
சயமென்றே பரிவின் விளம்பலோடும். 63

சிவமலை மென்றுரைத்திடுசொற் செலிபுகுமுன் மருணீங்கி  
த்தெளிவுவந்து, பவளவிதழ்த்தவளநகைப் பான்மொழியாபி  
கை தந்தபாலனாகு, முவமையிலான் றன்னுடனயான் டுடன்று  
சமர்புரிந்தபிழையொழியப் பூசை, பவணையன்பிற் றெயவெமது  
குரவன்னொ ளுரைத்த தலமவனிதன்னில். 64

மேதகு சீர்சிவா சலத்தினப்பொழுதி னெய்துதற்கு விறற்  
ளுரென்னும், பாதகன்றன் றானெவள்ளம் பரவியதான் முற்றா  
மற் படிநனிற்று, மேதினிகிட்டகன்ற பின்னர் பணிவமென  
விருந்தவெண்ணம் மயர்ந்துமிக்க, சீதமதிமுக மடவார் மையலி  
னுஞ் செல்வமென்னும் செருக்கிலாழ்ந்து. 65

இத்தனைநான் தானுமெந்தை யிணையடியைப் போற்றாமலிரு  
ந்தேனந்தோ, உத்தமவானொரிடத்துங் கலகமேரிதம் விளைவித்  
துண்மைமேவும், வித்தகநாரத முனிவன் செப்பிய சொலென்ன  
ளவின்மேனாள் மாயன், அத்திகடைந்தார முதந்தந்தவண்ண மாண  
தெந்தை யருளிணுளே. 66

என்னவுரைத் திகளிரா வகத்திலிவார் தமரர்குழா மிரு  
பாற்குழப், பொன்னுல கந்தனை நீத்துப்பூதத்தின் மீதினிற் சம்  
பூத்திவெய்தி, மன்னலந்தம் புரமெரித்த வரிசையொடும் பொன்  
மேரு வரையின்வந்த, மின்னவிருஞ் சிவன்மலையை யாயிரங்க  
ண்ணுற்கண்டு வியப்பெய்தி. 67

உளர்தியிழிந் தண்டமுக றீஞ்சிவமிர் சிவன்மலையினுச்சி  
யெய்திக், கார்திகமு மணிகண்டன் றனையுமவ னிடப்பநகங்  
கலந்துமேவும், பார்முழுதுந் தருமெங்குளம்மையுமையவன் பத்  
த்துங் பணிந்துவெய்ய, சூக்கிரிவா ரிடுகடிந்து மன்பர்குழாங்  
களைக்காததுச் சுடர்வேருங்கும். 68

முருக வேடனையுங்கண் டடிபணிந்து கரகமலமுடிமேற்  
கூப்பிக், கருணை திருவடிவா யெங்குடிமுழுதுங் காக்கவிந்தக்  
கடியகாணத், திருமலையி லெழுந்தருளி வந்தனை யென்றுரோம  
மெலாஞ் சிலிர்ப்ப வன்பின், உருகியுடற் கண்களெலாம் புனல்  
பெருக மனமொருமித் துவப்பினோடும். 69

கற்பகப்பூ நறியசருக் கரைதேன் மஞ்சன மிளநீர் கண்ணற்  
சாறு, பொற்பமை தண்டயிரெண்ணெய் வானமுத மநன்றரு  
நெய் புதியதீம்பால், பற்பல வாங்கனிவருக்க நானஞ் சந்தனம்  
புழுகுபசிய மஞ்சள், விற்புருகற் புரமாகி வேண்டுமுப கரணை  
மெலாம் விண்ணோர் நல்க. 70

எண்ணிரண்டா முகமனெடுங் குகனடியிற் பூசனைசெய்  
திருமரன்பி, னுண்ணிறையு மாநந்த வெள்ளமுலட் டெடுத்த  
கத்தினுட்கொள்ளாம, நண்ணிவெளிப் படுவதென விழிப்புனல்  
பாய்ந் துடல்முழுது நனைய மெய்ம்மையப், புண்ணியன் சன்னி  
தினின்று கரங்கூப்பி யினையதுது புகல்வதானான். 71

வேறு.

வேத மந்திர வருவமா மெய்மைய சரணந்  
தாதவிழ்ந்திடு கடம்பணி தடம்புயா சரணம்  
சீதரன் செருக் கடக்கிய சேவகா சரணம்  
பூத நாயகன் குரவனும் புண்ணிய சரணம். 72

அடியரேஞ் செய்த கொடும்பிழையனைத்தையும் பொறுத்தெங்  
குடியெலாம்புரந் தருளிய கொற்றவா சரணம்  
நெடியவன் பிரமன்பணி நிருமலா சரணம்  
படியிலோங்கிய சிவமலைப் பண்ணவா சரணம். 73

வேறு.

இன்ன ணந்துதிசெய் வானவர் கோன்மு னெம்பிரான் மயி  
ன்மிசை தோன்றிப், பொன்னகர்க்கிறைவ வன்பொடு நீசெய்  
பூசனையுவந்தனம் வேண்டும், மன்னு நல்வாங்கள் கேளென  
மகவான் வணங்கியெங் குலசகுறைமுழுதும், முன்னமே தவிர்  
த்தா யினி யெனக்குன்றா முளரிதந்தருளெனச் சொல்வான்.

பன்னெடுங்காலம் பொன்னினாட்டிறையாய்ப் பற்பலபோக  
ங்கடுய்க்கும், நன்னலவாழ் வெய்திப பகைதனை முறுக்கி நமை  
மனத்துன்னியங் கிருத்தி, பின்னை யானத வீடியாந்தருதும்  
பெயர்நதிடு நின்னகாக கெனனத், துன்னலர்க்கடந்த வேற்  
படைதாங்குந தோனறலங் குமரவேள் சொன்னான். 75

அருந்திந்முருக னிபமுறை புகல வண்டர்கோன் சிவ  
மலையதனைப், பிரிந்திடமனது பொருநதிடா தியலபிற் பின்னரு  
மவ்விடை யெழுநா, ளிருநதுதன னுமமுலகினில் விளங்க விரதிர  
தீர்த்த மென்றபு, பொருநதிடக்கண்டு சுருடன் சென்று  
பொன்னகர் புகுநது வீற்றிருந்தான். 76

இந்தின் அருச்சுனைச் சருக்கம் முற்றிற்று,  
ஆ விருத்தம், 256.

நகுடன் சாபந்தீர்த்த சருக்கம்.

வேறு.

காவின் மன்னவன் கந்த வேளெனும்  
தேவர்க்குப் பணி செய்ததோதினும்  
நாவினாற்பிழை நகுட மன்னவன்  
சாவ நீங்கிய தன்மைச் சாற்றுவயாம். 1

மகிதலம்முழு தாளுமன்னவன்  
நகுடனென்பதோர் நாம வேலினான்  
தகைமை மாகமந் தனிற்ச தஞ்செய்து  
நகவில் போகமார் நாக நண்ணினான்.

சுரர்கள் யாவருந் தொழுது சூழ்வரப்  
பாமன்றானையே பத்தியாற்பக  
லிரவினுந்தொழு மேழு மாதவர்  
திரவெழின் மணிச் சிவிகை தாங்கவே.

3

வேறு .

இந்திரப்பட்டந்தரித்து வருநகுட னிந்திராணி யின்ப மெய்த், வந்தவெழு முனிவர்தம் பெருமையை யிவ்வளவேனு மனத்தெண்ணாமல், இந்துமுகச் சகியிடத்தி லேகிடுமின் சர்ப்ப வென்ற னிசையின் மிக்க. சந்தமுனி வெகுண்டவனைச் சர்ப்ப மமாகெனச்சபிக்கச்சர்ப்பமாகி.

4

அந்தரத்தி னின்றுமிந்தப்பார்கோக்கித் தலைகீழ் தாகவீழ்ந்து, நெந்துடலம் பதைப்பெடு மூசசெறிந்து சதமகத்தி னேன்மை நீங்கி, யந்தரவான் முகநிழித் தமர்ப்பதி யளவுமு யார் தகன்றபார, விர்தகிரித் தென்பாலிற் காளத்தித்தடவரை பால் வேய் சூழ்காணி.

5

சால நெடுங்கால முடன் மண்புரளக் கிடந்தன்னோர் தமியனாகக், காலேதனிற் றுருவாசன் கங்கைநதி சூழவரு காசிதன் னில், ஏவவொரு மாவிலிங்கப் பதிட்டைசெய் பூசனை செய் தேற்றிப் போற்றி, மாலவன் சங்கரனான குற்றலப்பதி காண வருகும்போது.

6

உரக வருவாய்க் கிடக்கும் நகுடனென வறியாம லொரு கற்பாறை, சுரநெறியிற் கிடந்ததென மதித்து மதித்தேறவந்தத் துருவாசன்றன், சரணமெய்யிற் படுதலு நல்லறிவு வந்தாங்க வன் மலர்த்தா டன்னைச்சூழ்ந்து, பாவிமுன்னு ளகத்தியனாற் றுண்பணியா முறையாவும் பகர்ந்து பின்னர்.

7

எந்தையே யரவுருநீத்தினியானுய்ந்திடு வண்ண மியம்பு சென்னச், சிந்தையா குலத்துடனே மிகவிளம்பத் துருவாசன் செப்புவான்முன், விர்தமடக்கிய முனிவ னிட்டபெருஞ் சாபத் தை விலக்க வல்லா, ரெந்தவுல கத்துமிலை யெத்தேவர் தம்மா னுமிதுதீராதால்.

8

ஆயினுமெம் மனத்தினி லொன்றுதித்ததுகே ளிருந்தமிழ்  
நூலாரணங்கள், மேயசிவா கமமனைத்துங் குறுமுனிவர்க்குரைத்  
தருள் செய் வேளாமந்தத், தூயவன்ற னாய்த்நைச்சு சூழ்ந்து  
வல மாகவந்து துதித்தா நின்றா, லேயுமர வுருநீங்கிப் பரகதி  
யுங் கிடைத்திடுமென் றியம்பினுலை. 9

அந்த வாசகம் வினவும் பணிநகுடன் முனிவனைப்பார்த்  
தையவந்தச், கந்தவேளினிதுறையுங்காரணமெய்த்தலமொன்று  
கழறுகென்னச், சிந்தைதனிற் குசுணுறையுந் தலமனைத்து மன  
த்தினெண்ணித் தெளிந்துபாசு, பந்த மறுத்திடு மெம்மான் பத  
மனத்தி லிருத்தியன்பிற் பகர்வதானான். 10

வேறு.

வானவர்களிற் சிறந்ததோர் மணிகண்டனுடன் மூவர்  
மான மன்னரிற் சிறந்தோர் வழுதியுடனொரு மூவர்  
மேன்மை வேளாளர் தமிழ் மிகச்சிறந்தோன் மன்றாடி  
தானகன்ன னெனுந்தடக்கைச் சருக்கரை மன்றாடிமன்னன் 11

பன்னரிய புகழ்ப்படைத்த பல்லவராயக் குரிசி  
லென்னவரு மூலர்களுமேனைய வேளாளரும் வேன்  
மன்னவர்க்குத் ததான்னுதொட்டு வழிவழியாயடிமை செய்வா  
ரன்னவர்கள் குலதெய்வ மாகிநிற்ப நெங்கோமான். 12

ஆங்கவர்களுட்பொருளோ டாவினென வொருமூன்றுங்  
காங்கேயன் றனக்கினிய காரணத்தா லவருறையும்  
பாங்கு பெறுந்திருநடு பார்மகட்குத் திலதமதாய்  
ஒங்கு புகழ்க் காங்கேயநா டெனநாம முற்றதுவே. 13

வேறு.

அகல்விசும் பினிற் கங்கையின் மடமேலாகிய கொடி  
தோய்த்து, பகலவன் கதிர் வெர்மையுங் குளிர்நனி படைத்  
திட மிகவிசுந், துசடவர்திடு மாகம மங்கமெய்ச் சருதிநூல்  
புராணங்கள், புகழுமுத்தமி முந்தினமோங்கியே பொலியும்த்  
திருநாடு. 14

ஆந்த நாட்டினிற் சிவாசலந் தன்னிலெம் மாறுமா முகத்  
தண்ணல், சந்ததங்குடி யாயிருந் தடுத்தவர் தமக்கெலா மரு  
ளோடுஞ், சிந்தையுன்புற விர்திரச் செல்வமுஞ் சித்தியு நனி  
நல்கப், பந்தபாசமு மறுத்தொன் நிகரிலப் பரம முத்தியும்  
மீவான். 15

அத்த டங்கிரி தனிற்சென்று கடன்முழு தங்கையி னெடு  
த்தண்ட, வித்தகக்குறு முனிவரனாகிய மெய்த்தவன் முன்க  
ண்ட,வுத்தமம் பெறுந் தடப்படிந்தணிந்து நீறுருத்திர வடந்தா  
ங்கி, முத்தி தந்திடு மப்பெருவரையினை மும்முறை வவஞ் சூழ்  
ந்து. 16

திருமுன் றுழ்ந்து நின்றேத்திட நீபெருந் தீயதோர் பெரு  
ஞ்சாப, மொருளி முன்புபோ லாகின துரிமைபெற் றுயர்சிவ  
பதஞ்சேர்வை, யிருமையுந்தரு மத்தல மலதுவே நிலையொரு  
தலமென்னப், பெருமை மாதவன் மற்றதற் கேகெனப் பேசி  
யாங் கவன்சென்றான். 17

வேறு.

ஆரிய்துரு வாசுமனி மொழிவினவி மனமுருகி யாங்கு நீங்  
கிப், பெரியவரையுங்காணும் பின்னாகுளி வினசயிற் பெயர்ந்து  
வந்து, கரியநிரிப் பசுந்தோகைக் கவுரியொரு பாகம்வைத்த  
கடவுண்மேனாள், தரியவர்கள் புரந்துலைக்க வெடுத்தவில்லின்  
வீர்த சிவசயிலங்கான்பான். 18

பாவளினை வேறுத்துப் பரமசுக மருளவல்ல பான்மைத்  
தான, கானிரியிற் படிந்துநண்ணு நாககிரியுமை பாகன் கழல்  
பிரமேசர், தாலிலகத்தியலிங்க முளசைமுக்க ணீசுர்பொற்  
றானேயேத்திப், பூளிரியும் பொழிற்கறையூர் மகுடலிங்கக் கண்  
டுசிவ பொருப்பைக் கண்டான், 19

கண்டவுட னிறைஞ்சியபர் வகன்றுடலம் பொடிப்பவுள்  
ளங் கரியத்தாய, தண்டமிழ் மாதவன் கண்ட தீர்த்ததிற் படிந்து  
சிவ சயிலந்தனை, யண்டிலவலமாய்ச் சூழ்ந்து குமரவேடிருமு  
ன்பதாகநின்று, மிண்டினு லெனக்குவந்த கொடுஞ்சாபந்தீர்த்  
தருளிம்மெய்ம்மையான. 20



என்றிமும் தன்புத்தம்மோ டிருக்கவருள் செய்தியென  
யேந்தியிவ்வா, மென்று மூவொன்பது நாணியமமாய்ப் புரிந்தி  
ட்டது முமைசேய் பச்சைக், குன்றுசிறை படைத்ததென வரும்  
யிலின் மீதுவந்து கொடும்பாம்பாகத், துன்றருடணைநோக்கி  
யுரங்வுருத்தனை நீத்துத் தொன்மைபோல. 21

இத்தாணிக்கரசாகி நெடுங்கால மறச் செங்கோலினிதி  
னோச்சிச், சித்த சுத்தமெய்தி மலபரிபாகமாகி யிர்தச் செகம்  
போய்விடு, நித்தியமென்றறிந்திடுமெய்து ஞானம் வந்தா னந்  
தம் நீங்கா தோங்கு, முத்தியும் பெற்றிடுதியென மொழிந்த  
கன்றான் நேவருக்கு முதன்மையான. 22

பண்டுபோல் மானிடமெய் கொண்டமலர்ப் பகழிவேள்  
படிவந்தாங்கி, எண்டிசையுந் தனிபுரந்து பலபோக மகபதிபோ  
லினிது துய்த்துத், தண்டளவ மூரலுமை யொருபாகங் கலந்  
திருக்குந் தம்பிரானறன், புண்டரிகப் பதரிழலிற் கலந்திருந்தா  
னகுடனெனும் பூமான் மாதோ. 23

நகுடன் சாபந்தீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று

ஆ விருத்தம். 279

வள்ளி நாயகி திருமணச் சருக்கம்.

உம்பர் பணிந்திட விர்திரனாகிய வுலகாள் மன்  
வெப்பணியாகிய சாவமகன்ற விதஞ் சொன்னும்  
கும்ப மிரண்டன வுந்தனமேந்திய குறமாதை  
மெய்ப்பெருமான் குகனன்பின் மணந்த வியல் சொல்வாம். 1  
வேறு.

என்னையாளுடைக் கும்பவேள் கயிலையிலிருந்து  
பின்ன ராடலின் மனம்புடை பெயர்ந்திட வெழுந்து  
வன்னமாமயின் முதுகினிலிலவந்து வான்மதியந்  
தன்னிலொன்றிய திருத்தணி வரையினிற் சார்ந்து. 2

பச்சைமாமயில் விட்டிழிந் தப்பருப் பதத்தி  
ன்கி மீதினிற் கதிரவன் கதிர்புகா துயர்ந்த  
நெஞ்சச் சாசிலைச் சந்தனச் சோலைந் நிழலி  
ளகையாள் மகிழ்ந் தாடல்செய் தினிது வீற்றிருந்தான். 3

அன்னகாலையிற் புலியிடை வடகிசை யடைந்து  
பின்னர் நாவலன் நீவினிற் பெயர்ந்து பராதமா  
மென்னலோகிய கண்டத் துளைய்தி யாழ்வல்ல  
மன்னு நாரதன் வெள்ளிமால் வரையிடை வந்தான்.

4

அங்கனோர்கினைப் புனத்திடை யமைந்திடு மிதணிற்  
சங்கை கொண்டதூன் மருங்குலை வாட்டிடுந் தகைய  
கொங்கை தாங்கி வெண்முருகதின மூன்மின் கொழிக்கத்  
திங்க ளென்றவா னுதலினிற் குறுவெயில் செறிய.

5

கார்த ளங்கரத் தொருகவ ணைநகரீன் சுருங்கார்  
கூந்தல் பின்புறஞ் சரிநதிடக் குமுதவாய் மலர்நது  
தீர்தண் மென்மொழி குயிலினங் கிளியினர் திகைக்க  
வாய்ந்த சொற்களாற் கதிர்கவர் குருகின மகற்றி.

6

புடை பெயர்ந்திடுஞ் சித்திரம் போன்றங்கு நின்ற  
மடமயிற்குற வள்ளியை விழியினற் கண்டு  
படவராவுல கத்தினிற பண்ணவ ருலகற்  
புடவி தன்னின்மற் றெவ்வுல கததிலும் போந்த.

7

சுந்தரத்திரு மடநலார் தம்மிலித் துணைநாள்  
இந்தமாதுபோற் கண்டில மிறையவன் விழியில்  
வந்த வெந்தையாங் குகனுக்கே யாமென மதித்துக்  
சுந்த வேடனைத் திருத்தணி தனில் வந்து கண்டான்.

8

கருணை தங்கிய வாறிரு கண்ணுடைக் கடவுள்  
சரண பங்கிய முடியுறத் தாழ்ந்தெழுந் தைய  
விருணி ரம்பிய வனஞ்செறி வெள்ளிவெற் பிடத்தின்  
மருளு மான்விழி படைத்ததோர் மங்கையைக் கண்டேன்.

9

வேறு .

கண்ணகன் மலையி லெயினர் பத்தியிலுற அகமழ் குவளை  
செங் கமலர், தண்ணருங் குமுத முருக்கொடு முல்லை சண்பகங்  
கோங்குண்பங்கார்தள், வண்ணமென் குமிழ்நன் மலர்கொடுவந்து  
வரைத்தெய்வ மாகி வீற்றிருக்கு, மண்ணைப் பூசை செய்குதற்  
கலமத்த வணிகிளர் மாலையென் றயிர்த்தேன்.

10

முருகவே ளெம்மை முனிந்துசெந் கையினான் முடித்தலை  
துளக்குறப் புடைத்து, கருகிடக் குகையில் வல்லிபூட்டியநாட்  
காத்திலர் தேவரில்யாரு, மருங்கனிந்தவனை சிறைவிடுத்தா  
ண்டானவன்மன மகிழ்ந்திடபாது, புரிசுவ மெனத்தேந்தரி  
யதே வாங்கப் பூவைசெய் துதவினன் மலரோன். 11

கரியமால் பிறப்பிற் கூர்மமென மலர்த்தாட் கண்ணின  
மீனரி மருங்குல், பொருபடை மிடறு தயிலிட முதரம் பூவனை  
யல்குல்வேளுநம், பரிமொழிகனி று குழல்குடை வதனம் பரும  
னிமுடிமுலை பரமன், சிரவணி னுதல்பொன் மனைகரமாகச் செ  
ய்யணங் காம்பு மன்னே. 12

பொருவரு கலைமான் மேனகை யரம்பைபொன்ச சி யாதி  
யாமாதர், மருமலர்க் கூந்தல் வள்ளிகண் மடைமெய் வதனமா  
முருப்பிய னாரப், பெருமையா லன்றோ வாங்கவர்தமமைப்  
பேருல கத்துளோராரு, உருவினிற் சிறப்பின் மகிமையிற் பெரு  
க்க முளரவ ரெனவுரைப் பதுவே. 13

எங்கொடும் பகையாந் திங்கணன் வதன மின்னுமாங் கவ  
ன்மனை வியரிற், செங்குழு தம்வாய் விழிகருந் குவளை சேடி  
நகமுநி வினையாய்த், தங்கிய தெனக்கு சிறிதுறுப் புருவந்தரு  
கெனப் பணிந்த தாலன்றோ, பங்கய மாதின் கரம்முகந் தடங்  
கண்பதத்தினிற் சிறிது போன்றனவே. 14

வேறு .

ஏந்துகொங்கை யிணைகள் கல்லாரமே  
வாய்ந்த நோக்கு முருக்கொள் கல்லாரமே  
மாய்ந்த வோதி பணிமலர்க்கோதையே  
சேர்ந்து காரளி செய்யுமங் கோதையே. 15

வேறு .

இன்னனம் வள்ளி நாயகியெழிலை யிசைத்திடு நாரதமுனி  
யை, மின்னயிற் படைதாங் கண்ணலாக் குமான் விருப்புட  
நோக்கியேயந்தப், பின்னலங் கூத்தந் சிறுநீடமாதின் பேரெ  
ழிச்சிறப்ப்தார் தமதாய், இன்னமு முரைத்தி யெனமுக மலர்  
க்தேயாழ்முனி பகருவ தானான். 16

காரையர் தரத்தி லையனீட்டிருளைக் கருத்தக மடக்கி  
எறலைச், சேரமட் படுத்திக் கொன்றையங் காண்பச் சீர்சீலம்  
பார்த்திடச் செய்து, பாருறுகாவை மட்டுறப்படுத்திப் பசையதா  
ஞ்சைவலக் கொத்தை, வாரிமே லெறிநது நிகரிலா திருக்கும்  
வனமயின் மருமலர்க்குழலே

17

எந்தையாம் பரமன் செஞ்சடைக்காட்டி னிருளகற் றிடு  
மணி பென்ன, வரதும் பிறையை யினனிடையேற்றி மாமழை  
பொழிந்திடப் புகுநத, இந்தரவில்லை நிலைத்திடா தகற்றி யிருந்  
தவர் விழிமனங் கவர, சிந்தரந் தீட்டுந் திருநதற்கிணை யத்தி  
ருநத வன் றி வேறிலையே.

18

நெருபுவனச சுடர்முதலானோர் யாராயும் வெற்றிகொள்  
வடிய, மாவேள் கருப்புச் சிலைதலை குனிந்து வணங்கி நன்னுந்  
றிடக்கண்டு, பாருறு திசைகள் பத்தினுமக்குப் பகையிலை யொ  
ணச்செருக் கடைநது, வீரமேற் படைதது விளங்கியபுருஷ விற்  
கிணை வினம்புவந் ரெவரே.

19

திரபுர மீறித்த பகழியை வீரன் றிருக்கையிற் ப்டையைய  
யந்தகனை, விரிதிரைக் கடலின் வந்தவெவ் விடத்தை வென்று  
தண்ணமுதையுள் ளாக்கி, யரிபந் தகன்று நீண்டுமையளவி  
யணிமணிக் குழையொடு பொருதிக், கிரியுங் கிழித்த நின்னை  
வேலூடனே கேண்மை கொண்டடுமிணை விழியாள்.

20

வள்ளிகத் திரிகை யென்று நூல் கற்ற வல்லவர் வீணிலை  
விழுப்ப, ருள்ளவா றுரைக்கி எவ்விரு வகையந் பிரத்தினி லென  
ன்று நேமா கா, தெள்ளிதிற் செய்த மணிகுழை கண்டோந் திங்  
தைகண் கவர்துமேன்மையவர், யென்னலில் செம்பென னூச  
லுண்டாயி னிருகுழைக் கிணையெனலாபால்.

21

கள்ளவிழ் நறிய சண்பக மலரைக் கடிந்து மென்குமிழி  
ளம்பூவை, பெள்ளியெட் போதை முணிந்துணத்தி லெதிரொ  
ன்று மின்றிவீற்றிருக்குந், துள்ளுசேனயனக் கடிமலர்க்குக் கத்தந்  
றுடியிண்டிப் பொற்றொடி செக்கை, யொள்ளிழை யவடன் மூக  
கிணைக் கிணைவே நெருபொரு ளுரைப்பவ ரெவரே.

22

வளராமேற சலஞ்செய தூசலையலைத்து மன்னுகத் திரி  
நகையை யிகழ்ந்து, தள்ளிவாய் கிழித்து மணிக் குழைவானி தா  
ங்கிய வெழிற்குழை மேராய்ப், பள்ளவா ருதியி லரிதுயி லமர்  
ந்த பண்ணவ னுந்தியங் கமலத், துள்ளுறை விரிஞ்சன் படைத்  
திடும் பொருளி னுவமைவே றுளரப்பவனெவனோ 23

தளிரடித் துவர்வா யனனடைத் தீஞ்சொற் றடமுலை கரந்  
தளஞ் செங்கைக், களிமயிற் சாயல் வள்ளிதன் வதனக் கமலநே  
ராகுதற் கன்றோ, குளிர்மதி பரமனிடத்தினிற் புஞ்சுதுங்கோவி  
டை நிலையிலா துலைந்து, நளிர்கடற் றேய்ந்துந் தேவராலயத்  
தை நாடொறுஞ் குழுதலாமால். 24

வேறு, மாங்குயின் மொழியினுள் வதன நோக்கிவா  
னோங்கிய மதிரிக ருற்றிலோமென  
வேங்கிய மனப்பினி யாலுடம்பெலாம்  
வீங்கியு மிளைத்தலு மேவினானரோ. 25

வடிமதத் துளிக்குங் கமலமென் மலரில் வைத்திடுஞ் குழு  
தழும் பவளக், கடிகையு மதற்குட் டரளமாலிகையுங் கண்டன  
போலுமா முகத்திற், குடிகொளுஞ் செய்ய வாயுமெல்லிதழும்  
குளிரும்வெண் மூரலுமென்னப், பிடிநடை மாதின் பவனவாய்  
கண்டோர் பேசுவதன்றி வேறிலையே. 26

வால்வளைக் குலங்கள் வாய்பினந்தேங்க வளரிளம்பசங்கமு  
கொற்றைக், காலினின் றரிய தவமுளுறிடச்செய் காரிகை மணி  
மிடற்றினுக்கு, நூல்பல தெரிந்து ககிசொலும் புலவோர் னுண்  
ணிய மதியின ராய்ந்து, மேலினி யுவமை யாதுசொல் குவரோ  
மேதினி யிடத்தரி யேமால். 27

திருப்பிறற் தகமோ வானவருணவோ சித்தச னேந்திய  
சிலையோ, விருப்புற வவன்முன் னுதுகாகளமோ மேற்கொளும்  
பரியதோ பணைக்கைப், பொருப்பு மாமுகத்தோன் தந்தையைச்  
சூழ்ந்து பொருக்கென வாங்கியுண்டதுவோ, ம்ருப்பசந் துள  
வோ னிசைக்குமேல் விசையோ மாதரான் பகர்ந்திடு மொழி  
பே. 28

மருமலர்க் கூந்தல் மாதாதன் தோள்போல் வாயத்திலம்  
யாமெனவெண்ணி, யொருகழை கண்முத்தரும் பியுள்ளுடை  
ந்து முண்மை கண்டியர் வரையிடத்தின், வருகழைக் குலமு மந்  
தவாறாகி வந்து தாழ்ந் தெம்மைநின் வாறாப், பொருதாவமை  
யென் நிரந்ததாலன்றோ பொருந்திய தப்பெயராதற்கே. 29

பதுமமென் மலரைப் பயமுறப்பங்கப் படுத்தியாழ் கயத்தி  
னில் வீழ்த்தி, மதுவிழிந் தொழுகுங் கார்தளேக்கான்மேல் வண்  
ங்கியே நின்றிடக்கண்டிங், கிதுவது விரண்டு மிணையொழி பின்  
னரியாது நேரின்றி வீற்றிருக்கும், புதுமலர்க் கூந்தற்றுடியி  
டைச் சேற்கட்பொற்றொடி. திருமலர்க்கரமே. 30

வேறு.

ஐங்கரன் முனிசொல் லெழுதியவேடோ வவனெழுத்  
தாணியோ பொதியர், தங்கிய முனிவனன்னனையோ வதனந்  
தனைமுழு மதியென வெண்ணிப், பொங்கிய நிலவை யபிழர்வந்த  
புட்கொலையா தெனப்புக்ல்வேன், குங்கும மணைந்நு ததும்பிய  
ண்ணாந்து குவித்திடுங் கனதனத்துணையே. 31

மங்கையர் சூடாமணியெனவந்த வள்ளிக்கு வயிறெனமலரிற்  
றங்கியவேத னிளந்தளிரலைச் சமைத்தபி னரியமாதவற்குத்  
திங்களின்வதன நிலமகளுடனே திருமகள் பதமலர் வருட  
வங்கநல்லியோக நித்திரைசெய்யு மாலிலையென்ன வானதுவே.

பாரவெம்முலையைச் சதைக்குட மென்னப் பற்றுவான்  
புகுந்தகிற்றெறும்பு, சேரனேதனினின் றூர்ந்திடுமொழுங்கோ செ  
ழுழகையிரண்டினை யேந்து, மேருறுங்கமலநாளமோ வன்றி ய்ப  
முகத் தெழுந்திடுங் கரமோ, ஆரமாலிகைதாழ் வயின் வயின்  
செறிந்த வழகொழுகிய மயிரொழுங்கே. 33

சந்ததவாச நறவு கொப்பளிக்குந் தாமரைத் தவிசினிவி  
ருக்கும், அந்தணனாற்றி னீர்ச்சுழியதனையா யிழையுந்தி செய்த  
ன்னோன், செந்துவர்வாய்மின் னுந்தியையந்தச் சிதநீர்ச்சுழிகள்  
செய்தனனோ, விர்தவாறன்றி மற்றொருபொருளே யிணைசொல்ல  
யார்க்குமுற்றாதால். 33

உயிர் தொழும் பரமனிருந்து செய் தொழில் கனிய்த்து விப்  
பாரென வவன் செல், செய்யு நூலா லறிவது போலச் செழுமணி  
மேலே கனற, யியலுறத் தாங்குந் தன்மையினெங்கு மிணையி  
லா வேலிய வுருவக், குயின் மொழிதனக்கு மருங்கு லுண்டெ  
ன்று கூறுவதன் றி வேறிலேயே. 35

வடிமதுத் துளிக்கு நறுமலர்க்கொம்புமா ள் வேளுருவமின்  
வல்லிக், கொடியினவஞ்சி விசம்புமெல்லிய நூல் கோளரி வெண்பி  
ணைக் கொழுந்து, துடியையம் பொய்கைப் பிடியெனப்பலருஞ்  
சொல்லுவ தன்றிவாரி திருழ், படிமிசை மதுரக் கவிஞர்தம்மன  
முய்ப் பகரலாம் பாவைதனி டையே. 36

சேயிழையல்கு லாவெனவதனத் திவ்கள்கண் டஞ்சிடுமெ  
ன்றும், சாயலைக்கண்டு மயிலெனவந்தத் தகையரா வெருண்டி  
டுமென்று, மேயுமிவ்விசண்டு காரணந்தனைபு மெண்ணியன்றோ  
படாங்கொண்டு, மேய்பொற்றிகிரி யனவல்குலதனை வெளிப்ப  
டாவகைமறைத் தனரால் 37

மதுதகற்பவள வாய்மயிற்ச்சாயன் மடவரநிறன் மணிக்கு  
றங்கு, சதிர்பெறுகதலிக் குலத்தையுங் கப்பந்தனையும் வென்  
றமை காணாஉ, வதிர்கூறறறுகட் புகர்முக்கூல்வா யானையின்  
கொடுங்கை மற்றதனை, பெதிரிடவஞ்சித் துதித்தலாற்றுதிக்கை  
யெனப்பெய ருற்றன மாதோ. 38

வேறு.

கனவினிலு மெ மையெ திரே காணிலச்சங் கொண்டு  
வெப்போன் கதிர்புகாத, வனமதனிற் கடிதோடும் வாலியெதிர்  
பொருதவஞ்சி மறைந்துநின்று, முனைகொளுவெங் கணைதொ  
டுத்துத்தனைவரொடுஞ் சேர்ந்தவனை முடித்தானென்னத், தறு  
விராகவன்வீரந்தனை நகைக்கு மடவரல்தன் சாறு மாதோ. 39

காலினிற் பயிலு மதனவேள் விருதாங் காகளஞ்  
சின்னமாய்ச் செய்து, மாவரா லினையும் வனத்திடைத் தூர்து  
யின்னிடு மெழிற்கணைக்காலை, யேவுபெய் தூணிகண்டுளம்புழு  
த்கி பாமினி யிதற்கினை பெவ்வா, றுவமென் நிரங்கி நின்றதா  
லன்றோ வதன்பெய ராவமானதுவே, 40

மாதவன் விழியு மாரவேன்கணையு - மதுரமாய்ப்பாற்கடற்  
புறந்த, கோதையில் லுழமாய்ச் செய்தனை யினுமோர் குறை  
யுளதென்னெனில் வள்ளி, பாதநேராக வேண்டுமன் வண்ணம்  
படைத்தரு ளெம்மையென் றன்றோ, வேதமில் விரிஞ்சன் றனை  
ச்செழுங்கமல மின்னமுஞ் சமந்து நிற்பதுவே. 41

வேறு:-இத்தகு கவினா ரேந்திழை யவளை யானவன்காணு  
மப் பொழுதே, பத்தநின் பொருப்புப் புயத்தினிற் றரிக்கு மல  
ங்கலுக் குரியளா மென்னச், சித்தமேற் கொண்டு வந்தன னவ  
ள்பாற் சென்று மணம்புரி யெனவே. மெய்த்தவ னுரைத்து  
மகபதியுலக மேவினன் பின்னரெம் பெருமான். 42

வேறு:-இருக்குமுதன் மறைபலவுந் தேடரிய பதமும்பூ  
விடத்திற்றேய, விரித்துடுத்த கச்சிடையும் வீரகண்டா மணிப்  
பதமும் விளங்கவுற்ற, கருத்ததனி னாரதன்செல் வடிவமெலாங்  
குடியிருக்கக் கணையும் வில்லுந், தரித்தவேடக்குமர னாகியுயர்  
வள்ளிவரை தன்னில் வந்தான். 43

சந்தமுணங் கவர்ந்துதென்ற லுலவிவரு மலைச்சார றன்னி  
லோர்சார், வந்ததினைப் புனத்தினிடைக்கிளிகடியுங் குரற்குயிலை  
வணக்கின்ற, செந்துவர்வாய்த் துடிமருங்குற் சீரடிக்குங்கும  
க்கொங்கைச் சேற்க்கட்சித, கந்தமலர்த் திருவுமொப்பில்களி  
முயிலை விழியிணைகள் களிப்பக் கண்டான். 44

வேறு:-சிங்கவே மெனத் திடங்கொள் சிந்தையை  
யங்கசன்கணை யலர்கள் போழ்துடத்  
திங்கனானன்ச் சேற்கட் சிற்றிடை  
மங்கை மேவிதன் மருங்கிற் சென்றனன். 45

ஓவியவுரு வுறழினின்றும், பாவைதன்முகப் பதுமநோக்கி  
யே, மாவும்வேலையும் வரையும் வென்றவேற், நேவனுண் மிகிழ்  
வோடு செப்புவான். 46

அல்லேனோர் குழலாரணங்கனாய்ச், சொல்லுநின்பெயர் சொல்  
லிலாயெனில், மல்லலார்சொல்லேனின் மாரகர், செல்லுநல்  
வழி செப்பு கென்றனன். 47



வேறு:-மாதர்நோக்கினின் மைகனெழுதவோ, பாதபங்க  
யமபற்றி வருடவோ, குதைவென்றது ணைமுலைமீதினில், சித்  
குங்கமச் சேறினையப்பவோ. 48

இல்குதண்பிறை பெய்க்கு துதலினில், திலகந்தீட்டவோ  
சீவிக்குழனில், மலரினாற்புனை மாவிகைகூட்டவோ, கலகமாரன்  
கலவி நூலோதவோ. 49

கந்தமார்கன்னிகார்குமிழ் முருக், கந்தவாம்பல்செவ் வம்பு  
யஞ்சண்பக; மிந்த நன்மலர் யாவையுங்காட்டினை, 'யந்தமுல்லை  
யுங்காட்டியருளுவாய். 50

அத்தங்காட்டினை யாடகங்காட்டினை, சித்தமாரச்செழுந்து  
கிற் காட்டினை, நத்தங்காட்டிய நாகரிகக்குளிர், முத்தங்காட்டி-  
யென் மோதந்தவிர்த்தியால். 51

காரைகாட்டுமைக் கண்ணினைகாட்டிவேள் போரைக்காட்-  
டினை போருக்குமாமணித், தாரைகாட்டுந் தனத்துனை தந்தல்  
கும், றோரைனாட்டிச் செயம்பெறச்செய்குவாய். 52

வஞ்சகமாரன் மலர்க்கனை தாக்கியென், நெஞ்சடைந்தது  
நின்பதபங்கையர், தஞ்சமன்றிவேறில்லைத் தயவுகூர், தஞ்சலெ  
ன்றினியாண்டருள் செய்குவாய். 53

காமென்றும்மலர்க் காந்தருங் கண்ணென்றுஞ், சாமூந்  
தோளென்றுந் தண்கழையுங்கொண்ட, வரவமேகலையாயிதழ்த்  
தேன்தந்து, விரகதாபவிடாய்தவிர்த்தாருவாய். 54.

வேறு:-வென்றவேல் மயிலுமின்றி வேட்டுவவுருவர் தாங்  
கும்' வன்றிறற் குகனிவ்வாறு மாயயற் குணங்கள் காட்டி, நின்  
றிதி மேல்வைதன்னில் நெடியதா மிரலேகா ளர், துன்றிய பம்  
பைசங்கர் துடிக்கட லொலியைச் சாய்ப்ப. 55

வேந்திறல் வேடர்குழ வில்லொடு வாளிதாங்கித்  
தந்தையா நம்பியென்போன் சார்தலு மஞ்சவான், போல்  
விர்தமால் வரையி லோங்கும் வியன்கினை வேங்கைபார்கி  
ராக் காரனந்து நின்ற னறுமுகத் தமல னங்கண் 56

வேறு:-கண்டனரத் தருவைவந்த வேடர்குழா முற்றுமெரி  
கண்ணி னோக்கிப், பண்டொரு காலந்தனிவூங் கண்டறியா வே  
ங்கையிந்தப் பசும்புனத்தின், விண்டொடர்ந்து நின்றதென்ன  
திங்கொவேள்வாய்க் குயத்தால் வெட்டிவெட்டிக், கண்டதுண்  
டஞ் செய்யுமென்பார் வேரோடேதனையுமெனக்கடித்திற் சொல்  
வார். 51

வருகுறவ ரிவ்வாறு சினத்தினொடு புகலவவர் வதனனோக்கிக்  
குரிசிலாகிய நம்பிகூறுவானம்மனோர் குடிக்குத்தீங்கு  
தருவினாற் புரிந்திடவும் முற்றுபோ மதியிலீர் சாற்றுமென்ன  
திருமகனாறுந்தேனுந் தினைமாவுங் கனிகிழங்குஞ் சோரல்கி 52

வேடர்பிரான் தமர்களொடுஞ் சீதூர்க்கு மேவியபின் வேங்  
கையாகி, யாடல்செயு முருகேசன் பண்டுபோல் வேடவுருவாகி  
த்தோன்றி, 'யேடவிழ்தார்க் குழல்சரிய வாலோல மெனச்  
சொல்லி யிதன்மே னின்று, பேடைமயிலன்னாட னருகில்வந்து  
பலமொழிகள் பேசலுற்றான். 53

வேறு:- குறவர் பூங்கொடி யேயிக் குரல்கவர், புறவுகிள்ளை  
முதலிய புள்ளொளம், நிறையுமியோசனை நீளத் தூத்துவ  
னறைம லர்தரு மாதவி நண்ணுவாய் 60

அல்லலோர்குழ லாயுன் னணிமுலைக், கல்லதன் றிமனமுங்கல்  
லானதோ, வல்லமாரன் வடிக்களை யாலென்மெய், சல்லடைக்  
கண்ணதாக்கிச்சலஞ் செய்தான். 61

என்னவோதி யிறையவனிற்றலு, மன்னமென்னடை யாய்  
தொடி மாதரான், மன்னுநானொடு மானில நோக்கியே. கன்ன  
லிண்கவை கைக்கக்கழறுவான் 62

இம்மொழி யெமர் கேட்கிலிதுபொழு, தம்ம னும்கையடர்  
த்தத் துனிவராற், செம்மையன்றுநீ சீவனைத் தாங்கியே, நன்மை  
யோடு நடவுமினி யென்றான். 63

வேறு:-வேலைவிட்டு வருங்காளை யுடனிவ்வா ருழிழையாள்  
விளம்பி நிற்குங், காலையிலெம் மன்னைதனைப் பெற்றெடுத்த வே  
டர்பிரான் கருமைவாரி, போல் மறவர் புறஞ்ஞழ வருதலைக்கண்

மனைய மொழிப் புவையன்னுள், ஸால்வனைக்கை தனைநெரி  
தது மெய்நடுகிழ் மூச்செறிந்து வாடிச்சோர்ந்து. 64

வேருருவாய் வந்தருகன் முகனோக்கி யெமர்கள்பொல்லா  
வெய்யநில்லா, தோடுகெனப் புகலுதலுந் தயவினிமதுக்கு  
நம்மே லுண்ணெண்டென்ன, வாடுமுக வரலிந்த நாண்மலரைக்  
காட்டமுது மறையோனாகி, யாடுதலையும் மோங்கிக் கனைக்கு  
கெஞ்சுந் தளர்ந்தையு மாகிவின்றான். 65

வருவேடர்தம்பெருமான் திருமகடன் முகனோக்கி மாநே  
யிர்தப், பெருமறை வேதியர் விருத்தர் யாரென்னக்குதலைமொ  
ழிப்பேதை சொல்வான், தெரிவரிய கான்மீர தேசமதிருந்நு  
தெற்குத திசையிற் சென்று, கரியகட லாடுதற்காய் வந்தன  
நகம் வேங்கையெதிர் கண்ணுற்றஞ்சி. 66

கடிதோடவலியுயின்றித் தடுமாறி யயர்ச்சியொடுங் கவலை  
கூர்ந்து, முடியாத பசியினோடு மிகருவந்தா ருழுவகண்டு  
முடிக்கப்பட்ட, படியாலொன்றையும் வேண்டா ரொருவர்வழி  
த்துணைகூடிற் பற்றிக்கொண்டு, நெடிதாமெம் மலைக்கானம நீந்  
பெய்ப்புறச் சேர்வமென நிகழ்த்தி னாலல். 67

என்னவருந்தவப்பேற்றால் வந்தமகள் புகலுதலு மிணையிற்  
வேடர், மன்னவனோ ராறுமுகம் கரந்துவந்த வேதியன்றன் வத  
னம் நோக்குப், பன்னரிய முதியவரே மூன்றுநாளிகிருமப்  
பால் யாம்வந்து, நன்னர்வழித்துணைகூட்டி விடுதுமிரு பசியா  
நறவினோடும். 68

தந்தமிழுங் கனிதினைமா வேண்டுமட்டு மிக்கன்னி கைகெந்  
னார்த்து, தந்திவொ ளருந்தியினைப்புறியிரு மெனவேடர் தலை  
நனோன், சிந்தைமகிழ்ந்துரைத்திடலு மயல்நின்று தமர்வேடர்  
செய்ப்புவாசில், வந்தனைநத் தனியிருக்குங் குலமகடன்னிடத்  
திருத்தி லுழுகிதன்றே. 69

எனச்சொல்ல வேடர்பிரா னிருங்கானில் வியாக்கிரத்தா  
நியாயப்புகுந்தத், தினைப்புனத்தி னிடைவந்தான் மறைக்குரிய  
பெயர்வெய்திக் கடைவல்ல கனைக்கெடுத்தந் தலைபணிப்புந்

காட்டுமுதுமூப்புடையோன் காணையல்லன், மனப்பயத்தால்வந்த  
வனை யிப்பொழுதே யேகென்றல் மான்பதன்றே. 70

தனியிருக்குந் திருமக்டுக்குத் துணையாகு மெனப்பவனவுஞ்:  
சாற்றியிங்கே, யினிதிருத்திமுதியவமே யெனவுரைத்துக் குன்,  
றவர்கே நென்னேரோடுங், குனிசிலைவெங் சனைதுண்டி மறை  
யுமுனை முயல்காடி குரங்க மேனந், தனிமடங்கல் குருகினங்  
கள் வேட்டஞ்செய் தவன்பதியிற் சார்ந்திட்டானல். 71

வருவேட ரகன்றதற்பி நெம்பெருமான் குறவந்தவ மயி.  
லுக்கெமமேற், பரிவுடைத்தா தலினன்றே தயர்க்கேற்கப்  
புலிதுடர்ந்த பயத்தாலிங்கு, மருன்கொடுவந் தனனிந்த வேதி  
யனென்றன நென்ன மனத்தினுன்னிப், பெரிது மகிழ் வாகி  
மடப் பேதை முகம் பாரத்தினிய பேசுலுற்றான். 72

யான்பகர்ந்த மொழியனைத்துங் காந்துனது தாடைக்கு  
மயலினின்ற, லுன்பொருந்து வேற்றடக்கை யுறார்க்கும் பகர்ந்  
தெனதின் னுயிமைக்காத்தாய், வான்புரிந்த நன்றிகனக் குவரிசு  
ழந் திடுபுலிகைம் மாறென்செய்யுங், கான்பொருந்துங் குழலண  
ங்கே ரீசெய்நன்றிக் கியானசெய்யுங் கைமாறென்ன. 73

வேறு.

இணையன்மொழி யியம்பியமாதராய், நனிபசிப்பிணி நலிய  
வாடினே, நெனநுறந்திணைமாவுமீந்தனை, தனை நிகர்த்த வருந்தி  
சாற்றுவாய். 74

பாரவெம் முலைத்துணைப் பாலையேபசி, தீமகன் மகவோடு  
தேனளித்தனை, நீவிடாய் கொண்டன நெடியவிக்கிரிக், சாடலி  
ற்றடஞ்சனை தன்னைக்காட்டென்றான். 75

வேறு.

வாட்டங்கண் மாது சொல்வாள் வடபாலேழ் வரைக்கப்  
பால் மருகின் மாட்டுத், தேரட்டிதழ்ச்செங்க கலவிமலர்ச் சுனை  
யுளது சென்றநுந்து தூய் நிரென்னக், காட்டினல்வாவிருணிந  
ம்புங் கடுவ்காணிலவ்வண்ணங் காண்பெண்ணு. னுட்டமொ  
ரு மூன்றுடையோன் நனக்குபதே கித்தகுந் நாதன்மன்னேடு.

அரியமறை முதியவன்சொற் கிரங்கின்று வாவென்பின்  
னாகவென்று, பரிவுடன் கூடயோதிமப்பேடென நடந்து தடஞ்  
சீனையின் பாற்போய்த் தெண்ணீர், பெரியமுது வேதியரே வி  
டாய்தீரப் பருகுமெனப் பேசலேஓடுஞ், சரிவளைக்கை மாது  
நல்லாய் நன்றெனவு மெந்தைமலர்த் தடத்திழிந்து. 77

ஒருகைரீர் திருவாய்ப்பெய் துவரிதியான் கொண்டவிடா  
யொழிந்திடாதான், திருமலர்ச்செவ் வரம்பனிகர்ச் செவ்வாயி  
னூறலிலோர் திவலைதந்தாற், பருகியுயி ருய்ந்திவிவன் பாவை  
நல்லா யருட்க்கடைக்கண் பார்த்திடென்ன, விருசரண மலரி  
னிற்றாழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெய்நடுங்கி யியம்பலுற்றான். 78

வேறு.

எழுகுலத்தவர் யாவருமன்பொடு, தொழுகுலத்தினிற் றோ  
ன்றும்பெறுமையா, யிழிகுலத்தினி லெய்துமெனியனைத், தழுவு  
தற்கு நினைத்ததென் நன்மைகாண், 79

அன்றியுமெமர் சற்றுமருளிலார், கன்றுவெஞ்சின ரிக்குண  
ங்கண்டிடிற், கொன்றலாது குறைதவிரார்மாத, ரென்றும் வேதிய  
ரென்றுங் குறித்திடார். 80

ஏனவின்புனத் திற்பசங்கிள்ளைகண், மானமென்புற வின்கு  
லம்வாயச, மானதியாவு மழிக்கும் விளைவினை, யானங்கே குவ  
னங்கது காத்திட. 81

மந்தரம்பொரு மற்புயவேடரு, மெந்தையுமிவ ணெய்திடு  
முன்னமே, யுய்ந்திடும்படி யொல்லையிற் செல்லெனச், செத்தினை  
ப்புனஞ் சேரந்நதனள். 82

வேறு - மாங்குயிலாள் கற்பியலு மனத்திடமு மெம்பெரு  
மான் மனத்தினோக்கி, ஈங்கிதனுக் கென்செயலா மெனநினைந்து  
தனக்குமுன்ன மிளவலான, ஒங்குபனைத் தடக்கைமத வும்ப  
றனை நினைந்திடலு முயர்வெற்பெண்ணத், தாங்குமொற்றைக் கா  
முச லாடவிரு செவிக்காற்றுச் சயிலம் பேர்ப்ப. 83

தந்திழுகத் தேம்பெருமான் சீனையருங்சில் வந்திடலுந்  
தையல்கண்டு, சிந்தைநடு நடுங்கியரி வொழிந்துடலம் வெயர்வு

தரத் தியங்கியேங்கி, எந்தைபிரா னுமறையோன் றனைக்கீட்டிற்  
கட்டியனைத் தினிமேலுந்தன், புந்திமகி மும்படிக்குச் செப்பு  
பணி கேட்பனிது போதுதன்னில். 84

இவ்வாளைப் பயந்தனைத்தீர்த் தெனையினிது காத்தருள்  
செய்யென்று தேறற், செவ்மாம்பற் றேன்றுளிக்கு மாறென  
வே மயிலனையாள் செப்பலோடு, மவ்வாளை முகத்து முன்னேன்  
றனைப்பரவி யிருக்கையிற்சென் றருள்வாயென்ன, வைவேலோ  
னுரைத்திடலு மிபமுகத்தோன கன்றபின்னர் வனத்திலோர்சார்

மாதவி மண்டபத்திலெய்தி வள்ளிநாயகியுடனே மருளியி  
ன்பச், சீதசா கரத்தமுந்தி யிருவோர்தம் மனமுமொன்றுய்ச்  
செவ்விதாகித், தாதவிழு மலர்ச்சோலை நிழல்நீங்கித் தினைப்புன  
த்திற் சார்ந்தா தீஞ்சொன், மாகிதணி லிவர்த்து வரு குருகினத்  
தைத் துறந்திருந்தான் மயிலுரெம்மான். 86

மாங்குயிலி னினியமொழி மாகிருக்கு மிதண்டேல்பால்  
மராமரத்தின், பாங்குநற்றா னப்பொழுதி னயலேனப்புனங்காக்  
கும் பாங்கிவந்து, தேங்கமழுங் கோதைநல்லாள் திருமுகம்பா  
ர்த் திதழ்வெழுப்புஞ் சிவந்தநோக்குங், கோங்கரும்புக் கொங்  
கைவிம்மும் மெய்முழுது நார்தமுங்குங் குமமுந்தோய்ந்த 87

வாசமுமென் னுதல்வேர்வு மனவேறுபாடுமிர்த வகை  
யெலாங்கண், டாசில்குறத் திருவனையா யின்னேரந் தினைப்பு  
னீம்விட் டயலினெங்கண், னோசமொடு சென்றனை யித்தினை  
யெலாங் கிளிகவர நிகழ்த்தி டென்னக், கூசிமொழி பேசவஞ்சி  
மனத்துணிவா யிகுளையுடன் கூறலுற்றாள். 88

இன்னுயிருக் டுயிரனைய பாங்கிகேள் வெயிலுருப்ப யான்  
பொருமற், றன்னுசெழுங் கானிமல ரல்லிமலர் நிறைந்ததடஞ்  
கனையிற்சென்று, மன்னியநீ ராடிவர வேகினே னெனவுரைக்க  
மதித்துநோக்கி, மின்னிநிடை யிகுளேசொல்வாள் நறுங்கள்ப வா  
சமலர் மெய் யின்மேலும். 89

திருதுதலிற் குருவெயர்வு மதழ்வெழுப்பு வளைநெரிவுஞ்  
சிவந்தநோக்குந், தருவதொரு கனையுளதோ வுள்ளவா றுகை

யெனவுந் தையன்ல்லாள், பொருபிழைக ளென்மீதிற் கற்பிக்க வந்தனையோ போலுமென்னு, மருலாச்சீசர் திருவணையாள் வெ குண்டுசொல வுயிர்ப்பாங்கி வணங்கிச்சொல்வாள். 90

அறியாது சிறிசீயன்சொல் பிழைபொறுத்துக் கோடியெ னவன்பிற்குறிச், செறிவாய்நன் மனத்தோடு மிகுளையுடன் மாகிருக்குஞ் செவ்வி நோக்கி, வெறியாருங் கடம்பணிதோள் வேலவன்பூர் தழைகண்ணி விரைவினேந் தி, மறிமாறோக் கியரி ருக்கு மிதணிமுடி னின்றிணைய வகுத்துச் சொல்லாள். 91

யானெய்த மதகிரியொன றீர்சோரி சொரிந்திடவு மிந்தக் கானிற், றானெய்தக் கண்டதுண்டோ மின்னணைய ருரையுமெ னச் சாற்றக்கேட்டுக், கானெய்துந் தார்மார்பா வுனதுபெரு வலியுதீ கற்றிருக்கு, மேன்மைவித்தை தனையுமெங்கட் குரைப் பதென விசுவையவ்விபம்பிப் பின்னும் 92

அந்தணனிற் பெரியவனே தானையின் றிச் சிலையிலுட னப் புமின்றி, விந்தகிரி போலுயர்ந்த தறுகண்மத வாரணங்கள் வேட் டஞ்செய்யத், தந்தரமு மந்திரமுந் கற்றதுபின் சொல்லலாந் தனியாயிங்கு, வந்ததென்ன காரியஞ்சொல் லென்னமறை யவ னுன னள்ளல்கூறும். 93

வடதிசையி லிருந்துகன்னி யாகுமரி தோய்ந்திடவும் வந் தேமென்றான், றடமுலையளிவ்வனத்திற் றங்கியதென் னென க்கொடிதான் றடுத்ததென்றான், திடமனதாய்த் தடைதீரத் திரு ம்மயநின தூரனவுஞ் செல்வாயென்று, ளிடமகன்ற வல்குநல்லீர் கார்த்திகைநான் செல்வனியா னன்றானண்ணர் 94

வேறு.

காரிகைமீள்க, வென்று வருகுவை கழறுகென்றான் வாரியை முனிந்தோ னென்றும் வருமிரு ளகன்றாலென்றான் பூருவமையாவெங்க ணுற்றது புகல்கியென்றான் சூரியன் காலதன்னிற் றேண்டிட மென்றான் றாபோன். 95

பூந்தழை கண்ணிகொண்ட புதுமையென் னென்றான் ருரைக் காயந்தவ னினியதோர்மான் கன்றகப்படுத்தற் கென்றான்

ஈர்திழை நின்மேல்வாச மென்னென்றான் பிசணவங்கு  
ளாய்ந்தவன் பருத்திதன்னு லாகியவாச மென்றான்.

97

கோதைநின் நெஞ்சிற்குது குடியிருப்பென்று னெங்கோ  
னானீ ரணிந்தகச்சிங் கவிழ்த்திடிற் றெரியுமென்றான்  
ஏதமில் மறையோனின்றனிடையா மொழியாமென்று  
னேதினும் மிடைபொப் யன்றி யொருபொய்மற் றில்லையென்றான்  
நீயினி யுற்றதென்னு டென்றனள் நிகரிலாதான்  
தீயினு ணினி றுவந்த செம்மறி யாகுமென்றான்  
மேயமற் றாருநாமம் விளம்புதி யென்றான் தையல்  
தூயவன் குறங்குசோகந் துடையதனாமென்றான்.

98

வேறு:-இன்னவா நெம்பிராநு மினியதாய்த், தன்னுயிர்த்  
துணைத்தாழ்குழற் சேடியுஞ், சொன்னவாசகத் தான்மகிழ்  
துன்னியே, யன்னமன்னவ ளன்பிலிருந்தனள்.

99

ஏனல்காத்திடு மேந்திழைசெய் கையு, மாணையெய்தின மெ  
ன்றிடுமந்தனன், பான்மையுமவர் பார்வைகள் சொல்லுமென்,  
நீனமின்யனத்தெண்ணியிருளையு.

100

வேறு:-மயிலணைய தலைவிதிருத் தாள்பணிந்து விடைபெ  
ற்ற வடபாலோர்சா, ரயலதனிற் றுன்காக்குந் தினைப்புனத்தி  
னிடையேகி யங்கணுற்ற, குயில்கிளிகள் புறவுமுதற் புட்குல  
மே லாந்துறந்து குலவிநிற்கு, மியலநிந்தெம் பெருமானும்  
பாங்கியிடத் தேகியிவை வியம்புவானால்.

101

வேறு:-கன்னியன்னப் பேடைநல்லா யெனதுயிரு மனது  
மொக்கக் கவர்ந்துகொண்ட, பொன்னையா ளிடத்தினிற்சென்  
றிதவுசித மொழிபலவாய்ப் புகன்றென் சிந்தை, தன்னைமகிழ் வுற  
ச்செய்யிற் குலங்குடிகோத் திரமுழுதுந் தழைத்துவாழ்வாய்,  
பின்னுமொரு கோடிப் ப னினக்குண்டா மெனவிரங்கிப் பேச  
லோமும்.

102

தலைவனார் தெரிந்தவுயிர்ப் பாங்கிசொல்லா னுலகதனிற்  
லமையான, குலமதனி லவதரித்த வந்தனன் டட்டாதமெழி



யின் மகிழ்ந்துகாத்த, லாபந்தமறை வலலோய்நின் மேற்கடனா  
மெனப்பலவு மன்பிற்குறித், தீந்தண்மொழிப் பாங்கியவள்.  
திரும்பிடலுந் தோகையொடுந் தேவர்தேவன். 115.

வேறு:-விரைவினினடந்து பலபலவரையும் வெங்கடுங்காண்  
முர்க்கித், தரைகிழித்துயரு நீள்பெறுவிசம்பு தைவருஞ் சிவ  
மலைச்சார்பிற், குரைகமழ் பூங்கா விடைமதுபிவிற்துங் குரவ  
மாதவிசொரி கின்ற, விரைமலர்ப் பாய்விடைவள்ளி யுடனே  
வீற்றிருந் தவன்சுரர் மேலோன். 116.

சங்கிவ ரிவ்வா நிருக்கேரில்லா வெம்முடை யன்னையைப்  
பயந்த, தீங்ககன் மனத்ததா யருந்தமருஞ் செற்றலர் செருக்கினை  
முருக்கும், வாங்குவெஞ் சினைகைத் தானையு முரின் மற்றுள  
ரியாவருமீண்டிப், பூங்கிளி மொழியைக் கண்டலாதமுங்கிப்  
பெருக்கென வெழுந்தபல் மனையும் 117

வேறு:-தெருப்பெரு சதுக்கங் கவலைபூந்துடவை செய்  
குன்றுமலர்நறுஞ்சுனைகள், பருப்பதச்சார லருவிதாழ்விடங்கள்  
பருமணி மேடையாடரங்கு, விருப்பமுற்றோய முடின்பல காலு  
மேவிட எனங்கணுந் தேடித், திருப்பயில் காவிற் புருந்திடந்  
தோறுந் தேடியா ராய்ந்திடுமளவில். 118

வரிவிழிப்பேதை மலரடிச்சுவடு மறையவன்றிருவடிச் சுவ  
டுந், தெரிவரப் பற்றித் துடர்ந்துவில்லெயினர் சிவமலைஞாந்  
கரினலந்து, விரிமலர்க் காவின்னங் குடனிருக்கும் வேதியன்  
றனை யெதிரகண்டார், தரியலராகி வந்திடுமெயினர் தம்மையெ  
மண்ணியுங் கண்டாள். 119

கண்டவெல்லையினில் மண்மிகக்கலங்கிக் கைநெரித் தெந்  
தையையேராக்கித், திண்டிறலெயினர் வீரரோர் கோடி சிலையு  
டைக்கையராயிங்கு, மண்டிவந்தனரே யென்செய்து மினியா  
மணனவா வெனவிரங்குகலு, மண்டர்கள் பெருமான் மயிலெயன்  
முதை யஞ்சலென்றவ ரெதிரின்றான் 120

காதுமெயின ரண்டர்கோடியின்மேல் வானவந்தமக்  
கெனாமோர், இமந்தையென்றறிபர் திகழ்த்து வெஞ்சுனைத்

தோடிவனொரு மனிதனோடுவெயது, கொந்தவிழ்க்கிறதை மாதிரி  
ணைக்கரந்து கொண்டுசெல்வா நெனக்குறித்து, வெந்திறம் கணை  
கள்கோடியின்மேலும் வேலவன் மீதினிற்பெய்தார். 121

ஆங்கவர் தோண்மேல் வருகணைதனையே யண்டலர் சிரங்க  
ளுஞ்சரணம், வீங்குடல் மார்பு புயமின- துடைகள் விரைவி  
னிற் றுணிபென வேலித், தாங்குவெஞ் சிலைக்கை யெயின ரோ  
ரிலக்கர் தம்முயிரொருகணப் பொழுதி, நீங்கிடத் தடிநு  
புன்னகைசெய்து நின்றனனிகரி லெம மண்ணல. 122

அங்கது கூலை நாரதமுனிவ னுயிடையெய்தி வேல்கரங்க,  
துங்கவீரனையு மவனிடத்திருக்குஞ் சுகமனமொழியணங்கி  
னையு, மங்கமெட்டுருபுப் புடனியிற்படிய வடிபனிர தேற்றி  
முன் னின்ற, சங்கரனுதவுங் குமரயானொன்று சாற்றுவன் தே  
வொனவுரைப்பான். 123

மாதவன்சிவமா முனிவசனிவர்கள் வளரமுற்றுகை வெம்  
மாயை, யாதாவுடனே பலபலவளர்த்த வருந்தவ வெயினர்கோ  
மானைக், கோதுவாவவன்றன் குலத்துளோர் தமமைக்கொல்லு  
தனீதிபன்றிவரிப், போதுனிலுய்ய வருள்புரிகென்னப் பூதரக்  
குமரிசேய் மகிழ்க்து. 124

வருசரங்கால மதியெனவிளங்கும் வதனமோ ராறு முன்  
னங்கு, திருமலர்ச் சுரமுங் கோடிபாதவர்கள் திரண்டொரு  
புடையுதித்தென்னப், பொருவரு வடிவுங் கின்னகிசதங்கை  
புலம்புசெஞ்சிரடிமலரு, மருள் செறிக்மலவிழிகணி ராறுமாகி  
வே வேந்திரேநின்றான். 125

வேறு:-இந்தவாறுகண் டெம்பெருமாட்டியு, மந்தமில்லதோ  
ரற்புதமெய்தியே, பந்தவேதப் பப்ன்றதைக் கோதிய, வெந்  
தைமுன்னின் நினைபன கூறுவார். 126

வேறு:-மின்னது கதிர்வேற் கரந்தொருகோடி வேளெ  
னுந் திருவெழில் கரந்து, பன்னிரு சுரமுங் கரந்திருமுன்றுபனி  
மதிவகனமுங் கரந்து, முன்னையலங்க முழுவதங்கரந்து முதிர்  
மறை வேதியனாகி, யென்னை யோர் பொருளாய் மதித்துவர் தெளி  
யுட்ப் கிதம்பெற வினியன புகன்று. 127

நன்னெறி முறையே வழிவழிசிறந்து நலந்தரும் பொருள்  
தனையுதவு, மென்னுயிர்ப் பாங்கிக் கிதம்பல பேசி யெனக்கவட்  
கொண்டுபோதித்து, மின்னிலவரைப்பின் னேழைமார் போலி  
யா னீட்டிடும் பிண்டிதேனயின்றும், பின்னரும் வணங்கி நின்  
றவா றென்னோ பேசுக வென்னையாளிறைவ. 128

கருதருங்கவுரி மதலையென்றுன்னைத் கனவினுந் தெரிந்தி  
டிந் மற்றுன், நிருவுளப்படிக்குச் செயத்தகுடி பணிகள் செய்  
குவன் மறையுநான் முகனும், பொருளின் மாதவனு முனிவருஞ்  
சுரரும் போற்றிடுங் கிண்கணிச்சரணப், பெருமநின் மாற்றம்  
வினவிடா திருந்த பிழையெனக்குற்றதே யென்ன. 129

வேறு:-பேதைசொற்றலுந் தேவர்தே வாகிய பெருமான்  
மாதரா யிங்கு வருகென மடியில்லைத் துன்மேற்  
காதலால்வினே யாடலாய்க் கடிகமழ்நினது  
பாதபங்கயம் முடியுறத் தாழ்ந்தனம் பரிந்து 130

மற்றதில்வருங் குற்றமே தின்னமுன் மலர்த்தான்  
பற்றியாடல்செய் குதுமியாம் பண்ணினினென்ன  
வெற்றிவேல் விழி மெல்லியல் முதுகுதைவந்து  
நற்றிறத்தருள் புரிதலு மாதோன்று நவிலும். 131

தடங்கைவெஞ்சிலைத் தாதையு மன்புறந்தமரும்  
விடங்கலுழந்திடும் வேற்படை மறவரும் வெற்பி  
னிடங்கடோறுமுற் றண்டிய வீரர்களெவரும்  
அடங்கலும்மெளி யேன்பொருட் டாகவந்தன்றோ. 132

உன்னருந்திறல் தெரிந்திடா தெதிர்த்தாய் ரொழிந்தா  
ரன்னமாந்தர்க ளாயும்வண்ண மருள்புரிகெனலும்.  
முன்னநாத முனிவனு மிம்முறை மொழிந்தான்  
சொன்ன வண்ணமியான் செய்குது மெனவருள் சுரந்து. 133

நண்டுமாஸ் வெஞ் சினத்தராயெம் முடனிகலி  
மாண்டகானவ ரியாவரு முய்கென மனத்திற்  
காஷ்டலும்மவ ரியாவரு மெழுந்தொலி கடல்போ  
லீண்டி யெந்தைதா ளினைமலர் பரவிரின் றிசைப்பார். 134

மங்கு றேய்ப்ந்திடும் வரைக்கெலா மன்னவனாகி  
யெங்குலத்தினை யிரட்சைசெய் தெய்வநீ யெங்கள்  
கங்கணக்கர மடைந்தையைக் கவர்ந்துகொண் டேகி  
னங்குளாரெமக் கென்றுகொள் வாரியம் பேந்தாய் 135

இற்றை நாள்வரை மருவிலா வெங்குலத்தினுக்கோர்  
குற்றம்வைத்தனை யினிச்செய லாவதென்குலத்தி  
லுற்றகானவர் நட்பின ருருளோர் காணக்  
கொற்றநன்முணர் செயவினிதருள் கநீ கொள்ள 436

யாங்கள்வாழுமு ரளவும்வர் தெம்மனை யிடத்திற்  
பாங்கினன்மணர் செய்துகொண் டணங் கொடும்பரிவா  
யீங்குவந்தினி திருக்கலா மித்திரமருளென்  
றேங்குதன்கிளை யொடுபணிந் துரைக்கவுண் மகிழ்ந்து 137

அந்தவாறுசெய் குதுமென வாயிழைதமராய்  
வந்தகானவர் சூழ்வர யாழில்வல்லவனு  
மந்தளிர்ப்பத வணங்குட னெந்தையாங் ககன்று  
விந்தமன்னதோர் வள்ளியஞ் சிலம்பின் மேவினரால் 138

எந்தைமன்னை தன் றுதையு மெயினர்கு ழாமுங்  
கொந்தலர்க்குழ லெயிற்றியர் குழாங்களுங் கூடி  
யந்தமில்லதோ ரற்புத வெள்ளமேற் பொங்கச்  
சுந்தாச்சிறு குடிலெலா மணிபெறத் தொகுத்தான். 139

மருமலர்க்குழல் வள்ளியை மணவணிசூட்டி  
யிருவிசம்புதை வந்திடு மிளந்தளிர் வேங்கை  
விரைமலர்ப்பருஞ் சேக்கையின் மீதினிலிருத்தி  
வரையெரிந்தவேற் குமரனைவலவயின் வைத்து 140

தெய்வயாழ்முனி மணவினைச் சடங்கெலாஞ் செய்யத்  
தையல்தந்தைவர் தெம்பிரான் றிருக்கார் தன்னின்  
மையல்வேற்கணம் மன்னைதன் மலர்க்காஞ் சேர்த்து  
மெய்ம்மை யாகநங் குலத்துயர் வேலவர்தமக்கு. 141

வேதமாகம முனிவர்க ளெழுவர்கள் வெய்யோ  
னடியாகுமுச் சுடர்களும் பூயியந் தாமார்

தீதிலாதமும் மூர்த்தியுந் தெரிந்திடச் சிறியேன்  
மாந்தையின்றுதான் கொடுத்தன னென்றுநீர்வார்த்தான். 142

சீங்கமார்த்தன பேரிக ளார்த்தன தடாரி  
மங்குலென்னவு மார்த்தன மத்தள மொந்தை  
எங்குமார்த்தன வந்தர ஸியங்களு மார்த்த  
வங்கண் வானவர் பூமழை பொழிந்தன ரார்த்தார் 143

வேறு-வெள்ளைவிடை மேலிமய மெல்லிய லும் பிஞ்ஞகனும்  
புள்ளரசின் மேன்மாலும் பூமகளுமோதிம மேற்  
கள்ளவிரூங் கோதைக் கலைமகளு நான்முகனு  
மெள்ளலிலா வாரணமே லிகதி னுஞ் சுந்தரியும். 144

கொந்தாலங்கற் குழலரம்பை மாதருடன்  
முந்துதவஞ் செய்யுமுப் பான் முக்கோடி வானவரு  
மந்தரமே நின்றுதனி யாடலாய் வந்துசெயுங்  
சுந்தன்றிருமணத்தைக் கண்களிபபக் கண்டுதின்றார். 145

திங்கண்முகக் குமுதமலர்ச் செய்யவாய்க் குறமாத திருக்கழுத்தின்  
மங்கலநாண் சாததியனல் வலம்வந்து நாயருட்ப வுளளிபாத  
பங்கயமா மலர்க்கரத்தாற்பற்றியம்மி மீதில்வைத்துப்பரிந துசாலி  
யெங்குளானொன நாடியருளொழுகும் விழிகளிப்ப வெதிரிளோக்கி.

செய்யுமண வினையாவு முஞ்நியபி நெந்தைபிரான் செவ்  
வாய்த்திஞ்சொற், றையலுட னெமதூர்க்குப் போய்வருது மெ  
னமகிழ்விற் சாற்றக்கேட்ட, வெய்யகிலை யெயினசொடும் வே  
டப்பிரான் றுழந்தெழுந்நு மிகநன்றியாக, ஞாய்யும்வகை யெ  
மதுசிறு குடிந்குவந்து நங்குலத்தி லுதித்தமாதை. 147

உலகரிய மணஞ்செய்து கொண்டதே கோடிதவ முடைய  
ராணேஞ், சைசமலர் மேலவனை வல்லிபூட்டிய தலைவ சுவப்பேறு  
மெங், குமைகளைக் கண்ணிமைபோற் காதத்தல்கட னினக்கென  
வுங் கூறிவாமூந், தலமதனுக் கேகுமென் வுரைத்துமீண் டெயி  
ன்பிரான் றன்னிற் சார்ந்தான். 148

ஆருந்தவ நாரதனுமெங்கையன் விடைபெற்றுமல ரவன்  
பந்த சென்றான், சருந்தடங்கண் மாதிரெடு வள்ளிவரைமுதல்

வரையுங் காணூநீங்கி, யிருந்தவர்கள் பரவுசிவ மலைமேலுவந் தினி  
திருந்தா னிணையிலெம்மான் 149

என்னையாளுடைச் சுகனுட னமர்புரி யெயினர்யாவரும்  
பட்டுப், பின்னரங்கவ னருளினுற் பட்டவர் பெறலரு முயிர்  
பெற்று, நன்னராவித் தெழுந்ததா லத்திரு நகர்தனக்கினிதாக,  
மன்னு நாமம்பட்ட டாலியென் றுயது வளங்கெழு புவிதேத்த150

வள்ளிநாயகி திருமணச்சருக்கம் முழிற்று.

ஆ விருத்தம். 429

வள்ளிநாயகி தருமஞ்சேய் சருக்கம்.

மின்னிய வயிற்படை விராகனொரு வேடக்  
கன்னினை மணந்துவரு காதையை வகுத்தே  
மன்னிய பொன்மின்னினொடுமாதுகுற வள்ளி  
பன்னரு மறங்கள்பல பண்ணியது சொல்வாம் 1

என்னையாளுடை யெந்தைகந்தனெம், மன்னை தன்னுட ன  
கமகிழ்ச்சியார்ப்பு, பொன்னின்மேருவிற் பொருந்துகோடதா,  
மின்னெடுஞ்சிவ வெற்பின்மேவுநாள். 2

துள்ளுறு சேல்விழித் துடியினேரிடை, வள்ளிநாயகி மகிழ்  
நன் றன்முகக், கள்ளவிழ்த்திடுங் காமனோக்கியே, யுள்ளமின்புற  
வொன்றுகூறுவாள். 3

என்னையாளுடை யிறைவமந்தரம், பொன்னகம் வெள்ளிப்  
பொருப்பின் மஞ்சேறி, நன்னகம்பல நண்ணப்பூவினி, லின்னகத்  
தினீ யிருப்ப தென்னென்றாள். 4

வேறு:-காவியங்கருங்கட் செவ்வாய்த், தேவியம் மொழி  
செப்பலு, மாவின்மேல் வருமண்ணறன், கோவில்வந்தவன் கூறு  
வான். 5

இன்னுயிர் ததுணையிறைவிகேள், முன்னம்வேளை முனிந்தவன்  
றன்னையுன்னித் தனித்துமால், பன்னருந்தவம் பண்ணினான். 6

வேறு:-அந்தமாதவன்ற னிருவிழியதனி லானந்தநீரிருது  
ளிதான், வந்தனவந்த விரண்டுபூரேழு வகையதாமுல்கினிது

ள்ள, சுருதரந்திகழுகை மாதாகளயாருந் துதித்திடத்தக்கபே  
சொழிலாய், வந்தனரமுத வல்லி சுந்தரமாவல்லியென் மங்கை  
யர்மாதோ. 7

ஆங்கவரெம்மை யுன்னியேயிந்த நாட்டிடை யரியமா தவங்  
கள், பாங்குற நெடுநாட் செய்தன சுவர்தம்பரிவுகண்டியான்ற  
னிச் சென்று, கோங்குமென் முலைக டாங்குமெல் லியலீர் கூறி  
டும் வேண்டிடும் வரங்க, லீங்கருள் செய்வோ முளமகிழ்வாக  
வியம்புதி ரியம்புதி ரென்றேன். 8

என்னலுந்தாழ்ந்து நினையாமணஞ்செய் தென்றுநின்  
னிடத்தினிலிருக்க, வன்னவா கனனை முனிந்திடுமிறைவ வரு  
ளெமக்கிவ்வா மென்னக், கன்னலின் மொழியீ ரிருவரி லொரு  
வர் கற்பகநாடதுபுரக்கு, மன்னனிந் திரன்றன் மகளெனவருதிர்  
மற்றொருபேதையர் தாமும். 9

திதறுமனத்து முனிவரிற்சிறந்த சிவமுனி யெனப்பகர்  
கின்ற, மாதவர் வெய்ய கானிடையரிய மாதவ முயன்றிருக்  
கின்ற, னேதுமம் முனிபாற் செல்லுமி னவர்முன் னொருபினை  
யெய்துமற் றதன்பாற், காதல்கூர்ந்துடனே புணர்குவனந்தக்  
கண்முழைவயின்வயிற்சென்று, 10

மகண்மையாய்க் குறவ ரிடத்தினிற் சிலநாள் வளர்ந்து  
செந்தினைப் புனர் தனைக்காத், தகமகிழ்வாக யிருத்திர்முன்றே  
வராதிபன் மகளிரை மணந்து, பகருமற்றதன்பின்றினைப் புனிங்  
காக்கும் பாவை தனிடத்தினிற்சென்று, புகலரிதான மாதவி  
நிழற்கீழ் பொருந்து:மெண்மணமதிலரிதாய். 11

பேசுகந்திருவ முறையதாய் மணந்து பின்பு தாய்தந்தை  
சுற்றத்தார், மாசிலன்னகரார் பற்பல ரறிய வதுவை செய்திடுவம்  
ஹம்நீலீர், கூசிகலாது செல்லுமினென்னக்கூறின மவரிருவோ  
ரும், நேசமுற் றியாங்க ளாய்தன மென்ன நேரிழை யிருவருஞ்  
சென்றார். 12

அன்னவாறாக வவதரித்திருந்தா ரியாமலர்க்கந்த நாடன்  
னிற், சொன்னவா சகத்தின் பயமணந் துன்ப சுகங்கொடுத்தரு

ஞகின்றோமா, லென்னவுங் குறவர் குலத்தினில்வந்த விறை  
விதா னெனத்தெரிந்தயில்வேன், மன்னனைப்பணிந்து யானொரு  
பெண்டான் மற்றொருகன்னியெங் கென்ன. 13\*

புவனமோரேழிற் பெருநிலாக் தணிகைப் பொருப்பி  
டைச் செம்பொரு லயத்திற், குவடெனப்பணைத்த முலையரம்  
பையர்கள் குளிர்மல ரடிபணிந் தேவல், கவனமாய்ப் புரிய விரி  
திருக் கின்றாள் காண்குவை நீயுமாங்கவளைத், துவளுநா லிடை  
யாய் நீவிர்த உவஞ்செய் தொண்மைநா டாகையினுலும். 14

ஆடகமேரு வுச்சியிலெந்தையருளுட னென்றுமீற் றிருக்கும்  
கோடது வாகை யாலுமெம்மண்ணை கூறநூந் தவஞ்செயலா லுந்  
தேடருந்துணைவ ரொன்பதோ டிலக்கர் சிறப்புட னுதித்ததனாலும்  
பீடுறு முனிவ னகத்திய னம்மைப் பெரிதுகந் தருச்சினைபுரிந்து.

இங்கிருந்தென்று மடுத்தவர்க் கெல்லா மிம்மையிற்றனத  
னல் வாழ்வு, மங்கவந்தத்தி லிணையின் முத்தியும்கீ யருளென  
வேண்டிதலானு, மெங்குள நகர்க்கு முத்தம நகரா மின்னக ரா  
கையினுலும், பங்கமில் சித்த ரெண்ணிலர் வந்து பரவியங் குறை  
தலினுலும். 16

ஒருகண மேனு நீங்கலன் விசம்பி னூடளா விச்சிவமலை  
யைப், பெருநிலிச் சயிலந் தெரிந்திடு மனவும் புண்ணிய பூமி  
யாழிதனில், பரிவுட னன்ன தானமாதிகளும் பவுண்டரீகம் மு  
தன்மகமுந், தெரிவுறச் செய்யி லன்னிய தலத்திற் செய்பலன்  
றணிற் சுகத்திரமாம். 17

இம்மலையிடத்தி லெமையரிச் சிப்போ ரிந்திரபோகமார்ந்  
துள்ளச், செம்மையராகி முத்திசேர்ந் திடுவர் சிறந்திடு மித்தல  
மதனில், அம்மலி பூங்கா நந்தன வனங்கள் வைத்தவ ராலயங்க  
ண்டோர், விம்மிதக்கனகப் பணிகள்செய் திட்டோர் வினாநில  
முதவினோ ரின்னும். 18

பகரபீடேக நிவேதனஞ் செய்வோர் பத்திமை யுடனதில்  
வசிப்போர், புகரிலம்மலையை வலம்புரிந்திடுவோர் போற்றியே  
நமைத் தெரி சிப்போர், சுகமுழுவதுமோர் குடைநிழறனி



வான் சக்கிரவர்த்தி மன்னவராய்ச், கிரகபந்திகள்சேர் கயிலை  
மாமலையிற் சிவகணத் தலைவர்களாவார். 19

வேறு:-என்று கூறிய வினையிலெம்பிரான், நன்றுணைப்பதற்  
காழ்த்து போற்றியே, மன்றவார்குழல் வள்ளிகூறுவான், நன்ற  
காகுமின் னுட்டில்பாறுமே. 20

அறமியற்றிட வானதோர்பதி, யிறைவகூறென யிரவகிகூட  
மனங், கறையயிர்ப்படைக் கரணமகிழ்ந்துசெய், நிறைபருந்தகி  
டிகர்க்குங்கற்புடை. 21

தேவி வள்ளிதன் நிருக்கரம்பிடித், தோயியம மெனவுருவ  
முற்றமே, நீவிவாஞ்சையி னிகழ்த்துவான் முன்னாட், டாவிலாப்  
புகழ்தமைக்குறகாஞ்சியில. 22

ஐயையாகுமம் மன்னையிவ்வுல, குய்யுமாறுசால் போன்றுந்  
லெட்டு, மெய்மமைமல்லறம் விருமபிசெய் முறைச, செய்யவலலை  
யோ வெனவுஞ் செப்பிய. 23

வேறு:-இரதமலைகுப் பூவ திக்கதவிளிள மரக்காக்  
கந்தமலர்ப பூஞ்சோலை சுடி கமழ் தாரையேண்டை  
யந்தமிலா வளஞ்செறியுறறசை பென்னும பதிசெனறு

சிறதையுட னற்றநுமஞ் செய்தியென முகமலாநது. 24

சுமையுடன்குற் றேவல் செய வயுதம்விண்ணவர் மகவிா  
தமையுமுடன் கூட்டியங்க ணைகென புந தானபுகன்றவ  
குமைமகன்வீற் நிருதனனமற றெண டொடியவவாறு சென்று  
விமலமுடை யறச்சலூர் மேவியங்கணினிநிருந்து 25

இளங்குழவி தலைக்குததேய்த திடவெண்ணையருதிடப்பால்  
வலங்குலவு மறுசுவையுன் வரதார்கள் பசிநீர  
உளம்பொருந் தித் துயில்கூற வெண்ணொட்டிற் கட்டில்மெத்தை  
சீளஞ்செய்யும் பலபிணிகள் தவிராதுய்ப வநுமருந்து 26

வாட்டுபொருந் தாகவிடாய் மாற்றமலா பாதரிபூக்  
கூட்டுநுந் தெண்ணீர்மெய்க் குளிர்க்காடை வெப்பாற்ற  
விட்டுகெட்டி வேர்விசிரி வினைப்பாத டட்சை குடை  
பாட்டனிகள் துடைத்துபண்செய் டளிமலர்க்கா விடம்பின்னும்.

பரிவினொடு முதல்கியிர்தப் படியறம்பன் னுட்புரிந்தீ  
வரிவிழ்ச்சிற் றிடைவள்ளி மாதிருக்குடம்போது  
விரிசுடர்வை வேற்கரச்செவ் வேள்சிவமா வெற்பிசேருந்  
தொருபசுந்தோகையிலேநி யுண்ணடொடிபாற்சென்றணைந்தான். 28

தன்பன்னி வள்ளிபுரி தருமமெல்லாம் பார்த்துமகிழ்ந்  
தன்பினொடு நீபுரியு மறங்கண்டு மகிழ்ந்தனமயா  
மின்பமொடு வேண்டும்வரம் யாதுபுகல் தருதுமென  
மின்பயில்வே லவனுரைக்க மெல்லியல்தாழ்ந்தினையசொல்வாள்.

வேறு:-நம்பினர்க்காக் குந்தெய்வ நாயக வெணையாளையா  
பைம்புனத் திடைவந்தென்னைப் பரிந்துமே விரதால்யான்முன்  
கும்பிடுந் தேவரென்னைக் கும்பிடப் பெற்றேன்மற்றுன்  
அப்புயந் தன்னிழ்ந்தா ரணிந்தரு கிருக்கப்பெற்றேன். 30

இப்பெரு மிதங்கள் யாவு மிறைவநீ தந்திருக்க  
மெய்ப்பெரு வரங்கள்வேறு வேண்டுவ துண்டோவிர்த  
மைப்புய லுறங்குந் காச்சுழ் மல்லலம் பதியெம்பேர்கொண்  
டெப்புவி யோருஞ் சொல்லி யிசைபெறத் தருதியென்றான். 31

அள்ளிலைவே லண்ணன்மகிழ்ந் தாயிழையாள் முதுகுதையந்  
தொள்ளிழையா யிப்பதிதா னுன்பெயரால் விளங்குவென்றான்  
விள்ளறச லூரென்று மெய்க்கருக் கனறுதொட்டு  
வள்ளியறச் சாலையென மற்றதன்பே ரானதுவே. 32

எந்தைபிரா னவ்வரமீந் திறைவியொடு மயிலேறி  
மந்தரமா வெற்புநிகர் வந்ததணி பாசலஞ்சென  
றிந்துதுதற் பேதைதெய்வயா னையைக்கண் டிருபாலும்  
பைந்தொடியா ரிவர்களு மிருந்திடப்பன் னுளிருந்து 33

தேவியா ரிருவரொடுஞ் செவ்வேள் பொன் மயிலேறித்  
தாவிறிருத் தணிநீங்கித் தரியாமற் சிவமலைவந்  
தேவனகண் மாதருட லினிதிருக்கு மேல்வைதனிற்  
றேவருக்காய் வேலையுண்ட திருமுனிவ னங்குவந்தான். 34

அத்திமுகற் கிளவலையு மன்னையர்க ளிருவரையும்  
பத்திமையாய்த் தாழ்ந்திறைஞ்சிப் பரமனார் குரவநின்னை

யித்தினமும யான்பூசித் திடவேண்டு மெனவேண்ட  
வத்தனுமெம் மண்ணையரு மணியுருவிற் புக்கிருந்தார். 35

விந்தமடக்கிய முனிவன் மெய்யாக மும்முறையாய்க்  
கந்தனையு மங்கவன்முன் காதலிமா ிருவரையும்  
புந்தியுடன் பூசித்துப் போற்றியெந்தை விடைபெற்றுச்  
சந்ததமும் வீற்றிருக்குஞ் சந்தவெற்புச் சேர்ந்தனனாள். 36

வள்ளிநாயகி தருமஞ்செய் சருக்கம் முற்றிற்று

தீர்த்த மகிமைச் சருக்கம்

வேறு:-கரிய வன்னிழி தனில் வருங் காரிகைவள்ளி  
பரிவினோடுநல் லறப்புரி செய்கையைப் பகர்ந்தேந்  
தெரிய மாமுசு குந்தற்குக் கோதமன் செப்பு  
மரியதீர்த்தத்தினி சிறப்பையுந் தெரிந்தவா றறைவாம். 1

வேறு:-கருணையந் துறையுணர் கலவிக் கரம்  
பொருவரு தருமத்தின வேலி போர்மக  
டிருவிருப் பாகிய புயத்தன் செல்வத்தி  
னிருதிதுத் தனதன்மெய் யெழிலின் மாசுவன் 2

தருவினை யிகழ்வுசெய் சலசச் செங்கையான்  
பொருதிரை வாரிதி போலுஞ் சேனையா  
னொருகுடை நிழலிற்கோ லோச்ச மாணையான்  
பெருமைகொண் முசுருந்த னென்னும் பேரினான் 3

நிகரறு மனுநெறி நடத்து நீதியா  
னிகல்வலி யசுரர்மே லெதிர்த்து வெங்கண்டு  
மிகமக பதிக்குநல் வெற்றி தந்தவன்  
சுகமலி யுயிர்க்கண்ணை தந்தை போல்பவன் 4

வேறு:-கலியிருடுந்நது நல்லறம் வளர்த்துக் கறைபிடற்  
றண்ணலைச்சுரபி, யொலிசெழு மனுலா டருச்சுனைபுரிந்த வுயர்  
வஞ்சி நகரின்கண் வாழ்நான், வலிசெழு புலனோ ரைந்தையும்  
வென்ற மாதவக் கோதம முனிவன். மலிபுகழ் படைத்த மாமு  
சுருந்த மன்னவன் றனைவந்து சுண்டான் 5

அஞ்சலிசெய்து முகமனன்குரைத்தோ ராக, மிட்டருச்  
சித்துக், கஞ்சுமாமலர்வாழ் நான்முகநிகறகு வ டவுணன் முனி  
வவெவங்கெங்கு, சஞ்சரித்திங்கு வந்தனை யென்னத தனகளைச்  
முசுருந்தன்னினவ, நெஞ்சகத் தரனை யன்றிவேறெனா னு நிமல  
மா முனிவரானிகழ்த்தும். 6

வேறு:-கங்கை முதலாகி உள்ள தீர்த்தமியாவுங் கண்டுபடி.  
ந் தாடிமிகக் கருணையோடும், தங்குபசுபதியைமனக் கவலைதீரத்  
தாழ்ந்துறைஞ்சுவிக்ருவந்தேன் சதமகன்மேற், பொங்குகட லை  
னச்சூழ்தா னவர்களாரும் புறங்கொடுத்தோடப் புரிந்த புகழோ  
யென்றான், புங்கமிகு முசுருந்தக் குரிசிலுள்ளம் பூரித்து மகிழ்  
வின்னொடுபுகலுவானால். 7

பாரில்வரு தீர்த்தத்திற் றெய்யிலெய்தும் பலன்களென்ன  
வென்று மன்னன் பகரக்கேட்ட, சீரிபரன் முனிசெல்வான் பல  
ன்களொன்றோசிக்கத்தி னினைந்ததெல்லாஞ் சிறக்கல்கும், வா  
ரிசன்மான் முதலான கடவுளோரு மாதவரு மாந்தர்களும் மற்  
றுளோரும், பேரியலு நன்னதி கடன்னிறீறப்ப்து பெற்ற பே  
ற்றினையளந்து பேசலாமோ. 8

என்னலுமியான் கொண்டருன்ம வலியினேயை யெத்தீர்  
த்தந் தோய்த்திடிற் தீர்த்திடுஞ் சொல்லென்று, மன்ன னுரைத்  
திடலு முனிவரன கைத்து மாறுதசனன நோய் மற்றுந்தீர்க்கு,  
முன்னவரிதார் தீர்த்தம் பலவாங்கொடி யுண்டதனிற் சிறந்தது  
வுமுரைக்கமுற்றா, தென்னிலுவிப் பதிப்பச்சி மத்தின்விரை  
யென்னுமொரு தலமுள தத் தலத்தினூடே. 9

செப்பரிய தீர்த்தங்கள் பலவாமந்தத் தீர்த்தத்திற் சிறப்பு  
டைய தீர்த்தமேழா, மெப்பரிதாங் கங்கைதன்னிற் பொன்னித  
ன்னிலுததிதனி லாற்றண்டாண்டுக்கோர் நாளின், மெய்ப்புரு  
யந் தாகினிதோய் மகததீர்க்கத் தின மேலாகு மதிற்படிந்தோர்  
ஊருப்பமாகு, மெய்ப்பொருளும் பெறுவர் சிவபதவிசேர்வ ரெ  
ன்னிலதன் பெருமையவ ரியம்புவாரோ. 10

அந்தமகா தீர்த்தப்பீர் சக்திதீர்த்த மகத்தியதீர்த்தம்  
மோங்கு மனுமதீர்த்த, மிந் திரதீர்த்த தம்பரமா னந்ததீர்த்த மிய  
ம்பிடுமங் மளதீர்த்த மிணையிலாத, வந்தவினை தனிர்விர தீர்த்த  
மென்ன வகுத்தவெழு தீர்த்தபெரி மாணினுந்தி, வந்தவய னாத  
யரத் தீர்த்தந்தன்னில் மகிழ்வொடுதோய் தவர்பெற்றமகிபை  
சொல்வாம். 11

வேறு:-பண்டொரு வைகறன்னிற் படைப்பயன் மறந்துநீல  
கண்டநல் லருளினிலே சுருதமுடிவுவந்து  
தண்டருங் கமலப்பூத்த சத்திமாதீர்த்தந்தன்னைக்  
கண்டதின் மூழ்கிவேதங் கரைகண்டுவிதிப்புங் கண்டான். 11

மாதவன் விடத்தைபூட்டி வன்முலைப்பாலைத்தந்த  
பூகளை தன்னைக்கொன்ற பொருபழி விடாதுபற்றத்  
தீதினை யசுற்றுஞ் சத்தி தீர்த்ததின் வந்துமுழ்சுப்  
பாதக மனைத் துநதீர்ந்து பழம்பகித் துவரைபுக்கான் 13

அகத்திய தீர்த்தந்தன்னி லறத்தனா நிருதிதேயந்தா  
மகத்துவ மிகுந்தோர் திக்கின் மன்னவனான பாரிற்  
புகழ்ப்பெருக் குடையகாதி புதல்வனு மதிற்பபடிந்து  
சகத்தியல் கடந்து நின்ற தவர்கள்தன் றலைவனான் 14

பொன்னுலகிறையாய்க்கு போந்திடு நகுடமன்னன்  
பன்னகமாகித்தீராப் பழிபெறுங் கொடியசாபஞ்  
சொன்னளித் தீர்த்தந்தன்னிற் றேய்ந்துதன் சாபநீங்கி  
மன்னுல காண்டுவெள்ளி மலைச்சிவ கணங்களானான் 15

அருவினை முழுதூர் தீர்க்கு மனுமன்மா தீர்த்தந்தன்னிற்  
றருமனோடைவர்முழுகித் தரியலர்ச் செகுத்துவாச  
மருமலி வாகைகூடி மண்ணுல கதனையாண்டு  
திருமலி தேசமன்னர் திறைதர வாழ்ந்தார்மன்னோ 16

இந்திர தீர்த்தந்தன்னி லியம்பரும் பாண்டுமன்னன்  
வந்ததின் மூழ்கிப்பாண்டு வலிபிணி தீர்ந்துவாழ்ந்தான்  
மந்தர வரைக்குத் தாம்பாம் வாசுகி தானுமூழ்கி  
மூந்துவெங் குன்மலீங்கி முடியாத விற்பமுற்றான், 17  
சிதமார் பரமானந்த தீர்த்தத்திற் சிலம்பின் வந்த  
மாதர்கள் மூழ்கிச்சேற்கண் மலைமகள் சபநீங்கி  
மேதகு மிலக்கத்தொன்பான் வீரரைப் பயந்துவெள்ளிப்  
பூதரத் தனிலெம்மனை பூப்பதத்தடிமை பூண்டார். 18

சித்தர்கள் பல்லோர் மூழ்கிச் செங்கதிர் தேசமேவி  
மெய்த்தகு முகம்பல் கண்டு வீற்றினி திருந்தார் மற்றுள்  
சத்திப பரமைமூழ்கித் தண்டுள வேரையுற்றான்  
பத்தர்கள் பலபேர் மூழ்கிப் பாகதியுற்றார் பின்னும். 19

இயம்புமங் கலதீர்த்தத்தி விரதிதேயந் தெரிந்தமரன்  
வயம்பெறு மாவியுய்ய வரங்கொண்டின் பசுகங் கொண்டரன்

தயங்கிய வீரதீர்த்தர் தனிற்சுக்கி ரீவன்றோய்ந்து  
செய்ப்பெறு மிராமனட்பாய்ச் சென்றுதன் பகையைவென்றான்  
இவ்வெழு தீர்த்தந்தன்னு ளியாதொன்றை விழிபாற்காணிற்  
செவ்விய காத்தாற்றீண்டிற் றோய்ந்திடிற் செல்வங்கல்லி  
கவ்வைமங் கலமேபெற்றுக் கருதுபல் போகந்துய்த்து  
வெவ்வினை பலவுநீங்கி வீட்டின்ப முறுவரன்றே 21

சொன்னளில் வெழுதீர்த்தத்தார் தோய்ந்திடி லுலகிலுள்ள  
பன்னநற் தீர்த்தந்தன்னில் படிந்திடும் பயன்வந்தெய்தும்  
தன்விந ரில்லாவந்தத் தடத்தினிற் றென்புலத்தோர்க்  
குணனருங் கடன்களாற்றிச் சிவலோக முறுவரன்றார். 22

நண்ணுமத் தடத்திற்றோய நடந்திடி. னடியொன்றுக்குத்  
திண்ணாமம் வாசபேயஞ் செய்பலன் றருமென்றாலப்  
புண்ணிய தீர்த்தம்போலப் புவனமோர் மூன்றினுள்ளும்  
எண்ணிவழி றுண்டோவெங்கு மிணையில்மா தீர்த்தமாதோ. 23

மன்னவ ரீயங்கெய்தி வாசவ தீர்த்தந்தோயி  
னின்னது பிணியுமென்றும் நீங்கரும் பிறவிநோயு  
மின்னவை யாவுந்தீரு மேழுதீர்த்தத்து முழுகிற்  
பின்னரியான் சொல்வதென்ன பேருலகாண்டு பன்னான். 24

இந்நீர யோகபோக விற்பவெள்ளத்தின் முழுகிச்  
சுந்நீர சேகரன் றன் றுணிமூல் குறுகுவாயென்  
பந்தமில் முனிவன் சொன்ன னரசனற் புதத்தனாகிச்  
சிற்தைநன் மகிழ்ச்சிபொங்கச் சிவாசலந் தன்னிற் சென்றான். 25

மகபதி தீர்த்தப்பாங்கர் வந்ததின் முழுகுமுன்ன  
மிகவுமெய் வருத்தஞ்செய்யும் வெங்குமைப் பிணியுநீங்கிப்  
புகழ்கொள்வேளுருவம் பெற்றான் பொருவின்மற் றையதீர்த்தத்  
மகமிது மார்வத்தோடு மாடிவெற் பதனிலெய்தி. 26

ஷண்டர்கள் யாரு முய்ய வாழிநஞ் சயின்றநீல  
கண்டனை யவன்பால் வைகுங் கருணைசே ருமையை மாவைத்  
திண்டிற்ற் ருரைக்காய்ந்த சேந்தனை யிருபால்வையும்  
பண்டருமொழிமினாரைப் பணிந்து மெய்த் துதிகள்கூறி 27

வேண்டுகி வரங்கள் பெற்று மீண்டுதன் கருவூரெய்தி  
யீண்டுல காண்டுபன்னா ளிருவரு மறையும்பன்னாட்  
டேண்டியுங் காணாவிந்து சேகரன் வீற்றிடுங்குஞ்  
சேண்டோடு கபிலேதன்னிற் சென்றுநற் கணமதரானுன். 28

வேறு:-இன்னதன்மைய சிவன்மலை பியிலைப்  
பன்னுகோடியி லொன்றியாந் தெரிந்தமை பகர்ந்தே  
மன்னவாகன னிகர்த்திடு மருந்தவமுனிவி  
ரென்னவோதிய காதையை வினவின ரெவரும். 29

வேறு:-மெய்புளகரும்ப மொழிதமொற விழிகள்நீர் துளி  
த்திடச் சிரமேற், கைகுவித் தயில்வேற் கைத்தல வேந்தைக்  
கமலமா மலர்ப்பதம் நெஞ்சிற், றைவர விருத்திப் பரவசமடை  
ந்து தணிவிலா வற்புதமெய்தி, ஐபனாஞ் சூத முனிவனையருச்சித்  
தடிபணிந் துனியனகூறி. 30

வானளவளந்த வ்யர்சிவாசலத்தின் மகிமையைச் சொற்றிட  
வினவி, யீனமா ருடல மெடுத்திடும்பயன்கள் யாவையுமின்றினி  
தடைந்தேம், தூநிலத் தவரிற் றேவரில் நின்போற் சூருதிநூல்  
பலவுமா ராய்ந்து, தேனமு தேய்ப்பச் சொல்வரா ரென்னத்  
திருத்தகத் துகித்தினிதிருந்தார். 31

வாழி.

புவனி வாழ்கப் புயல்பெய்க நல்லிறை  
மவுலி வாழ்க வளரற மோங்குக  
உவமை யின்முறை யோங்குக தொண்டர்கள்  
பவமுறமுதுப்பன்னிப்பாவவே. 32

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.  
ஆ சருக்கம் 14க்கு,  
விருத்தம், 497.

சிவமலைப் புராணம் முற்றிற்று.



## சிவமலைப் புராணச் சுருக்கம்.

காப்பு.

சீரிலகு மதிவெணிச் சிவபெருமா னாயனநின்று  
நீரிலகி யறுமாதர் நிரம்பவளர்த் திடவுமைபாங்  
கூரிலகு மயிலேந்திக் குறைநீக்கி மயிலேறித்  
தாரிலகு மணமேவுந் தற்பரன்பொற் பதந்துணையே.

கடல்குழந்த இந்திலவுலகில் நல்லபுண்ணிய தீர்த்தங்கள் நிறைந்ததும், திவ்வியமான புஷ்பங்களாலும், பழங்களாலும் பரிமள நிறைந்துள்ள அடர்ந்த சோலை சூழ்ந்ததுமானது நைமிசா ரணியமென்னும் ஒருபுண்ணியசேஷத்திரம். சூரிய சந்திரர்களது கிரணங்கள் புகாது மரங்களால் அடர்ந்திருப்பதால் குளிர்த்து இருள் செறிந்து விளங்கும். அங்கங்கே உள்ள நாகரத்தினங்கள் விளக்குகள் போலவிளங்கும். மூன்றம்பிறைச்சந்திரனைச் சடைமுடியிலேதரித்த சிவபெருமானை யன்றி மற்றொரு கடவுளுண்டு என்றுநம்பிவணங்காத சிந்தையுள்ள மாதவர்களின் கூட்டங்களே அங்கங்கு நிறைந்திருக்கும். ஆகவரீயம், காருகபத்தியம், தக்ஷிணக்கிரேயம் என்னும் அக்கினிவளர்த்து ஒயம் வளர்ப்பார்கள். அந்த ஒமத்திற் சொரியும் பால் நெய்யால் எழும், புகையை மேகமெனநினைத்து மயில்கள், தங்கள் பொற்சிறைகளை விரித்து நடிக்கும். அங்குள்ள பார்ப்பார்கள் சொல்லும், வேதம், ஆகமம், புராணசாஸ்திரங்களை எப்பொழுதுங் கேட்டிருக்கும் கிரியும், பூவையும், வாக்கியமும் அர்த்தமுந் தவறாமற் சொல்லும். அங்குள்ள மிருகமும், பக்ஷிகளும் தருமநெறியில் ஒழுகல்வழியும். புலாலுண்ணுவதால் நரகத்தை யறுபவிக்க வேண்டுமென்று தெரிந்தோ! அல்லது முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளைபுமென்னும் வாக்கிய முள்ளதால், இந்தபழிக்குப்பழி இப்பொழுது நம்மாற் கொல்லப்பட்ட உயிர் பின்னிட்டு நம்மைக்கொலைசெய்ய மென்று நினைந்தோ மற்றொத்தக் காரணத்



தாலோ பூனைகளும் அந்தக் கோஷத்திரத்தில் புலால் அருந்துவதில்லை. மற்றையுயிர்களிடத்து அன்பு பாராட்டும். மாயவன் மனைவி சீதைவிக்கும், பிரமன்தேவி சரசுவதிக்கும், வசிட்டா பத்தினியாகிய அருந்ததியம்மனுக்கும், கற்புலக்ஷணங்களைத் தெரிவிக்க வல்ல தவசிரேஷ்டர்களது பத்தினிமார்களின் கூட்டங்கள் விளங்கி இருக்கும்.

இதுவன்றி பாம்பின் படத்தமீது எஃகு ஏறிவிளையாடும், மான்குட்டிகள் பயமின்றிப் புலிமுலையில் பால்குடிக்கும். குரங்குகள் நண்டினிடத்துச் சிறகங்கொண்டிருக்கும். சிங்கக்குட்டிக்கு யானையும்பிக்கையால் தண்ணீர் அள்ளிவிடும். பருந்துடன் கிளி ஒருகூட்டில் வசிக்கும். இப்படி ஜாதிப்பகையுமே இல்லாது சார்தாகாரத்தைத் தருகின்ற அந்தத்திவ்ய பூமியிலே மோக்ஷத்தை பெறவேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர்களாய்ப் பஞ்சாக்ஷரமன்றி வேறு மந்திரமும், விபூதி, நுத்ராக்ஷமன்றிப் பிறபூஷணங்களும் பூனாதவர்களாய் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளாரது திருவிளையாடல்களைப் புகழ்த்தக்கவர்களான பெரியோர்கள் செழித்திருப்பார்கள்.

இவ்வித மேன்பாடு கொண்டுள்ள தவசிரேஷ்டர்களின் மத்தியில், ஸ்ரீநீலகண்டபபெருமானின் திருவடிகளைச்சந்தஞ்சிந்தைசெய்து கொண்டுள்ள சூதமுனிவர், வேங்கைத்தேவால் விரிப்பின்மேல் வீற்றிருந்தனர். அந்தச் சூதமுனிவரை முனிவர்குழாங்கள் வந்தனம் செய்து ஐயா, வேதியனா பிரமதேவனைப் போன்றவரே! உலகத்தில் சலனதொல்லே நீக்கத்தக்க சிவதலமானியங்களைப்பல திருவாய் மலர்ந்தருளினீர்; அவற்றைக் கேட்டு எங்கள் தீவினை நீங்கி மனச்சுத்தம் பொருந்தினோம். ஆயினும் எல்லாத்திசைகளிலுமுள்ள சகல தலங்களிலும், சிவஷண்முகப்பெருமானுக்கு இனிதாய், அந்தக் கந்தப்பன் எப்பொழுதும் நீங்காது வசிப்பதாய், எந்தக்காரணங்களாலும் மற்றொன்று, இத்தலத்துக்கு ஒப்புள்ளது என்று சொல்வதற்கில்லாது விளங்கத்தக்க ஒரு தெய்வீகத்தலத்தை எளியெங்கா கடைத்தேறும் வண்ணம் சொல்லியருளல் வேண்டுமென முனிவர்கள்

வேண்டுமெனும், பிரம் விஷ்ணுக்களால் காணப்பெறாது பிரம் சிவத்தின் பாதாவிந்தங்களை சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

அளவிலடங்காத விரிவான காந்தமகாபுராணத்து ஆறுசீங் தைகளில் ஈசான சங்கதையில் மூர்த்திதல தீர்த்தங்களில் விசேஷமாகக் கூறப்பட்ட ஒப்பற்றதலம் இதுகாணென மனத்திற் றேறி, தேகமபுனக முறக்கண்களில் நீர்த்ததும்ப நாக்குளற இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசின்மீது கூப்பி, சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் பாதங்களை மனதில்தியானித்துச் சொல்லத்தொடங்கினார் சூதபுனிவர்.

### சிவமலை.

பூர்வ காலத்தில் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேசுவரர் திரிபுர அசுரர்களைக்கொல்லுமா பொருட்டு வாசுகியை நாணியாகக் கொண்டு, வில்லுக்காக மேருகிரியை எடுத்து வளைக்கும் பொழுது அந்தப்பொன்மலையிலுள்ள பல சிகரங்களில், சிவபெருமானுக்கு மிகவிருப்பமாக உள்ள ஒரு கொடுமுடி இவ்வுலகத்தில் விழுந்தது. அதனால் அந்தமலையைச் சிவமலை என்பார்கள். அது முதலாகத்தில் பொன், இரண்டாமுகத்தில் வெள்ளி, மூன்றாமுகத்தில் செப்பு, நான்காவதான இந்த கலியுகத்தில் கல் ஆதலால் இந்தப்படி மாறுவதால், காமரூபஜோதி கிரியென்றும் ஆன்றோர் கூறுவார்கள். இதுவே அன்றிப்பற்பல ஏதாக்களால் அம்மலையானது, சிவனைப் போலவும், மாயவனைப் போலவும், பிரமனைப் போலவும், விராகனைப் போலவும், சுப்பிரமணியனைப் போலவும், இரத்திரனைப் போலவும், விளங்கும். உயரத்திலும் வளப்பத்திலும் ஒப்பற்ற சிவமலை யென்று உள்ளமுருகித் தீர்பத்தியான நம்பிக்கையுடன் சொன்னால் தீவினைகள் நசிக்கும். லட்சுமிக்கடாக்ஷம் வரும், புண்ணியமுண்டாம் சித்திகள் கூடும், அந்தக்கிரியை ஒருதரம் சுற்றினவர்கள் அரசராவார்கள். இருதரம் சுற்றினோர் இந்திர பட்டம் பெறுவார்கள். மலைமேற்றிக் கந்தப்பெருமானைத் தரிசித்தவர்கள் பிரமபதவி பெற்று இருஷ்டித்தொழிலை நடத்துவார்கள். உலகத்தில் காசிமுதலிய தலங்களிற் செய்கின்ற வீரதம், பூசைமுதலியவைகளை இங்கு செய்

தால் விசேஷபலனுண்டு. கார்த்திகைநட்சத்ரத்தன்று தரிசித்  
தோர் உத்தமமான பலனை அடைவர் என்பது நிச்சயமாகும்.

### ச த் தி ம லை .

இமயமலை யரசன் தவபுத்திரியர்க் அவதரித்த, பார்வதிதே  
வியாசை மணம்புணர்ந்த பரமேசுவரன், உமாதேவியாருடன் கை  
லையங்கிரியடைந்தனர். ஒப்புமைமயற்ற கோவிலுள்ளே சேர்ந்  
தனர். யாவர் வரிலும் உள்ளே ஒருவரையும் விடவேண்டாமெ  
ன்று நந்தி கேசரனுக்கு கட்டளையிட்டுப் பார்வதிதேவியோடு  
திருவிளையாடல் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். சூரபனமன் முத  
லிய தேவர்கள் ஒருங்குகூடிக் கைலையங்கிரிச் சாரது தங்கள்  
வரவைப் பரமேசுவரருக்கு விண்ணப்பமாக்குப்படி நந்திகேசரரை  
க்கேட்டுக் கொண்டாகள். இப்பொழுது உள்ளே போகக்கூ  
டாது நீலகண்ட பரமேசுவர் உத்தரவு வருமென்று கூறினர்.  
தேவர்கள் தங்கள் குறைகளை முறையிடப், பரமேசுவர் நந்தியை  
அழைத்துத் தேவர்களை உள்ளே விடக்கட்டளையிட்டனர். தே  
வர்களே! ஒப்பற்ற ஒரு குழந்தையைத் தருவேன். அக்குழை  
ரன் வெகுசிக்கிரத்தில் தோன்றி அசுரர்களை வேரறுப்பன பய  
மின்றிச்செல்லுங்க ளெனறனர். தேவர்கள் சந்தோஷத்துடன்  
தம்மிருப்பிடம் சேர்ந்தார்கள். ஐம்முகக்கடவுளாகிய எம்பெரு  
மான் ஆறுமுகத்துடன் வீற்றிருந்தனர். ஆறுமுகங்களினி  
றும் அக்கினிப்பொறிகள் தோன்றின. அவற்றை வாயுதேனும்,  
அக்கினிதேவனும், ஏற்றுக் கங்கையில் விட்டார்கள் ஆறுகுழ  
ந்தைகளாயின. இதனைக் கேள்வியுற்ற பார்வதிதேவியார், இத்  
தனைகால மிருந்தும் நம்மிடத்து மகவினை உற்பத்தி செய்விக்  
காது கண்வழியாகப் பரம்பதிசெய்தனரே என வருத்தங்கொ  
ண்டனர். எழுந்துநடந்தனர் அத்தேவியார் பாதத்தில் அணிந்  
துள்ள ரத்தினங்களை சிவபெருமான் நோக்கினர். நவமணிகளி  
லிருந்து சிறந்த வடிவுடன் ஒன்பது பெண்கள் தோன்றினா  
கள். அப்பெண்கள்மீது உருத்திரமூர்த்தி நோக்கப்பட்டது.  
அப்பெண்கள் கருப்பமானார்கள். இதனையுங்கண்ட நம்பிராட்டி  
யார் கோபங்கொண்டவராய் அப்பெண்களைப்பார்த்து நீங்கள்

கொண்டகருப்பம் குமுர்தை பெறுது இருக்கக்கடவீர் எனச்சபித்தனர். உடனே கயிலையங்கிரியைவிட்டு நீங்கி நடந்து சிவமலையை அடைந்து அரியதவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். கருவெளிப்படாது வருந்திய நவமாதர்களுமும், பாமசிவத்தினிடத்து அடைந்து வணங்கி எம்பெருமானே! உமாதேவியார் இட்டசாபத்தால் வருந்துகின்றோம் பிரசவிக்கும்படி அதுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென வேண்டினார்கள். பார்வதிதேவி கொடுத்த சாபத்தை ஒதுவராலும் நீக்க ஒண்ணது, அம்மைபார் சிவமலையில் எழுந்தருளியிருக்கிறார், அங்குபோய் அடிபணிந்து சாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்களென அனுப்பினர். அந்த உத்திரவு பெற்ற மாதர்கள் சிவமலையை அடைந்து பார்வதிதேவியாருக்கு ப்பணிவிடைசெய்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிராட்டியாருடைய கோபத்தைத் தணிக்கவேண்டுமென்ற சிவபெருமான், அலையங்கிரியை நீங்கிப் பாங்குமண்டலத்துள்ள சிவமலைக்கு எழுந்தருளினர். காளகண்டம், திரிநேத்திரம், சடை, பிறை, கங்கை முதலியவற்றை மறைத்து, நல்லவடிமைந்த மன்மதவடிவாகத் திருநீற்றொளி விளங்கப்பாதுகை, யோகபட்டிகை, தண்டு முதலியன கொண்ட தவவடிவிராய்த் தேவியார் முன்தோன்றினர். தேவியார், வந்ததவசியை ஆதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து ஐய, எந்த நாட்டினின்று என்னகாரியதிமித்தம் இங்கு வந்தீர்கள் என வினவினர்.

கயல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாயகமே! எந்த நாளும் எந்தப்புலனமும் எமக்குச்சொந்தம், என்றாலும் மேருமந்தரகிரிக்கு வடபாகத்தில் வசித்துள்ளோம்; ஒப்பற்ற மகிமை கொண்ட ஒரு புத்திரனைப்பெற்றேவோம். அதற்காக ரதி லட்சுமியைவென்ற அழகும், அருந்ததி கற்பும் பொறுமையும் சீலமும் உயிர்களிடத்தன்பும், தர்ம குணமும், ஈகையும், தவகுணமும், மங்கைப்பருவமுள்ள ஒருகன்னிகையைத் தேடினேன்; கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நீசெய்ததவமும், எனது சுபதவமுங்கூட உன்னைக்கண்டேன். என்ற மொழிகேட்டவுடன் சிவ! சிவ!! என இரண்டு காதுகளை மூடிக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு இரண்

உடி உமயவள் எடுத்துவைக்குமுன், காளகண்டதிரிநேத்திரதா  
ரியாய் விருஷபவாகனமீது தோன்றினர். உமயவள் கையைப்  
பிடித்துக்கொண்டு, உன்னுடன் கூடுமானந்தம் உள்ளடங்காமற்  
பொங்கி எம் கண்ணின்வழி அக்கினிப்பொறியாக வந்தது. உன்  
னையன்றிக் கந்தன் எப்படிவருவன்? அந்த ஆறு பொறிகளும்  
ஆறுகுழந்தைகளாகச் சரவணப்பொய்கையிலிருக்கின்றன. அந்  
தக்குழந்தையைப் பார்ப்பாயானால் உன் தனபாரத்தில்பாலூ  
றும்என்றனர். இந்தமலையில் நீ அருந்தவம் செய்தபையால் இக்  
கிரிச்சுச் சத்திமலை யென்று இனிப்பெயர்விளங்கும் என்றுகூறி  
விடபவாகனத்தில் பார்வதியையும் ஏற்றிக்கொண்டு கைலாயம்  
சென்று, சரவணப்பொய்கைக் கரைசேர்ந்து குழந்தைகளைப்  
பார்என்றனர் பரமசிவம். மலைகளும் குழந்தைகளை ஆவலோடு  
சேர்த்து எடுக்கவே, ஒருடலும், ஆறுமுகமும், பன்னிரண்டுகை  
களான திருவடிவமாக விளங்கினர் சுப்பிரமணியர் துடையி  
ன்மீது அவ்விளவலைவைத்து பொன்வள்ளத்தில் தனதுதனபா  
ர்ப்பாலைச்சொரிந்து ஊட்டித்தனக்கும், தன்மனோனான சிவபரஞ்  
சுடருக்கும் இடையே இந்த கந்தப்பெருமானை வைத்தருளினர்.  
தேவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள். தேவர்களை வகள் தோத்திரம் புரி  
யக் கயிலைமலையுச்சி சேர்ந்து வீற்றிருந்தனர் தேவர்களெல்  
லோரும் வணங்கியிருந்தார்கள்.

### வீரையானது

வெள்ளியங்கிரியில் அருளோடு வீற்றிருந்தருளும், சமய  
த்தில் உலகமாதாவாகிய தேவியைப்பார்த்து, உன் பாதச்சிலம்  
பில்வந்த ஒன்பது பெண்கள் கொண்ட கருப்பம் வெளிப்படா  
திருக்கச்சாபம் கொடுத்தலையே, அதனால் அவர்கள் வருந்துகி  
றார்கள். அந்தக்கருப்பத்துள்ள சிசுக்கள், உனது குமரவேலனு  
க்குத் துணைவராய், தூணினின்று வந்தநாரசிங்கமும் பயப்படு  
ம்படி, கையாற் புடைக்கும் வல்லமைபெற்றவர்களானவர்கள்.  
ஆதலால் கருவுயிர்க்கும் வகைசெய் எனப்பரமசிவம் கூறினர்  
உமையவளும் அவ்வாறே ஆகுக என்றனர். சிவமலையிடத்தே  
தவம்புரிந்துள்ள ஒன்பது பெண்களும் வீரவாகு, வீரகேசரி,

வீரநீரன், வீரபுரந்தகன், வீரமஹேசுரன், வீரமகேந்திரன், வீரமார்த்தாண்டன், வீரராசுஷன், வீரராந்தகன் என்றும் ஒன்பது வீரர்கள் உதித்தார்கள், அந்தப்பெண்களின் ஸெயர்வையில் ஒருவட்சம் வீரர்கீள் பிறந்தார்கள். இவ்வீரர்களின் பெருக்கத்தால் அந்தத்தலத்துக்கு வீரமாபுரம் எனப் பெயராயிற்று.

இப்படியுள்ள வீரர்களெல்லோரும் சிவமலையிலிருந்து அரிய நவம் செய்தார்கள். பரமசிவம் பிரத்தியக்ஷமாய் என்ன வரம் வேண்டுமென்றனர் சுவாமி! தேவரீரது திருவடித்தொண்டுசெய்த நஞ்சும் வரமே வேண்டு மென்றனர். மகிழ்ந்த சிவ பெருமான் வீரரைநோக்கி, வேலாயுதத்தைத் தரித்துள்ள இந்த கந்தன் எமது புதல்வன், உங்களுக்கு மூத்தோன். யாவருக்கும் மேலானவன். இவன் உத்தரவுப்படிக்கு ஏவல்செய்து கொண்டிருப்பீரேல, எனக்கும், புவனமுழுதுமின்றாருக்கும் தொண்டு செய்தலினால் ஆபிரமடங்கு அதிகபலனை இவன் கொடுப்பன்; எனக்கறி உமைமயாடு கைலைசென்றனர் இவ்வீரர்களுடனே சுப்பிரமணியக்கடவுள் அவ்வனத்தில் பலவிளையாடல்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

### அகத்தியமுனி உபதேசம் பெறல்.

சத்தி வேலாயுத மூர்த்தியாகிய கந்தப்பெருமான் நவவீரர்களாதிபர்களுடன் கடவுள் பருவிளையாடல் செய்தருளியிருக்கும் காலத்தில், அகஸ்தியமுனிவர் சுப்பிரமணியக்கடவுளை வந்து உணங்கினர். பரமதேவனும் தெளிந்திடாத வேதப்பொருளை வளர்த்து அறிந்துய்யுமாறு அறிவித்தனை. பதஞ்சலிமகாமுனிசகு இறைவன் உரைத்த வடமொழிக்கு எதிர்க்கத், தென் மொழியாகிய தமிழியலை எல்லாம் அடியேனறியும் வண்ணம் தெரிவித்தனை. ஜனனத்தனையை நீக்க நின்மலன் திருவடியில் வீற்றிருக்கத்தக்க மார்க்கத்தை அருள வல்ல மெய்மையான ஆசும மார்க்கத்தை எளியேனுக்கு அதுகிரகிக்கவேண்டுமென்று அகஸ்தியமுனிவர் வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டனர். கரு

ணைக்கடலாகிய குருநாதமூர்த்தியானவர் புன்சிரிப்புடன் சொல்வாராயினர். தருமசிந்தனை, தவநெறி, வேதப்பொருளுணர்ந்து ளல்; பிறனிப்பினியை நீக்கும் மனம், எல்லாவுயிரிடத்தும் இரக்கம், சிவபஞ்சாஷ்டா ஜபம் முதலிய மற்ற சற்குணங்களுடன் திணைநெய்துச் சுத்தராஇருப்பவர்களுக்கு ஆகமம் கூறலாம். தன்னம், யாகம், பொறுமை, தவம், ஒழுக்கம், குலம், கல்வி, வித்தை, அகப்புறப்பூசை, நற்குண முதலியனவெல்லாம் உன்னிடத்து அமைந்திருக்கின்றன; ஆகலால் உனக்கு ஆகமத்தைச் சொல்லலாம் எனக்கூறி நவவிதர்கள் முதலியோரைப்பிரிந்து, ஆத்திமா நிழலுக்குத்தனித்து வந்து இருந்து அகஸ்தியமுனி தெளியுப்படி சுப்பிரமணியர் உபதேசிக்குன்றார்.

எனது பரம பிதாவாகிய சதாசிவமூர்த்தியினது நான்கு திருமுகங்களிலிருந்து நான்கு வேதங்கள் தோன்றின. அந்நான்குமுகத்துக்கும் மேன்முகமான உச்சிமுகத்திலிருந்து ஆகமம் தோன்றின. அந்த ஆகமத்தை எனது அம்மைபிராத்திக்க, எமது பிதாஉபதேசித்தார், அவர் மடியிலிருந்து நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதனைச் சுருக்கிக் கூறுவேன் என்றனர் சுப்பிரமணியர். ஆகமார்தம் என்னும் சித்தார்த்தத்தின் சாரமானது என்னெனில், பதி-பசு-பாசம் எனப்பதார்த்தம் மூன்று. பதியெப்படி அநாதியோ அதுபோலப் பசு பாசமும் அநாதி. ஆனால் பதியிடத்துப்பாசம் அணுகாது. பதிபொருந்தினால் பாசம் நில்லாது” எனத்திரிபதார்த்த லட்சணத்தைச் சுருக்கமாகத்திரட்டிக் கூறினர். ஆகமங்களை யெல்லாம் ஒருமுறைசொன்னவுடன், குறுமுனி தெரிந்துக்கொண்டனன். சொல்லும் பொருளுமேபோல நிறைந்துள்ள பூரணவடிவத்தின் தன் மையை மருள் கெடும்படி நன்கு தெளிந்து கொண்டனன் அகத்தியமுனிவன்.

### அகத்தியமுனி பூசைசெய்தல்.

எனது தந்தை தாயினும் விசேஷமான கந்தவேளே! உன் அன்போடு பூசனைசெய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடு

இருக்கிறேன் என அகத்திய முனிவர் வேண்டினார். ஒருக்காடி உதயகால சூரியனைப்போன்ற தேஜசுபிரகாசிக்க, நிறமுள்ள மயில் வாகனத்தின்மேல் ஆறுதிருமுகங்களும் வேலாயுதபாணியுமாய்ச் சுப்பிரமணியக் கூடவுள் தோன்றினார். அகத்தியமுனிவர், கண்ட தீர்த்தத்தில் கண்டிகையிலிருந்த கங்கா தீர்த்தத்தைக்கலந்து, அத்தீர்த்தத்தில் முழுகித் திருவெண்ணிற்பூசி உருத்திராக்ஷ வடங்களணிந்து, ஷடாக்ஷ மந்திரஜபம் செய்துகொண்டு கந்தசாமியது திருமுன்புவந்து நெய்முதலாகச் சந்தனக்குழம்பு ஈறான திரவியங்களையுங் கங்காதீர்த்தமும் அன்புடன் அபிஷேகம் புரிந்து, வஸ்திரம், ஆபரணங்கள், புஷ்பவகைகள், சந்தனம் சாத்தி, அன்னம் அபூபவகைகள் திருமுன்பு நிவேதனம் செய்து, ஆசமன அருக்கியபாத்தியாதி ஆகிய பதினாறுவகை உபசாரங்கள் புரிந்து, பூசைகளெல்லாம் சம்பூரணம் செய்தனர்.

திருமுன்னின்று திரிமூர்த்திகளிலும் மேலான சிவபரனுக்கு உபதேசகுருவே! உனக்கு வந்தனம். உமைமையந்த வந்தனம் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! வந்தனம், அசுரர் துன்பத்தை தொலைக்கவந்த கருணைக்கடலே! வந்தனம், உன்னை துதிப்பவர்களுக்கு பத்தி, புத்தி, சித்திமுதலிய பெறும்பேறுகளை அளிக்க எழுந்தருளிய சிவமலைக் கொழுந்தே உனக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!! எனத்தோத்திரித்தனன். சிவமலையாண்டவன் கருணைகூர்ந்து ஏ குறுமுனிவ! உனது பூசையும் தோத்திரமும் உவந்தனம் உனக்கு வேண்டியவரத்தைக்கேள் என்றனர்.

கருணாமூர்த்தியே! அடியேன் பூசைசெய்தின்ற இந்தக்கார்த்திகைமாதம் பெளர்ணமி, கார்த்திகைகநாள் கூடுகின்றநாளில் இந்தக்கிரியைத் தரிசினம் செய்தவர்கள், இந்தநகரில் வந்திருந்தவர், இங்கு வருதற்கு முயர்ச்சிசெய்தவர்கள் மாதம் ஒரு கணப்பொழுதேனும் நினைத்தவர்கள் யாவரேயாயினும், அவர்களுடையபாதகங்களெல்லாம் போக்கிப்போகத்தைய நுபவித்து பதவி பெறவேண்டும். என்னால் காணப்பட்ட தீர்த்தத்தைக்



கண்டவர்சுள், தொட்டவர்கள், முறைப்படி முழுகினவர்களும், எழுமைப்பாவமும்பேய் நற்கதி பெறவேண்டும. இவ்வாறு வேண்டியபடி அதுக்கிரகித்து முனிவனைப் பொதுகைக்குச் செல்ல விடைகொடுத்து, அனைவீரர்களுகூடு மலைப்பிரதேசங்களில் சிவமலையாண்டவர் திருவிளையாடல் புரிந்துகொண்டிருந்தார்.

### அநுமன் பூசைசெய்தல்.

முன்காலத்திலே மேருகிரியின் சிகரம் தகடினாடி யில் வந்து விழும்படி வீசிய வலிபொருந்திய வாயுதேவனின், சிறிப குமான் பராக்கிரமுள்ள அநுமன் என்னும் வீரன், சுப்பிரமணியரை மனதில் நினைத்துள்ளான். அசுரர்களை எதிர்த்துத் தொலைத்தவன். அவன் தவஞ்செய்யச் சிந்தைசொண்டான் வைதிக ராஜதானியான காசிநர்க்குச் சென்று கங்கையில் முறைப்படி தோய்ந்து, வெண்பொடியும் கண்மணியும் பூண்டு, பஞ்சாகூரத்தைச் ஜபித்துக் கொண்டு விசுவநாதனைத் தரிசித்து ஆலயவலைய் வரும்பொழுது அவ்வாறேவருகின்ற வியாசமுனி வரைக்கண்டான். உபசாரமொழிகள் பேசிக்கிரிகால ஞான முள்ள முனிவரே! பூலோகத்தில் தவஞ்செய்தற்கு அரிதான ஒரு நலத்தைச்சொல் என அநுமன் கேட்டான். சூரியபகவானிடத்து அருமையான கலைஞானங்கையெல்லாம் அறிந்த அநுமானே! எண்ணியவரத்தைக் கொடுத்து கதியையும் அளிக் தக்க தலமானது சிவமலை எனப்பெயரியது. அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சரவணபவனை அருச்சித்தால், இவ்வுலகத்திலுள்ள எல்லாதலங்கள் தோறுஞ்சென்று சிவபெருமானைக் கணநாதனை, குகப்பெருமானைத் தரிசித்த பலன்களை யெல்லாம் கொடுக்கும் அந்தத்தலமானது, வராககிரிக்கு வடக்கு காவேரி நதிக்குத்தெற்கு, பேருருக்குத் கிழக்கு, கருவூருக்கு மேற்கு, இதன் மத்தியில் இருக்கிறது என்றான் உடனே அநுமன் புறப்பட்டு நருமதைநதியை அடைந்து முழுகி ஒரு வீங்கழிமடுத்துக்கொண்டு சிவமலையையடைந்து வணங்கிக் காஞ்சிநதியில் முழுகி மலையில் ஆகம முறைப்படிக்கு, சிவவங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தான். அபிஷேகாதிகள் புரிந்து தோத்திரஞ்

செய்தனன். பிரதக்ஷிணமாக வரும்பொழுது ஆத்திமரீழியின் எழுந்தருளியிருக்கும் குமாக்கடவுளைக் கண்டனன். மகிழ்ச்சியானந்தம் கொண்டனன். கங்கையிலப்பிஷேகம் புரிந்து தெய்வ லோகத்துக்கற்பகப்பூக் கொண்டுவந்து அர்சித்துத் தோத்திரித் தனன்.

கந்தசாமி மயில்வாகன ஞடராய்க் காட்சிக்கொடுத்து “வாயுபுத்திரா? உன்பூசையை மகிழ்ந்தோம் வேண்டி யவரத்தைக் கேள்” என்றனர். அனுமன் மனமுருகி “ஐயா, உன்பத தியானம் செய்திருத்தலானவரம் வேண்டும்” என்றனன். அருகில் வாவென்றழைத்து மேனியைத்தடவி “அனுமானே! இசனியனது கொட்டத்தை யடக்கும் பொருட்டு தூணில் வெளிப்பட்ட நரசிங்கத்துக்குச் சமமானமான புஜபலம் உனக்கு உண்டாகும்.” என வரவ்கொடுத்து, இனி கங்காசலமும், கற்பகப்பூவும் கொண்டு வந்து அருச்சுனை செய்துக்கொண்டு இங்கே இருப்பின்னிட்டு முத்தியுங்கொடுக்கிறோமென்று தமது திருவுருவில் மறைந்தனர்.

நாதமுனிவர் காசி, காஞ்சி முதலிய தலதரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு சிவமலைக்கு வந்து உமாதேவியார், சிவபெருமான், சுப்பிரமணியர் தரிசினம் செய்து வரும்பொழுது அனுமனைப் பார்த்து “கற்பகப்பூ இங்குவந்த காரணம் என்ன வென்று கேட்டனர்.” சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குக் கற்பகப்பூ கிடைப்பது அரிதோ, என்றனன். அனுமான். நாதமுனிவர் தேவலோகம் போயினர். நெடுநாள் ஒரு நாள்போல சிவமலையப்பனைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஒருநாள் என் அப்பனே! எனக்கு, முத்தியருளல் வேண்டுமென அனுமன் வேண்டினன். வேண்டியவரத்தை அடியார்களுக்கு ஈட்டவல்ல கந்தப்பெருமான். “ஏ அனுமானே நீ மேருகிரிக்கு வடபக்கமாகப்போய் தவவழி வாக இரு. நீரம் எழுந்தருளிப்பின்பு, முத்தி கொடுக்கிறோம்.” எனவிடை கொடுத்தனர். பணிந்து அனுமான் மேருகிரியில் வடபாங்கில் தவசு செய்து கொண்டிருக்கிறான்.

## இந்திரன் பூசை செய்தல்.

பிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் தனது அரசாணி செலுத்திச் சூரபன்மன் செய்யுந கொடுமைககு ஆற்றாதவர்களாய்த் தேவர் முனிவர்கள் மேருநிர்ச சாரலில் வசித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது கந்தமாதன் கிரியில் ஒரு திருமுடித்துணை சுப்பிரமணியக்கடவுள் விளையாட்டாக, கிரக முதலியவற்றைப் பிடிக்கியும், மலைபேலுள்ளவற்றைத் தண்டிக்கும்படி, பாற்கடலை உப்புக்கடலாக்கியும், நகரத்திரங்கள் நிலைபெறும் படிச்சூழ் திக்கயங்களை மாறுவித்தும், அடிக்கடல்களையும் ஒருதிக்குக்கு வரச்செய்தும், தேவதருக்களைப் பூலோகத்திலேநட்டும பல அரிய காரியங்களைச் செய்திருந்தார். இராசஷதர்கள் செய்யும் மாயம் இது வென்று நினைந்து தேவர்களும, இந்திரனும், வந்தார்கள். தேட ஒருவரும் அகப்படவில்லை குமரக்கடவுளைக் கண்டார்கள். வஞ்சக வேடம் போட்ட அசுரபுத்திரன் என்று எண்ணியுத்தம் தொடங்கினார்கள் தொடக்கத்தாண்டுகளில் லாம் குமரன் பாதத்தில் பணிந்து சென்றன. இவன் சிவனல்ல, வீஷ்ணுவல்ல, பிரமனல்ல, வீரபத்திரனுல்ல அல்லமலும், சிங்கமகாசூரனுமல்லன், சூரபன்மாவுமல்லன், தாமகாசூரனுமல்லன், ஆனதால் மற்றவர்கள் புஜபலம் நமக்குச் சமனமாகுமா? என்று இந்திரன் தன் வச்சிராயுதத்தைக் குமரன்மேல் விசி முன், அது முருகவேளினடியில் விழுந்து சென்றது. கந்தப்பிரமான் ஒரு கணையை ஏவியார் தேவர்களை யெல்லாம் விரட்டிச் சென்றது. இதனைத் தேவகுருவர்து வேலவன் பாதத்திற் பணிந்து, “ஐயா, சூரபன்மன் தேவருலகஞ்சென்று இந்திராணியைக் கலக்க நினைத்தான் அதனால் தேவர்களை இந்திராணியுடனும், சிலதேவர்களுடனும் மேருநிர்சைபந்து வசிககரர்கள், தேவலோகத்திலிருந்து இந்திரகுமரன் சயங்கலையுட, மற்றும் தேவர்களையும் பிடித்துக்கட்டி வீரபயோதிரசுந்திர சிறையாக் கிடத்தினன். வ! வேலாயுதக்கடவுளே! தேவரீர் எப்பொழுது எழுந்தருள்க்குமோ என்று காத்திருந்தோம் இப்பொழுது

அரக்கனென நினைந்து தேவர்கள், அணைகளை எய்து விட்டனர் அது தேவரீர் பாதத்தைப் பணிந்து சென்றது. குமார்கடல் ளென அறியாது செய்த தப்பிதத்தை மன்னிக்கவேண்டு” மென மன்றாடித் தேவர்களும் முறையிட்டார்கள். தேவர்களே! நீங்கள் மேருகிரியிடத்து இருங்கள் என முருகவேள் விடை கொடுத்தனர். வியாபகவான் தேவர்களைப்பார்த்துத் “தேவர்களே, எம்பெருமா னென்றறியாது வச்சிரமுதலிய ஆபுதங்களை ண்டெறிந்தபாவம் நீங்கும் படிக்கு பாதகண்டத்தில் தக்பிண தேசத்தில் காவேரிநதிக்குத் தென்புறமாகச் சிவமலையென ஒரு புண்ணியமலையிருக்கிறது அதிர்ச்சென்று பூசனைபுரிக எனத்தே வேந்திரன் சொல்வான். தக்பிண தேசத்தில் குரனுடைய கிளைகளிருக்கிறார்கள். அவர்களால் தொந்திரவு நேருமே என்றான். “ஆனால் அங்குச்சென்று பூசிக் குங்காலம் சமீபத்திருக்கிறது அப்பொழுது செய்யலா” மெனப் பொன்னாவன் சொன்னான். எல்லோரும் மேருகிரியிலிருந்தார்கள். அசுரர்கள் துன்பம் சகிக்காத தேவர்கள் கைலைசென்று பரமேசுரரிடம் அழுதுார்கள். பரமேசுரர், குழந்தைக் குமாரரை அழைத்து மடிமீதுநுத்தி அரக்கர் குலங்களை நாசஞ்செய்து தேவவுலகத்தை இந்திரனா னும்படிசெய் வவா வெனக் கட்டியாரிட்டனர். அவ்வாறே லட்சத்து ஒன்பது வீரரால் தேவர்களுடன் வென்று அசுரர்களை வேரறுத்து தேவலோகத்தில் அரசு செய்யும்படி இந்திரனை இருத்தி தெய்வயானையை மணந்து கைலைபங்கிரியில் குமார்கடவுள் வீற்றிருந்தனர்.

இந்திரன் செல்வச் செருக்காலும், மாதாசையாலும் சிவ கலத்திற் சென்று பூசிப்போம் என்பதில்லா திருந்தமையால் புத்தி மாறாட்டமாய்விட்டான். நாரதர் அங்குச்சென்று இந்திராணியைபக்கண்டு, இந்த மாறாட்டந்திருத்தற்கு தேவர்கள், தேவ த்திசஞ்செய்பீத் திரிபுரத்தை தகித்தும், நாசிபுமலையென பலம் வளும்படிபாக அதுமலுக்கு வரவகொடுத்த, சிவமலையாண்டவ ளைப் பூசித்தால்தான் இப்பாவம் சீங்குமென மொழிந்தனர்.

தேவேந்திரன் முன் சசிதேவிசென்று நாரதர் கூறிய வற்றைத் தெரிவித்தனள் “ஆம், ஆம். சூரசம்மார மானவுடன் சென்றிருக்க வேண்டும் தவறியதால்தான் இத்துன்பம் வந்தது.” என்று கூறித் தேவர்கள் சூழப் பொன்னிலகம் விட்டுச் சிவமலைக்குவந்து வணங்கி சிவமலை யாண்டவனை அன்பாக அபிஷேகாதி உபசாரங்களால் பூசித்துத் தோத்தரித்தனன். சிவமலைப்பெருமான் பிரத்தியக்ஷமாய் “இந்திரா? மகிழ்ந்தனம். பொன்னுட்டை ஆண்டுக்கொண்டிரு; முடிவில் இனியில்லாத முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கிறோம்” எனவரமருளினர். இந்திரனும் சந்தோஷமுற்று பொன்னுட்டு அரசைக் கைக்கொண்டு சந்தோஷமாக வாழ்ந்திருந்தனன்.

### நகுடன் சாபங் தீர்த்தல்.

பூலோகத்து அரசர்களிற் சிறந்த நகுஷன் என்னும் வேந்தன் நூறுயாகத்தை வெகுசிரத்தையோடு செய்தனன். சப்தரிஷிகள் பல்லக்குக் தாங்கிக்கொண்டு வந்து “ஏ மன்னனே நூறுயாகம் செய்தவர்கள் இந்திரப்பட்டம் பெறுவார்களானதால் அந்தப்பட்டத்தை நீபெறுதற் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய மரியாதைப்படி க்குப் பல்லக்குக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். புறப்படு” என்றனர். மெத்த சந்தோஷத்துடன் பல்லக்கிலே, மினுன் ரிஷி சிசேஷ்டர்கள் சமந்துகொண்டு போகிறார்கள். இந்திராணியைச் சேரவேண்டுமென்ற ஆசையால் (சர்ப்ப) சீக்கிரம் நடவுங்கள் என்றான். சீக்கிரம் என்பதற்கு வடமொழியில் சர்ப்ப என்பதுபொருள் ஆனதால் “சர்ப்பமாகப் போகக்கடவாய்” என முற்கொம்பு தாங்கிச்செல்லும் அகஸ்தியர் கோபமாகச்சபித்தார். உடனே அரசன் மலைப்பாம்பாக விர்தகிரிக்குத் தெற்காக காளஹஸ்திக்கு மலைச்சார்பில் விழுந்து கிடந்தான். வெகுநாளேக்குப் பின்பு தருவாசமுனிவர் காசியில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பின்பு குற்றால் தரிசனஞ்செய்ய வந்தார். நகுடன் பாம்பாகக்கிடப்பது தெரியாது இது பாறையென்று எதினர். நல்லறிவுவந்து தனக்கு அபத்தியால் நேர்ந்த சாபத்

தைச்சொல்லித்தன் வடிவு வரும்படி அனுகூலிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். “அகத்தியமுனிவர் சாபத்தை மாற்ற ஒருவராலும் முடியாது; ஆயினும் என்மனதிற் ரோன்றுகின்ற ஒரு உபாயஞ் சொல்கிறேன்; அகத்தியமுனிவருக்குச் சிவாகம முற்றிலும் ஆகிய நுளிப கர்த்தப்பன் ஆஸபத்தைப் பிரதக்ஷிணம் வந்து எணங்கினால் இந்தப்பாம்பு வடிவம்போதும் ” என்றனர். எந்தத்தலம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிய நகுடனுக்கு முனிவர் கடவுவாராணர்.

“நகுடராஜனே! தேவர்களிற் சிறந்தவர்களான பிரமன், விஷ்ணு, நுத்திரன் எனமுவுரும, அரசர்களிற் சிறந்தவர்களான பாண்டியன், சோழன், சேரன் எனமுவுருளும், மேன்மக்களான வேளாளர்களிற் சிறந்தவர்களான மன்றாடி, தானஞ்செய்வதில் கன்னனைப்போலக் கொடுக்கும் பெரிய கையையுடைய சர்க்கரை மன்றாடி மன்னன், சொல்லுதற்கு அரியதீர்த்தி வாய்ந்த பல்லவராயக் குரிசில ஆகிய மூவர்களும், மற்றய வேளாளர்களும் வழிவழிபாபடிமை செய்வார்கள் அவர்களுக்குக்குல தெய்வமாகியிருப்பர் என்னை யானுடைய சிவமலையப்பன். அவர்களுடைய உடல், பொருள், ஆவி என்பவற்றை காங்கேயனுக்கே அர்ப்பணம் செய்திருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் வசிக்கும் திருநாட்டுக்குக் காங்கேயநாடு எனப் பெயராயிற்று. இன்னும் அந்நாடு எவ்வாறு வளங்களாலும் சிறந்துள்ளது. அங்குள்ள சிவாசலம என்னும் பர்வதத்தில் ஆறுமுகப் பெருமான் சந்தத்தங்குடியாக இருக்கிறார். அடுத்தவர்களுக்குச் சந்தோஷமாக இந்திரபோகமும், சித்தியுங்கொடுத்துப் பாச பந்தங்களை அறுத்து முத்தியும் அருளுகின்றார். ஆனதால் அந்தக் கிரியை அடைந்து அகஸ்திய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, அக்கிரியை மும்முறை வலம் வந்து சிவமலைக்கடவுளைக் கண்டால் உன்பாவமெல்லாம் நீங்கும் ” என்றனர். அதனை அன்புடன் கேட்ட நகுடன், காடு மலை ஆறுமுதலிய வற்றை வாயுவேகமாகக் கடந்து காவேரி நதியில் மூழ்கினான். பவானி சங்கமேகூலாய்

போற்றினான். திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசுவரர் சேவித்தான்; கொக்கராயன்பேட்டை பிரமலிங்கரையும், கட்டாற் றேசுவரே ன்னும் அகந்திய லிங்கரையும், முனசை முக்கணீசுவரையும் கொடுமுடி மகுடலிங்கேசுவரையுந் தரிசித்துச் சிவமலையைக்கண் டான்; பணிந்தான். அகத்திய தீர்த்தத்தில் முழுநீர் கிரிப்பிர தக்ஷணஞ் செய்துக் கொண்டு இருபத்துவாழ்நாள் நியமமான விரதம் புண்டு தரிசித்து “சுவாமி, எனக்கு நேர்ந்த கொடிய சாபத்தை நீக்கவேண்டு ”மென்று பிரார்த்தித்தான். மனது இரங்கிய முருகையன் மயில்வாகனத்தின் மீது ஏழுந்தருளி “இந்தப் பாம்பு உடல் நீங்கிப்பழயபடி இந்த உலகத்துக்கு அரசனாக நெடுநாள் வாழ்நது, சித்த சுத்தியாய் மலபரிபாகம்பெற்று, இந்தச்சகம் அழியத்தக்கது, மோகும் நிலையானது என்றறிய த்கரும் ஞானம் பெற்று ஆனந்தங்கொண்டு எப்பொழுதும் நீங்காத முத்தி இன்பத்தை அடைவா ”பென மொழிந்துமறை ந்தனர்.

பாம்பு உடல்நீங்கிப் பழைய உருவங்கொண்டு அரசபெற்று வாழ்நது சிவபெருமானின் திருவடி நிழலை யடைந்தனன் நகு டன்.

வள்ளிநாயகி திருமணம்.

ஆளுடைய நாயகராகிய குமார்க்கடவுள் திருத்தணி மலை யில் திருவிளையாடல் புரிந்து வீற்றிருந்தனர். நாரதமுனிவர் வந்து குமார்க்கடவுளை வணங்கி, “சுவாமி! எளியேன் வெள்ளி மலைக்குச் சென்றிருந்தேன். அகன் தென்திசையில ஒருதினைப் புனத்தில அமைத்த பரணில் அழகிய கவணைக்கையில் வைத் துத்திகொண்டு, பருத்ததன பாரத்தால் மெல்லிய இடைதுவள, புனத்திப்புடன் குழலுங் கிளியுந்திகைக்கும்படி மெல்லியகுர லால், ஆலோலு என்று திணையைத்தின் னும் பறவைகளை ஓட்டிக் கொண்டு சித்திரப் பாவைபோன்ற ஒரு யவ்வனப்பெண் இருந் திருந்தான். இதுவரையில் மூன்று உலகங்களிலும் நான்பார்

த்த பெண்களில் ஒரு மங்கையேனும் இவ்வளவு அழகுள்ளவளாக இருக்கவில்லை அதனால் பார்த்தவுடன் இக்கண்ணிகை என் ஆண்டவனாகிய சுகப்பெருமானுக்கே தகுந்தவள் எனமனத்தே தீர்மானித்தனன். அந்தப் பெண்மணியின் பேரழகை யோசிக்கிறபொழுது ஓர் எண்ணம் தோன்றிற்று.

“சிவ சப்பிரபணியக்கடவுளானவர் என்னைக் கோபித்துத் தலையிற்குட்டி சிறையில் போட்ட காலத்தில் எந்தத்தேவரும் வந்து காக்கவில்லை. அருட்கடலாகிய சுகப்பெருமானே மனது வந்து சிறைக்கினர் ஆதலால் அக்கடவுளமனது மகிழ்ந்திட யாது செய்யலாமென்று ஆராய்ந்து, தேவாங்கத்தில் ஒரு கண்ணிகையைப் பிரமன் சிருட்டித்து தவிரனோ? எனவும் நினைத்தேன். அன்றியும். அழகியவிஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய அவதாரங்களில் கூர்மம் இப்பெண்ணின் பாதமாகவும், மதலியம், இவள்கண்களாகவும், அவருடைய ஆயுதமாகிய சங்கம், அவள் கழுத்தாகவும், அவர் யோகரித்திரை செய்யும் இடமாகிய ஆல், அவள் வயிறாகவும், அவா படுக்கையணையாகிய ஆகிஷேசன் (படம்) அவளது மர்மஸ்தானமாகவும், அந்த விஷ்ணுவின் மகனான மன்மதனதுவாகனமாகிய கிளி, அவளது மொழியாகவும், அம்மன்மதன் யானையாகிய இருள், அவள் கூந்தலாகவும், அவன்குடை அவள் முகமாகவும், அவன் கிரீடம், அவள் முலையாகவும், பரமேசுரனது தலையணி அவளது நெற்றியாகவும், லட்சுமி தேவியின் வீடாகிய தாமரை, அவள்கையாகவும் படைத்தபெண்ணும் என்ன வளப்பம் பொருந்தியதாக இருக்கிறது என்று கேசாதிபாத பரியந்தம் நன்றாகடுத்து வருணித்தனன். ஒ; செவ்வேனே! இவ்வகையான அதிசூபவதியான மாதைப் பார்த்தேன். தேவரீரே உடனே அங்குரசென்று பாணதருளும் எனக்கறித் தன்வசியிட்டு டம் சேர்ந்தனன். உடனே குமார்க்கடவுள் விலும் கணையுங் கொண்ட வேடநுபயெடுத்ததுக் கொண்டு வள்ளியலைக்கு வந்தனர். வள்ளி நாயகியை கண்குளிக்கண்டார். அப்பெண்ணின் சமீபுத்திற் சென்று “அடி பெண்ணே! உன்பேர்சொல். நினில்



வள்ளியில் ஊர்சொல் இல்லையேல் வழியாவதுசொல்.” என்பது முதலிய வேடிக்கைச்சொல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தனர். அப்போழுது பலவேடர் குழுவன்னியின் தந்தையான நம்பி என்பவன் வந்தான். சுப்பிரமணியர் ஒரு வேங்கைமரமாக நின்று “மீநற்றில்லாது ஆச்சரியமாக இன்று இந்தமரங் காணப் படுகிறது. ஏதேனும் நமக்குத்தீங்கு நேரிடுமோ தெரியவில்லை. மரத்தை வெட்டியிருக்கள்.” என்று வேடர்சொன்னார்கள். “மரத்தினால் நங்குடிக்குத்தீங்கு வருமோ! புத்தியில்லாது, சொல்லுகிறீர்களென்று போய்விட்டான் மறுபடியும் குகன் பழயபடிபேவள்ளிராச்சியாரிடம் பரிதாபவார்த்தை பேசியிருக்கும்போது வேடர்புடைகுழுவன்னியின் தந்தை வருவதைத் தெரிந்தவள்ளி வேடவுருவுற்ற குமாளைப்பார்த்து, “ஒடிப்போய்ப் பிழை” என்றாள். சிழ வேதியவடிவாக நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார் சுப்பிரமணியர். நம்பி என்பவன் “மகளை இக்கிழ வேதியன்யா” என்றான். “காஸ்மீரதேசத்திலிருந்து இக்காட்டில் வரும்போது வேங்கையைக்கண்டு பயந்து வந்தனன்.” என்றான். மூன்று நாள் இங்கு இரும் அப்பால் வந்து வழிகாட்டுகிறோமென்று போயினன். நம்பிக்காகத் தினைமாக்கொடுத்த வள்ளியாரே! தாகத்துக்கு நீர் இருக்குமிடம் காட்டெனச் சென்று வரும் போழுது ஆனையாக விநாயகர் வந்தனர். கண்ட மங்கை “ஐயா, வேதியரே கொல்லவரும் யானைப் பயத்தை நீக்குவீராயின் உன் இஷ்டப்படி நடப்பேன்” என்றான். யானை போய்விட்டது. அப்பால் இருவரும் கூடிச்சுக்கித்தார்கள்.

பின்பு சோலை கிழல் நீங்கித் திளைப்புணத் துப்பரண்மீது வள்ளிராயகி இருந்தனர். அடுத்த புலத்திலிருந்த தோழி வள்ளியைக்கண்டு, “கண்ணிவந்து, உதடுவெளுத்தது, தேகத்தில் சுகந்தவாசனை, நெற்றியிலே வேர்வை, மனவேறுபாடு முதலிய குறிகள் உன்னிடத்துக் காணவேண்டிய காரணமென்ன” என்றான். வள்ளியம்மை விடைகூற அஞ்சினவளாய் “அடிஎன் உயிர்ப்பாங்கியே! இவ்விதக் கவலையில்லாது காணக்கூடச் சென்று

நீதாடிவரசுச் சென்றிருந்தேன்” என்றனர். இப்படிப்பேசியிருக்கும் தருணத்தில் இந்தப்பரணிடம் வந்து வேடவுருததாங்கிய குமாரசன், கைக்கணியால் எய்த விலங்கு இங்குவந்ததா? என்று கேட்டனர். “ஐயா, தாங்கள் கற்றவிததை தெரிந்து கொண்டு எங்கிருந்துவந்தீர்” என்று தோழிகேட்டனர். “எங்கிருந்துவந்தேன்” என்று சொல்லிவிட்டு கன்னியாகுமரி ஆடவந்தனம்” என்றனர். இன்னும் பலவிதமாகவேடிக்கை வார்த்தைகள் தோழி பேசிக்கொண்டிருந்து இவர்களுக்கும், கன்னிகை கருத்தும், மயல்பூண்டிருக்கிறது என அறிந்து அடுத்த தின்புனத்துக்குத் தோழி சென்றனர். பின்கொடர்ந்து இந்தத் தோழியிடஞ் சேர்ந்து “அவனம் போன்ற மல்லனே! என் உயிரையும் உடலையும் உனதலைக் கவர்ந்து கொண்டாள். அவளுடன இன்பமான வார்த்தைகள் பேசும்படி எனக்கு உதவிசெய்வாயானால் உனக்குப் புண்ணிப்பழனம்” என்றனர். “எங்கள் குடிக்குப் பழிச் சொல் தேடி வைக்கப் பார்க்கிறாயோ பேசாமல் ஒடிப்போ” என்று கோபக்குறியுடன் மாங்கி கூறினர். குகப்பெருமான் திரத்தாடன் “நல்லது என்னுடன வள்ளிநாயகியை அனுப்பினால் கூடாது இல்லையெல் அவள் உருவத்தை எழுதி பன்னிலைக் குதிரையேறி அவள் பெபரைச் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறேன் பார்” என்றனர். பாங்கி அச்சங்கொண்டனர். வள்ளிநாயகி மீடம் இச்சங்கதி தெரிவித்து மறுபடி இவரிடம் வந்து “எங்கள் எஜமானியிடம் செல்லுமா, என்றனர். சென்று கூடியிருந்தார்கள். தினை விளைந்துவிடவே அறுத்துக்கொண்டு தங்களுருக்கு வள்ளியையும் அழைத்துக்கொண்டு வேடர் சென்றார்கள். வள்ளி நாயகியைக்காணாது இரவில் தலையாகச் சென்று ஊருவருக்கும் பாங்கியைக் காண்டு அவள் துணை கொண்டு வள்ளிநாயகியை அழைத்தனர் “விடிந்தால் வேடர்கள் கொண்டு விடுவார்களா” என்று போய்விட்டு” என்று பாங்கி விடிவேளாக்குச்சொன்னான் வள்ளிநாயகியை அழைத்துக் கொண்டு பல காடிகள் கடந்து செவ்வலைக்கு வந்து சேர்ந்திருந்தனர் குகப்பெருமான். காலை வள்ளிநாயகியைக்காணாது வேடர்கள் பாங்கி காலடி அடை

யானத்தால் சிவபெருநது சண்டிபிழத்தாக்கன. “சேவலம் இவ  
 னோயெ குலாகளைத் தருடுபவன் எனப்பல கணைகளை முருகன்  
 மீது வலினூர்க்கு வருபவைகளைத் திருப்பி வேடாகளை அடிக்க”  
 எனச்சிவ முருகன் நின்றதனும், எதிர்த்து வந்த உடம்ப வேட  
 ர்சுரு மண்டராசன் அப்பா முதுமாரத முரிவா வந்து சிவ  
 மலையப்பனை வணங்கலா “வளவி நாடகியாரை வளர்த்தவர்  
 களைக் கொலவது தாமதமுமே ஐயா,” என்று முருகனை, முனி  
 வா இராது கேட்டனா ஆறுமுகக்கீதாடு காட்சி உபதேசனை.  
 வள்ளியம்மை தரிசிக்க உடன நங்குக “சுவாமி வேட உருவம்  
 எடுத்தது அடியானேச சீராகக்கொடுமா! எவ்வென்பதவறு  
 செய்கேன் மனம் உக வணங்க” எனனை வளர்த்தோர மண்  
 டது. என் ‘பொருட்டாலெனே? ஆகலி ராசலிசக மீயணடு’  
 மென வேண்டின உட்கா கா எழுக என முருகனை மன  
 திலுதயமாகவே இறங்க வேடர்சொல்லாம் உயி பெற்றெழு  
 ந்து சந்தேஷ ஆரவாரஞ் செய்தார்கள்.

எழுந்த வேடாசன், சுவாமியைப் பணிந்த எங்கள் குல  
 தெய்வமே! எனப்பட்டுநது உட்கொடுக்க “எங்கள் குலத்துக்  
 கில்லாத ஒருகுறை நோந்தது, விவாகமீகாத சன்னிதையைத்  
 தேவரீர் திருடிவந்தது ஆபிலும எவன் ஊருக்கு வந்து கிரம  
 மாக விவாகம் செய்து தஞ்சாண்டு வளவியுடன அடியருள் வே  
 ண்டு மென்றனர். “அப்பாடி” ஆகுக” என்று வேடர்கள் முது  
 நாமதன் உடனவர என் டு கைகுச்சென்று விவாகம் செய்  
 துக் கொண்டனர் ‘கொஞ்சம் பூமரி பெய்தாசன. வேடாசன  
 டம் பிரயாணம் சொல்லிக்கொண்டு வளவியமையுடன் சிவ  
 மலை வந்து திருவேலக்கமாத எழுந்தருளி யிருந்தனா.

முருக வேளாடன் எதிர்த்துப்பட்ட வேடர்களை மீன் உயிர்  
 பெற்று ஆலித்தல (கனித்தலால்) இவ்வுருக்குப்பட்டாலி என்  
 றும் பெயர் உண்டாயிற்று

### வள்ளிநாயகி தருமஞ் செய்தல்.

சிவமலையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவ சுபபிரபணியக்க  
 டுவுளை வணங்கி ‘சுவாமி! மேரு முதலிய பாலகைகளிருக்க, இந்  
 தமலையில் அதிகப்பிரியாகத் தேவரீர் எழுந்தருளி யிருக்குக்  
 காரணம் தெரிவிக்கவேண்டு’ மென்ற வளவி யமையையே கோ  
 க்கி மாறாகவேன் கூட.

\*பட்டு ஆவி = பட்டால்

பூர்வகாலத்தில் சிவபெருமானை நோக்கத் திருமால் தவஞ் செய்தான். அவர் கண்ணிலிருந்து ஆர்த்தம் கண்ணீர் இரண்டு துளி பூமியில் விழுந்தது. அழதவல்லி ஈக்காவல்லி என இரண்டு மாதர்கள் உதித்தார்கள். நான் அவர்களைக் கருணையால் பார்த்து உங்கலில் ஒருத்தி இந்நிரன் மகளாயும், மற்றொருத்தி சிவமயரி என்பவரிடம் ஒருமான் வரும், அதனைக் கூடுவர். அம்மான் வயிற்றிற் பிறந்து, வேடர் சேரியில் வளர்தால் நான் வந்து காந்தர்வ மணமாகச் சேர்வேன் எனவே இருபெண்களும் சென்றார்கள். அப்படியே உதித்தார்கள் இப்பசுநம் கொடுக்கின்றமேன்றனர் வள்ளிநாயகி மகிழ்ந்து” அடிபணிந்து “ஐயா நான் ஒருத்தியாயிற்று; மற்றொரு மடந்தையாவ” எனவே, திருத்தலரி மலையிலிருக்கின்றார் கீதாண்பாய் என்று கூறினர். மேலும், கீதகலிருவரும் தவஞ்செய்த நாடானதாலும், பாம மாதா பிதாக்களான சிவசத்தி இருவரும் வசிக் கும் மருகியின் ஒரு சிகரம் இது ஆனதாலும், எனது அன்னை தவஞ்செய்தமையாலும், எமது அன்னைவாகள் ஒருவட்சத்து ஒன்பதுவாய் உதித்த இடமாகலாலும், எனது அன்பானைய அகத்தியமுனிவர் எம்மைப்பூசித்த வரமொன்ற இடமாதலாலும், அந்வரத மகலாமல் அறக்காகித்துக் கொண்டிருக்கின்றும் இடமலையில் என்றனர். “ஆரிய தவமானதால் இதில் தருமஞ்செய்ய என்மனது கூடுகிறது” என அம்மையார் கூறினள். குசல்பெருமான் கூறுகிறார் “எனது மாதா காஞ்சிபுரத்தில் முப்பத்திரண்டு தருமஞ் செய்தனள். நீயும் செய்வாயாக. அறவச; அநாதசசலுர் என்றும் புண்ணிய நெத்திரத்திற் சென்று, இவ்வுதரத்தை தலைக்கு எண்ணப் கொடுத்தல் முகலிய முப்பத்திரண்டு தருமங்க ளையும் செய்வாயாக” எனக்கட்டளையிட்டனர். வள்ளிநாயகிபார் இறைவனாணைப்படி அல்லுருக்குச்சென்று முறைப்படிக்குத்தருமம்\* புரிந்து கொண்டிருந்தனள். பலநாள் சென்றபின் எம் பெருமாண் மயிலேறி வள்ளிமுன்பு சென்று “வேண்டும் வரங்கள்” என்றனர். அன்னையாரும் ஐயா, எனக்கு என்னவாம் வேண்டியிருக்கிறது? நான் வணங்கிப் தேவர்கள் என்னை வணங்கவும், நீர் மாலேகுட்ட அருகிலிருக்கவமான பெருமான்

ஊர்ப்படைந்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் தருமம் நடத்திய இந்  
நகருக்கு என் னே ற் விளங்க வேண்டுமெனத் தான நான் இப்பொ  
ழுது வேண்டும் வரம் என்றனா “அரசனா” என்றுப், வள்ளி  
புறச்சாலை யென்றும் இரங்கர் க்குப் பெயர் ஒங்கும்” என்றனர்.  
பின்னு மயில் வாகனத்தினமீது எழுந்தருளிக் தணிகைபுலைக்கு  
சென்று தெய்வானையைக்கண்டு இரண்டு தேவிமார்களும் இரு  
புறமும் விளங்குப் பலநாள் அங்கிருந் த சிவமலைக்கு எழுந்தரு  
ளினார்கள் அகத்திய முனிவர வந்து சிவமலையாண்டவனையும்,  
அம்மையாசிருவரையும் வணங்கி “சுவாமி, அன்னையிருவரையு  
ந்தேவாரையும் இதலததில் பூசிக்கிருக்கும் ஆசை பெருகு  
கின்றது.” என வேண்டினர் வேண்டிய வேண்டியாங்குதவும்  
அண்ணலாசாகிய கந்தப்பெருமானும் பிராட்டியாரிருவரும் அங்  
குள்ள இருவருவத் திடத்து விளங்கினார்கள். பூசிகது, அகத்  
தியமுனிவர் விடைபெற்றுப் பொதியமலை அடைந்தனர்,

### தீர்த்தச் சிறப்பு.

எல்லா க்குணமும சிறப்பும் பொருநகிய முசுருத்தன் என்னு  
ஞ்சக்கிரவாததி திருவாநிலைபென்னும் சேஷத்தரத்தில் பசுபதி  
நகரரைத் தரிசித்துக்கொண்டு வாழும் நாளில், கௌதமமுனி  
வன் அங்கு வந்தனர். எங்கிருந்து இங்கு எழுந்தருளுகின்றீர்  
எனக்கேட்ட முசுருத்தனை நோக்கி, மன்னவா, நான் தீர்த்த  
பாத்திரைசெய்து வருகின்றேனெனவே, தீர்த்தங்களில் முழுநி  
லனால் எனக்குள்ளிருக்கப்பட்ட நோய் திருமோ? என்றனன்.  
நோய் திருவதுமாத்திரமல்ல, சித்தி முதலியந்தரும் என்றனன்.  
அவ்விதமுள்ள விசேஷதீர்த்தம் எதுஎனவே, இவ்விடத்துக்கு  
மேற்கிசையல் விரைமா நகரம் என ஒருபதியிருக்கிறது அங்கு  
எழுந்தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவற்றுள், வேதத்தை மறந்த  
பிரமதேவன் சிவபிரானைப்பூசித்துச் சத்தி தீர்த்தத்தில் முழு  
நிலைத்தந்தக்கண்டு இருஷ்டியை நடத்தினன். பூதனையை  
மீட்டிப்பாருந்துவதுபோல அவள் உயிரையுண்டதோஷந்திரு  
புறப்படி சத்தி தீர்த்ததுள் முழுநிக் கண்ணிரான் ஸ்ரீரீவர்க்கு  
நீக்கினன். அகத்திய தீர்த்தத்தில் சிருதிய முகத் திக்குப்பால

கூளுனான். விசுவாமித்திரனு மததீர்த்ததே படிந்து ரிஷியானான். நகுடனும் இத்தீர்த்தத்து முழுகி மலைப்பாம்பு வடிவு நீங்கினான். அனுமத் தீர்த்தத்தில் முழுகிப் பஞ்ச பாண்டவர்கள் சத்துருக்களோச சயித்துத் தேசமன்னர் திறை தரவாழ்ந்தனர் இந்நிர தீர்த்தத்துள் பாண்டுவேந்தன் முழுகி பாண்டமீநாய் தீர்ந்தான். வாசுகி முழுகிக் குன்மநோய் தவிரந்தான். பிரமாநந்ததீர்த்தத்தில் பார்வதிபாதச்சிலம்பில் வரதஒன்பது மாதர்களும் முழுகி, உமையம்மை சாபம் நீங்கி லட்சத்து ஒன்பது வீரர்களை ஈன்றனர் சித்தாகள் முழுகி ஒளிபெற்றுப்பல வுகங்களிருக்கிறார்கள்; சததியபாமை முழுகிக் கண்ணனைக் கணவனாகப் பெற்றாள்; பல பதங்கள் படிந்து பாகநிபெற்றார்கள். மங்களதீர்த்தத்தில் இரகி முழுகி எரிந்த மன்மதன் உயிர் பெற்றுவர இன்புகமபெற்றான்; வீரதீர்த்தத்தில் சுதகீரீவன் முழுகி இராமனது சிறகம்பெற்றுப்பகையைப் போக்கிக்கொண்டான். இவ்வாறு இவ்வேழு தீர்த்தத்து முழுகினார் பாவங்களெல்லாம் நீங்கின. இததீர்த்தகரையில் பிதாக்களைப் பூசித்தால் சிவலோகம் பெறுவார்கள். ஆதலால் சீசெல்வாயாக எனலும், பூரித்து பூசுகுந்த னங்கு சென்று இந்நிர தீர்த்தத்தில் விதிப்படி தீர்த்த மாடினவுடன் வெங்குன்மம் நீங்கி விட்டது; மன்மதவடிவும் விற்றான். யானைமுகக கடவுளைப் பரமசிவத்தை, பார்வதிதேவியை, சிவமலை பாண்டவனை, வள்ளி தெய்வயானையைத் தரிசித்து இஷ்டகாமியார்த்தங்களைப் பெற்றுக் கருவூர் சென்று பின்பு சூழலில் கைலைசென்று சிவகணநாதனாக விற்றிருந்தான்.

எனச்சிவமலை மகத்துவத்தைச் சூதமுனி கவறகடிருந்த முனிவர்களெல்லாம், உடல் புளதமுறி, வாரினைத் தீர்த்தம், கண்களில் நீர்ததுபாய் பரவசமாகி முனிகிரேயுடைய தங்கவேப்போல் பத்திரசத்தைப் போகிக் கத்தக்க விலிர்ந்து வாயில்லையென்று தோத்திரித்தார்கள். சுபம்.

முற்றுப்பெற்றது,

சருக்க அட்டவணை

சருக்க	விஷயம்	பாடல் தொலை
1	பாபிரம்.	22
6	கந்திசாரணியச் சருக்கம்.	13
7	புராண வரலாற்றுச் சருக்கம்.	8
8	சிவமலைச் சருக்கம்.	26
12	சத்திமலைச் சருக்கம்.	44
13	விசைச் சருக்கம்.	16
21	அகத்தியமுனி உபதேசச் சருக்கம்.	13
22	அகத்தியமுனி பூசைச் சருக்கம்.	15
28	அதுலன் பூசைச் சருக்கம்.	31
31	இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.	76
42	நகுடன் சாயந்திரத்த சருக்கம்.	23
46	வள்ளி நாயகி திருமணச் சருக்கம்.	150
47	வள்ளி நாயகி திருமணமொசய் சருக்கம்.	86
71	சீரத்த மகிமைச் சருக்கம்.	32

**பிழை கருத்தம்.**

[illegible]

பின்மு	திருத்தம்	பின்மு	திருத்தம்
புன்ற	புயிண்ட	614	தொண்ட
பெருண	கடொருண	56	பேய்
பெருமலை	செருமலை	0	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	523	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	61	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	26	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	98	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	102	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	1023	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	159	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	167	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	17	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	171	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	182	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	2213	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	14	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	20	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	231	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	3	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	5	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	22	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	245	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	2516	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	17	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	268	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	2911	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	307	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	18	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	371	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	6	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	23	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	382	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	425	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	4311	பெருள்
பெருநாதி	பெருநாதி	453	பெருள்



